

Cưới Nhầm Chồng Ngốc

Contents

Cưới Nhầm Chồng Ngốc	1
1. Chương 1: Chó Ngáp Phải Ruồi	2
2. Chương 2: Hợp Đồng	4
3. Chương 3: Vợ.....	7
4. Chương 4: Gia Tài Của Triệu Thừa Vũ	11
5. Chương 5: Vợ Bị Lừa Rồi	13
6. Chương 6: Chung Bàn Ăn	15
7. Chương 7: Vợ Ồi! Đau Quá	18
8. Chương 8: Anh Ngốc Chứ Không Ngu	21
9. Chương 9: Muốn Giữ Bí Mật Thì Ngủ Chung	24
10. Chương 10: Chuyện Ngủ Chung	27
11. Chương 11: Chưa Nhận Ra	29
12. Chương 12: Vẫn Là Ông Xã Ngốc	31
13. Chương 13: Làm Anh Khó Lắm	34
14. Chương 14: Thương	37
15. Chương 15: Về Quê	40
16. Chương 16: Gặp Cha Mẹ	42
17. Chương 17: Phũ Nhận	45
18. Chương 18: Con Làm Gì Thích Anh Ta	47
19. Chương 19: Em Có Thương Anh Không?	50
20. Chương 20: Anh Khó Thở Lắm	53
21. Chương 21: Người Đặt Biệt Đối Với Anh	55
22. Chương 22: Ông Xã.. Em Sai Rồi	58
23. Chương 23: Vẫn Là Ông Xã Ngoan Nhất	60
24. Chương 24: Lại Về Quê	63
25. Chương 25: Là Ki Ki Ăn Vụng	65
26. Chương 26: Ông Xã Ngốc Bị Mắng	67
27. Chương 27: Âm Thầm Chấp Nhận	70
28. Chương 28: Trêu Đùa	72
29. Chương 29: Nam Nhân Đây Là Chồng Tôi	75
30. Chương 30: Ở Bên Nhau Mãi Mãi (hoàn)	78
31. Chương 31: Phiên Ngoại 1 : Bà Xã Mang Thai	80
32. Chương 32: Phiên Ngoại 2 : Đứa Bé Chính Là Con	83
33. Chương 33: Phiên Ngoại 3 : Tiểu Hạt Gạo	85
34. Chương 34: Phiên Ngoại 4 : Cục Cưng Chào Đời	87

Cưới Nhầm Chồng Ngốc

Giới thiệu

Thể loại: Ngốc manh công x bình phàm thụ, sủng, ám áp, HE, dễ thương, ngốc manh, thụ sủng côngNhân vật chính: Tr

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoi-nham-chong-ngoc>

1. Chương 1: Chó Ngáp Phải Ruồi

- Chết tiệt! Sao ông trời lại đối xử bất công với tôi như thế hả?

Tiết trời của Bắc Kinh đã vào mùa hè, giờ buổi trưa nắng gay gắt, nhiệt độ lên cao, người người trên mình toàn mồ hôi nhễ nhại, ầy thế mà lại có một tiếng gào thảm thiết phát lên đến tận mây xanh

Giữa lè đường, có một Chu Tử Nha đang kêu khổ cho số phận đau thương của mình, thử hỏi có ai như cậu không chứ, một thân một mình lên thành phố kiếm sống, khó khăn lắm mới tìm được một chân phục vụ ở nhà hàng nhỏ. Nào ngờ ông chủ ở đó bài bạc, thiếu nợ tiền người của người ta. Cho nên...cho nên nhà hàng bị phá sản, cậu chính thức thất nghiệp

Mà thất nghiệp thì thôi đi, cứ từ từ ta tìm việc khác. Nhưng vấn đề là ông trời vẫn thích hành hạ họ Chu ta đây, không đi làm thì lấy tiền đâu mà ăn, tiền đâu mà sinh hoạt..... Rồi còn tiền đâu mà đóng phòng trọ?

Bốn tháng tiền trọ chưa đóng, kết quả là trưa hôm nay, bà chủ liền nổi cơn tam bành lên. Dùng sức lực của chín mươi tám kí thịt trên người. Một cước đạp bay Chu Tử Nha ra ngoài

Và đây chính là tình trạng hiện tại của cậu, không việc làm, không chỗ ở, không có tiền. Có khác gì một kẻ vô gia cư không chứ? TvT

Ôm một bộ mặt khổ sở, mếu máo kéo chiếc vali cũ kĩ lê từng bước trên đường. Chu Tử Nha vừa đi vừa khóc

- Cuộc đời mình rồi sẽ đi về đâu? Cha mẹ ở dưới quê còn sống rất khó khăn đó! Bây giờ mặt mũi đâu mà về nhìn hai vị thân sinh đây. Ôi trời ơi là trời, người ta nói đen tình thì đỏ bạc, còn cậu tình không có mà bạc cũng chẳng biết đánh luân. Thật đúng là đen như con chó mực mà

Mang tâm trạng buồn rầu đi trên đường, âm thanh xung quanh như chẳng có cái gì có thể lọt vào tay cậu, Chu Tử Nha cứ như vậy mà đi mãi, đi mãi, đi mãi.... Đi đến khi mỏi chân mới dừng lại một chút

Nhìn cảnh vật xung quanh có phần đẹp hơn trước, còn có những tòa nhà biệt thự nằm sát gần nhau. Cậu nhú mày nghi hoặc

- Đây không phải là mình đi vào khu dành cho mấy người nhà giàu rồi đi?

Bốn bề xung quanh toàn là những căn nhà to bự, cao chọc trời, với những cánh cổng nam đầu sư tử khiến

cậu nhìn đến không chớp mắt. Chu Tử Nha bị những tòa nhà lộng lẫy thu hút, chầm chầm đi đến từng ngôi nhà ngắm cho thật đã, chuyện đau thương ban nãy cũng bị ném ra sau đầu

Chủ Tử Nha bỗng nhiên dừng hẳn lại một biệt thự to nhất. Nhìn từ bên ngoài cũng biết nhà này chắc chắn là giàu nhất ở đây, cậu không ngừng cảm thán

- Chắc chắc! Quá giàu, đúng là biệt thự có khác, nhìn từ ngoài thôi cũng đã thấy sự sang chảnh của nó rồi.

Bỗng nhiên ánh mắt cậu vô tình lướt qua một tờ giấy được dán nhay ngắn ở gần góc nhận chuông cửa, trên đó có ghi

Triệu Gia Tuyển Một Người Giúp Việc

Yêu cầu: Còn trẻ và sức khỏe tốt, có tính kiên nhẫn cao, và điều đặc biệt là phải yêu thương cậu chủ nhỏ

Tính chất công việc: Chỉ cần chăm lo tốt, ở bên cạnh cậu chủ nhỏ hai mươi tư tiếng đồng hồ

Mức lương: 2000 ngàn / một tháng, bao ăn ở, làm tốt có thưởng thêm

-Thật.... thật là con mẹ nó, thần may mắn nở nụ cười với cậu rồi

Chủ Tử Nha vừa đọc xong thông báo thì hai mắt tỏa sao lấp lánh, thần linh ơi lương cao còn bao ăn ở. Thế này thật hợp với tình cảnh hiện tại của cậu mà. Số tiền người ta trả còn cao hơn khi cậu làm ở nhà hàng đó, vậy thì tội gì không làm. Lỡ sao người ta dành mắt thì sao? Cậu nghèo chứ không có ngu à nha! Chỉ là chăm một đứa con nít thôi mà, cậu làm được =))))))

Họ Chu của chúng ta không nghĩ ngợi nhiều, xông pha lên nhấn chuông cửa dồn dập, chưa đến năm phút sau, đã có một người phụ nữ ra mở cửa, mặc bà ấy khó hiểu nhìn cậu

- Xin hỏi chàng trai trẻ này cậu tìm ai vậy?

Chủ Tử Nha hai lưng đứng thẳng rắp, bộ mặt nghiêm túc nó

- Chào bác! Cháu thấy thông báo tuyển việc làm, không biết cháu có thể ứng tuyển được không ạ

Người phụ nữ trung niên này chính là quản gia của Triệu gia, đôi mắt bà mở lớn, ngạc nhiên hỏi

- Cháu....cháu không biết gì về gia đình này?

Chu Tử Nha thân mình còn lo không xong thì biết đến ai? Cậu bị hỏi như vậy có chút ngơ ngác, lắp bắp trả lời

- Chuyện...chuyện gì ạ? Cháu tuy không biết về Triệu gia, nhưng Chu Tử Nha này sẽ hứa làm việc chăm chỉ, và yêu thương cậu chủ nhỏ như người nhà của mình, mong bác nhận cháu

Đúng lúc này, nụ cười nở trên khuôn mặt của bác quản gia, bà vội nắm tay cậu kéo vào trong nhà

- Vào đây... Ai da Triệu gia cuối cùng cũng tìm được người rồi, công việc rất nhẹ nhàng, nên cháu đừng bỏ nhé

Đoạn bà nói to vọng vào trong nhà

- Ông chủ... Bà chủ... Cậu hai.... Tìm được người chăm sóc cho cậu chủ nhỏ rồi, tốt quá rồi.

Chỉ là chăm lo cho một đứa con nita. Hahahaha Cỏ cười vào mặt:v

2. Chương 2: Hợp Đồng

Chu Tử Nha vừa được bác quản gia kéo vào nhà thì từ trên cầu thang vừa hay cũng có ba người bước xuống, nhìn vào cũng biết đây chính là gia chủ trong nhà. Tại vì vừa này bác gái này đã gọi danh phận của ba người rồi còn gì nữa

Một quý ông độ tuổi cỡ tầm năm mươi tuổi xem ra là Triệu lão gia đi, người phụ nữ đi bên cạnh khoát cánh tay ông ta không cần dùng não cũng biết đó chính là Triệu Phu Nhân, vậy thì người cuối cùng đi phía sau chính là con trai của hai người, Chu Tử Nha nhìn một gia đình đẹp đến hoàn hảo như vậy thì có chút không gặm được mồm, lòng cảm thán

- Ôi mẹ ơi! Đã giàu lại còn đẹp, thật sự là gia đình quá hoàn hảo mà

Triệu phu nhân tên thật Úc Lan, bà cùng chồng và con trai sau khi an tọa ở ghế sofa cũng liền nở nụ cười ôn hòa nói

- Cậu trai trẻ, mau ngồi xuống đây rồi chúng ta cùng nói chuyện. Quản gia An, phiền chị pha giúp tôi một ấm trà mang lên đây

Phong cách quý phái, cách cư xử hòa nhã khiến họ Chu cảm thấy có cảm tình vô cùng, đến cả người đàn ông trung niên cùng anh chàng đẹp trai này tuy không nói gì, nhưng vẫn rất biết cách ứng xử mà gật đầu chào cậu

Úc Lan nhìn cậu từ trên xuống dưới một lượt, sau đó hỏi

- Cậu tên gì?

- Chu... Chu Tử Nha

- Cậu thật sự muốn làm việc ở đây?

Cậu là tên thất nghiệp không nhà không cửa, bây giờ thì giống y hệt “chó ngáp phải ruồi” tìm được một công việc lương cao, còn cho chỗ ở. Vậy thì tội gì phải nhả con ruồi này ra, thế là họ Chu gật đầu khẳng định chắc chắn

- Vâng ạ! Cháu thật sự muốn làm ở đây. Tính tình cháu rất kiên nhẫn, làm mọi việc đều hết sức chu đáo. Cho nên mọi người có thể yên tâm mà cho cháu một cơ hội có được không? Chu Tử Nha này xin hứa sẽ chăm sóc cùng yêu thương cậu nhỏ bằng tất cả tấm lòng (=))))))

Ba người họ Triệu nhìn nhau, trong ánh mắt của từng người đều là ý cười thỏa mãn, Úc Lan cũng không nói gì nữa, mà là nhường cho con trai cả của mình giải quyết

Triệu Dương ngồi thẳng lưng lại, từ trong tay đưa ra một bì hồ sơ màu vàng, âm giọng nam tính trầm rãi phát ra

- Nếu cậu thật sự muốn làm thì chúng tôi luôn sẵn sàng đồng ý, em trai tôi rất dễ thương, thằng bé tuy có hơi hiếu động ” một chút” nhưng lại là người sống rất có tình cảm. Bảo đảm cậu gặp sẽ thấy thích nó, ngoài ra công việc của cậu rất dễ, chỉ cần chăm cho nó ăn, dỗ cho nó ngủ, ở bên cạnh nó suốt hai mươi tư tiếng đồng hồ không rời nửa bước, chừng chiều em trai tôi là ổn, sao nào? Có làm không?

Nghe yêu cầu đều xoay quanh cậu chủ nhỏ chưa thấy mặt này, Chu Tử Nha nghĩ rằng đây chắc hẳn là đứa nhóc chỉ vừa năm hoặc bảy tuổi đi. Quý tử của nhà giàu mà, làm sao trách cho được. Cho nên cậu liền đáp ngay

- Được! Tôi làm được ạ, cứ tưởng việc gì khó lắm chứ

- Để tránh trường hợp cậu bỏ làm giữa chừng, cho nên chúng tôi đã soạn ra một bản hợp đồng. Chấp nhận được thì kí, không thì có thể ra về, chúng tôi không thích ép người

Chu Tử Nha nhìn tất cả điều khoản hợp đồng, hầu như những ý chính đều giống như những lời Úc Lan

cùng Triệu Dương phổ biến, riêng chỉ có một cái cuối cùng làm cậu giật mình đó chính là khoản đền bù. Ở đó có ghi rằng

Nếu bên B vi phạm hợp đồng, bỏ làm giữa chừng khi chưa đủ ba năm thì số tiền phải đền bù là 5 triệu nhân dân tệ

Vừa đọc đến đây, cậu liền giật mình, thần linh ơi, đền bù gì nhiều quá vậy, con có nên kí hay không đây?

Trong lúc bạn trẻ họ Chu của chúng ta còn đang phân, thì bỗng nhiên giọng nói của Triệu lão gia vang lên, đánh một đòn phủ đầu

- Ngoài ra chỉ cần làm tốt, chúng tôi mỗi tháng sẽ thưởng thêm năm trăm nhân dân tệ, cùng với những quyền lợi đặc biệt như quà đất tiền gửi về cho gia đình, được ăn uống sung sướng. Và nếu người nhà cậu gặp khó khăn về vấn đề gì, chúng tôi đều sẵn sàng giúp đỡ

Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt

Chẳng cần nghĩ nữa, cậu cứ một đường cứ thế mà kí thẳng tên mình vào bản hợp đồng, giấy trắng mực đen rõ ràng, cậu chính thức trở thành người làm của Triệu gia

Đừng đùa chứ, thử hỏi có ai đi làm mà có nhiều đặc quyền như vậy chưa? Nghĩ ngợi gì nữa, chỗ làm sướng như tiên thế này ai không làm mới là kẻ ngốc đó. Chu Tử Nha cảm thấy mình là kẻ thông minh và may mắn nhất trần đời.

Đoạn cậu thẳng lưng, mang vẻ mặt hớn hở như đón tết hỏi

- Vậy cậu chủ nhỏ đi đâu rồi, tôi có thể gặp được không ạ

Úc Lan bây giờ cũng đã yên tâm được phần nào, vội vã nói quản gia

- Quan gia An, mau đưa cậu chủ nhỏ đến đây

Người phụ nữ trung niên nghe lệnh liền gật đầu bước đi lên cầu thang, chưa đầy mười phút sau đã đi xuống, không những thế bên tay bà còn dắt tay một người nữa

- Lão gia, phu nhân, cậu hai, tiểu thiếu gia xuống rồi đây ạ

Chu Tử Nha vừa nhìn người đang đi xuống kia giật mình khiếp vía, trong lòng thầm nghĩ

- Trời đất ơi! Cậu chủ nhỏ đột biến gen hay sao mà cao lớn thế này?

_____***_____

Chuẩn bị anh công chào sân rồi, há há ký hợp đồng là hết thoát nhé:v

3. Chương 3: Vợ.....

Chu Tử Nha mặc dù trong lòng khiếp sợ, sau lưng đổ mồ hôi lạnh. Nhưng miệng cùng mặt vẫn giữ một thái độ bình tĩnh hỏi

- Haha.. Mọi người đùa vui quá... Cậu chủ nhỏ thật sự đâu rồi?

Đội khi người con trai kia đi tới đứng cạnh ba người, Úc Lan mới đáp

- Cậu chủ nhỏ chính là đứa này đây.. Thằng bé tên là Triệu Thừa Vũ

Ngay tại khoảnh khắc ấy, cậu chỉ muốn chửi bậy cho vơi bớt nỗi khiếp đảm này

- Cậu chủ nhỏ gì chứ, người này cao hơn cả mình một cái đầu... Mặt mũi giống một đứa trẻ ở đâu mà ban này anh đẹp trai này lại gọi là "thằng bé"? Nhà này không hiểu khái niệm con nít là gì à?

Thắc mắc còn chưa được bao lâu, thì Thừa Vũ đã bắt đầu cười ngốc hề hề nắm chặt lấy tay mẹ mình, môi bium bium ra làm nũng

- Mẹ à! Vũ Vũ vừa định đi ngủ... Người lại bảo dì An lên đánh thức con... Hông chịu đâu!!

Cái...cái quái gì thế này? Hắn là một đại nam nhân cao lớn, ấy thế mà lại làm hành động như một đứa con nít? Chu Tử Nha cảm thấy không ổn, hoàn toàn không ổn thật rồi!

Triệu Dương nhìn người làm mới tỏ vẻ kinh ngạc, liền biết trong đầu cậu có thắc mắc gì. Khuôn mặt hắn tỏ vẻ điềm tĩnh giải thích

- Thật ra Thừa Vũ năm nay đã hai mươi lăm tuổi rồi, có điều là vào năm mười tuổi có một lần nó sốt cao, trong nhà lúc đó ai cũng chủ quan nghĩ chỉ bệnh vặt cho nên dẫn đến tình hình là não bị ảnh hưởng, thằng...bé từ đó cũng ngốc luôn. Mặc dù thân thể thì vẫn phát triển bình thường như bao người khác, thậm chí có phần đẹp trai hơn... Nhưng não bộ và hành động chỉ dừng lại ở đứa bé mười tuổi

Chu Tử Nha mặt mũi tối sầm lại hỏi

- Cho nên các người gọi anh ta là cậu chủ nhỏ cũng chỉ vì cái trí não đó hả?

- Ừm... Chính xác là vậy

Triệu Thừa Vũ bên này đang cười với cha mẹ, vừa xoay đầu lại thì thấy có một người lạ mặt ở trong nhà mình, liền lắc lắc cánh tay của lão cha, chỉ thẳng về phía cậu hỏi

- Cha... Người này là ai?

Triệu lão gia rất nhanh liền đáp lại câu hỏi của anh

- Đó là người làm mới.. Sau này sẽ chăm sóc và chơi đùa với con. Nào A Vũ, mau qua chào cậu ấy đi

Triệu Thừa Vũ ngoan ngoãn nghe lời gật đầu, đi đến chỗ của Chu Tử Nha, nhưng mà thật không ngờ rằng, lúc anh đến gần mới thấy rõ khuôn mặt của cậu. Khẽ đưa một ngón tay lên, sau đó di chuyển lên má cậu bắt đầu....

Chọt! Chọt! Chọt

Cảm xúc mềm mại từ mà truyền vào ngón tay khiến anh thích thú không chịu được, càng chọt càng thấy nghiện

Chu Tử Nha bị ai kia nhào nặn má mà đỏ khóc đỏ cười, đôi mắt to tròn lên

- Làm gì đó hả?

- Oaa... Thật dễ thương... Em ấy thật dễ thương, mắt to to, má mềm mềm...

Triệu Thừa Vũ nhìn đôi mắt kia đang cố làm hung dữ với mình không những không sợ, ngược lại còn thấy nó đáng yêu vô cùng, anh ngây thơ nhào đến ôm chặt cậu nói

- Dễ thương quá... Mềm nữa... Vợ... Sau này em sẽ là vợ anh...

Cái gì vậy? Hắn ta đang nói cái gì vậy hả? Vợ cái tổ sư nhà hắn. Ông đây là nam, là nam đó.. Có gốc thì cũng chưa ông ra chứ? Sao lại bám vào đây hả

Ba người nhà họ Triệu nhìn con trai mình vui vẻ như vậy cũng thở vào nhẹ nhõm, Úc Lan bật ngón cái lên, sau đó vừa cười vừa nói

- Mấy lần trước thuê bao nhiêu người làm thằng bé cũng đều không chịu cả... Thậm chí còn dùng súng nước bắn người ta, dùng răng cắn mấy người đó. Khiến họ khiếp sợ mà bỏ chạy hết, thật không ngờ thằng bé gặp cậu lại chủ động ôm ấp như vậy. Như vậy là tốt rồi...tốt rồi

Anh như con gấu kôla bám trên cây mà sống chết ôm chặt cậu, đoạn áp má mình lên má Tử Nha cọ cọ, nụ cười hồn nhiên nói tới nó lui

-Vợ đẹp.. Dễ thương chết đi được.. Aaaaa

Cậu bị anh làm phiền mà có chút khó chịu, định đẩy ra nhưng sợ tạo hành động quá lộ sẽ khiến ba người kia bấm xác mình, cho nên chỉ có thể dùng tay nhẹ đẩy đẩy lồng ngực ai kia

- Cậu..cậu chủ à.. Ngài mau bỏ ra, khó thở quá đi...

- Không...không bỏ đâu, vợ của anh...hì hì

- Vợ cái gì vậy? Tôi chỉ là người giúp việc thôi mà...anh nhầm rồi... Phu nhân, lão gia.. Cứu tôi với

Nhưng mà ba người kia lại mặc kệ cậu, họ biết con trai mình một khi có cảm tình tốt với ai thì sẽ không làm hại người đó. Cho nên Triệu Phu Nhân phẩy tay đáp

- Không sao.. Không sao.. Thằng nhỏ là thích cậu nên mới vậy... Cậu chăm sóc nó nhé... Chúng ta phải lên xem tình hình biến động của cổ phiếu rồi

Lời nói đã xong, ba người liền kéo nhau lên lầu, để mặt một Chu Tử Nha tội nghiệp với cậu chủ ngốc

Triệu Thừa Vũ càng ôm càng thích, miệng liên tục gọi

- Vợ...vợ...bà xã thiệt là đáng yêu mà...

Chu Tử Nha một tiếng bị gọi là vợ, hai tiếng thì gọi bà xã liền có chút nổi nóng, âm giọng ác liệt phát ra

- Tôi là người giúp việc.. Không phải vợ anh

Triệu Thừa Vũ cũng không vừa, bĩu môi đáp lại

- Em là vợ

-Tôi chỉ là người giúp việc

- Vợ!

- Không phải

- Bà xã...

- Không đúng luôn

- Vợ..vợ..vợ..bà..xã

- Tôi đã nói không phải mà! Muốn ăn đòn không?

Triệu Thừa Vũ có nói gì thì Chu Tử Nha đều bác bỏ, ầm ỨC trong lòng dâng lên cao, anh nằm bẹp xuống dưới sàn vùng vẫy, miệng khóc lóc gào to như đứa trẻ lên ba nói

- Hu..hu... Không chịu...vợ anh mà...là vợ của anh..không phải giúp việc....huhu vợ không nghe lời....tức chết anh rồi

Chu Tử Nha nhìn nam nhân to lớn nằm lăn lộn dưới sàn nhà, dù sao đây cũng là công việc của mình, lại sợ ông bà chủ thấy thảm cảnh hẩn khóc như thế này sẽ mắNG mình. Cho nên đành thở dài nghiêng rằNG nói

- Rồi rồi vợ thì vợ, anh nói gì thì cứ nói đi...haizzz

Nghe được câu trả lời vừa ý với lòng, Triệu Thừa Vũ bỗng nhiên đứng bật dậy, mặc kệ nước mắt nước mũi tèm lem còn dính trên mặt, lại tiếp tục ôm cậu vào lòng, miệng từ khóc thành cười hề hề đáp

- Đúng.. Phải là như vậy chứ.. Vợ thật ngoan nha~~

_____*****_____

Bộ Hạnh Phúc Khi Bên Em có chút vấn đề nên Cỏ tạm thời không đăng truyện đó đâu nha! Mọi người thông cảm nè

4. Chương 4: Gia Tài Của Triệu Thừa Vũ

Triệu Thừa Vũ sau khi ôm ôm ấp ấp, cọ cọ thỏa mãn thì lại buông cậu ra, tiếp tục cười ngô nghê nói

- Vợ...vợ đi theo anh, anh sẽ cho vợ cái này

Đúng là lương cao thì công việc phải khó hơn mà. Ở tại đây có một Chu Tử Nha tội nghiệp sau khi thoát khỏi kiếp gấu ôm thì lại bị ai kia kéo đi xềnh xệch. Nơi anh muốn đưa cậu đến chính là phòng ngủ của mình, bên trong thiết kế vô cùng sang trọng. Tông màu chính là trắng và xanh dương, chiếc giường rộng rãi cùng nhiều đồ chơi được bày ra, Triệu Thừa Vũ để cho cậu ngồi trên giường, sau đó bắt đầu chạy lại chỗ đồ chơi đó, ngồi xồm xuống lục lọi

Sau một hồi lâu thì cuối cùng cũng tìm được một đồng đồ như ý, mang đến trước mặt của Chu Tử Nha, đoạn ngồi xuống dụi dụi đầu mình lên đùi của cậu, tay chỉ chỉ vào các thứ ấy, nói

- Vợ.. Cho em nè, đây là những thứ anh thích nhất

Cậu nhìn nào là súng nước, siêu nhân, gấu bông.. Nằm ngổn ngang ở trên giường, khoe môi co rút giật giật vài cái. Không kìm lòng được mà hỏi

- Cậu chủ cho tôi những thứ này làm gì?...đây là đồ chơi của cậu mà, cứ giữ lấy đi

Triệu Thừa Vũ bĩu môi lắc đầu, đột nhiên nắm tay cậu lên, hôn trên mu bàn tay một cái

- Ca ca đã từng nói với anh rằng sau này thích ai thì món đồ gì của mình đều phải chia cho người ấy. Em dễ thương, mềm mềm anh rất thích vì vậy cho em hết

Khoảnh khắc này cậu chỉ có thể vuốt mặt thở dài đáp

- Cậu chủ à, này là đồ chơi dành cho con nít, nó đâu có giá trị gì đâu. Cái này tôi mua cho cậu cũng được nữa là. Mau cất vào để bữa sau chơi nhé

Anh gãi đầu khó hiểu, chẳng lẽ vợ không thích mấy cái này? Đồ chơi này đẹp thế còn gì. Bỗng nhiên nhớ ra điều gì đó, Triệu thiếu gia liền vọt chạy đến tủ quần áo, từ trong đó lấy ra một thứ có giá trị hơn. Mà món đồ này khi lấy ra cũng khiến họ Chu giật mình, tim đập nhanh

- Một..hai..ba..bốn....ba mươi một con heo đất to bự nhiều màu sắc xếp thành hàng dài ở gần giường, anh tự hào dùng tay chỉ vào chúng nó giải thích

- Đây là A Chu nè, Tiểu Hồng, Bánh Bao, Tiểu Đào....ở trong mỗi đứa đều có tiền... Tài sản riêng của anh đó, cha và mẹ không có biết đâu.. Suyt suyt

Câu cuối cùng anh nói rất nhỏ như sợ ai nghe thấy. Cậu nhìn những con lợn đất nhe răng cười vô sĩ mà thấy nảo lòng vô cùng. Đến cả cậu chủ ngốc còn giàu gấp mười lần cậu, con heo nhỏ xíu còn nuôi chưa được bao lâu thì đã phải khai tử nó. Thế mà người này nuôi hẳn cả đàn heo to bằng cái đầu cậu, mà con nào con nấy nhét nhiều tiền đến nỗi cái lỗ nó cũng lòi tiền ra

- A! Đúng rồi! Cậu chủ tôi có thắc mắc rằng tiền ở đâu ngài có mà để dành thế?

- Tất nhiên là xin cha mẹ và anh hai rồi

Mặt Chu Tử Nha chính thức đen còn hơn đất nồi, tò mò hỏi tiếp

- Anh.. Xin kiểu gì?

Triệu Thừa Vũ ngây ngô chạy đến ngồi bên cạnh cậu, ghé sát miệng mình vào tai cậu thì thầm

- Thì mỗi buổi sáng anh sẽ chạy đến nói với mọi người rằng cho tiền anh bỏ ống heo để sau này lấy vợ, hí hí

Hơ hơ! Người này đang đùa à? Vừa mới nãy còn nói là giữ bí mật với cha mẹ, ấy thế mà sáng nào cũng xin tiền để dành. Thế chẳng khác nào giấu đầu hở đuôi cơ chứ, hèn gì con heo nào cũng toàn tờ tiền mệnh giá lớn. Bởi vì ba người kia chiều con nên mới vậy đó, haizzz! Ôi ôi nhìn vẻ mặt tự hào của cậu chủ kia. Thật là hết nói nổi luôn.

Triệu Thừa Vũ tiếp tục công cuộc ôm chầm ai kia vào lòng mình, khuôn mặt hớn hở nói thêm

- Sau này sẽ là của em.. Anh cho em hết heo luôn.. Như thế đã đủ giá trị chưa?

Chu Tử Nha đúng là có nghèo thật, nhưng mà cậu chưa bao giờ xin xỏ ai điều gì, tiền từ bản thân kiếm ra mới dám tiêu xài. Đằng này cậu chủ đã cất công nuôi heo như vậy, bản thân không dám lấy đâu. Nghiêng đầu sang để nhìn cho rõ khuôn mặt người này, bây giờ mới cảm thấy dù gì thì cũng là một kẻ ngốc, cậu không thể cộc cằn mãi như thế được. Và anh ấy cũng là cậu chủ của mình cho nên nhẹ nhàng xoa đầu ai kia, từ chối

- Cậu chủ thật tốt bụng,nhưng mà tôi cũng không cần thứ này. Cậu giữ lại đi nhé

Triệu Thừa Vũ bỗng dưng nước mắt rưng rưng, mếu máo khóc to

- Hức hức...tiền này là để anh cưới em... Mà em lại dám không nhận. Có phải là vợ chê anh đúng rồi. Ôi

trời ơi.. Ba, mẹ, ca ca ơi mọi người xem nè. Bà xã không chịu lấy con. Anh buồn vợ quá đi à... Hức hức...

Lại khóc... Người này cách đây mười phút trước mới khóc xong, bây giờ lại khóc nữa. Nước mắt ở đâu nhiều vậy, xoa xoa thái dương, Chu Tử Nha phải dịu giọng an ủi

- Thật hết nói nổi cậu, được rồi tôi nhận được chưa. Tạm thời thì cất ở chỗ anh nhé, khi nào cần tôi sẽ lấy ra

- Đúng đúng bà xã nói đúng.. Anh sẽ cất giúp em, sau này chúng ta dùng tiền này làm đám cưới

Chu Tử Nha đỡ khóc đỡ cười, trong lòng suy nghĩ

- Ngốc kiểu gì mà khôn lỏi thế này? Lúc nào cũng nói câu đánh đòn phủ đầu không à -.-

5. Chương 5: Vợ Bị Lừa Rồi

Chu Tử Nha không biết là mình may mắn hay gặp xui xẻo nữa, cách đây một tiếng đồng hồ trước trong lòng còn phơi phới mùa xuân vì tìm được công việc, thế mà bây giờ thì lại ngồi thở dài, ngẩn ngơ trong căn phòng mới. Nhìn ” cậu chủ nhỏ” đang soạn đồ từ trong vali của mình ra, sau đó hi hụi vo vo chúng nó lại cho tròn tròn, rồi tiếp tục nhét nhét chúng nó vào ngăn tủ. Thân hình cao lớn nhún nhảy đến chỗ cậu khoe khoang

- Vợ...anh xếp quần áo vào cho em rồi, hôn một cái thưởng đi nào

Chu Tử Nha giật mình đổ mồ hôi lạnh rùng rùng trên trán, này là giả ngốc thì có, việc gì cũng biết, cái gì cũng điều kiện. Này thì bảo thiếu năng ở chỗ nào đây? Một tiểu Chu khuôn mặt xanh hơn tàu lá chuối nói

- Tôi là nam nhân.. Sao lại có thể hôn anh được?

Triệu Thừa Vũ nghe xong lời của cậu,

liền suy nghĩ một lúc lâu, sau đó mới đáp lại

- Thì anh cũng là nam nhân mà.. Có sao đâu

- Không sao chỗ nào hả? Tôi với anh đều là người cùng giới, hôn hôn hít hít như thế không thấy phiền à?

- Không phiền chút nào cả, bởi vì em là vợ anh.. Hôn một chút đi mà! Hì hì

Cái suy nghĩ kì quái gì đây hả ông trời con? Chẳng qua tôi nhẫn nhịn cho anh gọi vợ là sợ bị trừ lương thôi. Chứ ở đâu ra thêm cái đặc quyền này hả?

Chu Tử Nha khó chịu, mặt mày nhăn nhó quá khổ

- Im lặng đi, bị gọi là vợ đã mất mặt lắm rồi. Bây giờ còn phải làm thêm cái trò thân mật này nữa, dẹp đi. Tôi không rãnh đâu, ngồi im một chỗ để tôi dọn lại căn phòng này, sau đó còn phải cho cậu ăn cơm nữa đó

Triệu Thừa Vũ lần đầu tiên thấy có người quát người, lại còn là " bà xã " của mình nữa, bỗng nhiên trong lòng cảm thấy ầm ứ vô cùng. Một đại nam nhân cao lớn ấy thế mà lại bĩu bĩu môi, đứng lên xoay người bước sang chỗ khác, trước khi đi còn không quên cố ý hứ một cái rõ to để ai kia nghe thấy

Mà nói đi cho oai vậy thôi, chứ thật ra là Triệu Thừa Vũ chỉ đi đến góc giường cách đó hai bước chân, rồi lại ngồi xổm tại chỗ ấy, miệng lẩm lẩm đủ cho hai người nghe

- Hừ.. Hừ rõ ràng là từ trước đến nay mình chưa xếp đồ giúp ai. Bây giờ cố gắng làm cũng chỉ để vợ thưởng, ai mà ngờ hóa ra cũng đều là công cốc chứ. Ôi tức chết rồi... Hừ hừ, không thèm thương vợ nữa đâu

Hơ.. Hơ..hơ Triệu Thừa Vũ liếc chỗ quần áo bị anh vo thành một đống lộn xộn, không biết nên cười hay nên khóc nữa, nhưng mà nghĩ đi nghĩ lại, đúng là người này thật tâm muốn giúp mình. Nghĩ thử xem, Triệu thiếu gia dù gì cũng là một kẻ ngốc, tính tình ngây thơ như một đứa con nít, được cha, mẹ lẫn anh trai cưng như trứng, hứng như hoa. Ấy vậy mà lại chịu khó ngồi " xếp đồ " cho Chu người làm đây. Xem ra cậu nên cảm thấy vinh dự chứ

-Người ta rõ ràng là mang tư tưởng của một đứa trẻ con, gặp được người yêu thích thì sẽ làm ra những hành động ngô nghê như này, hòng chỉ mong được thưởng chút gì đó đây mà. Tại sao mình lại ích kỷ như vậy chứ?

Sau một hồi suy nghĩ, cậu tự cho rằng người sai là mình, cho nên đành phải đi đến chỗ ai kia đang ngồi bó gối ầm ứ, cào nhẹ lên lưng của Triệu Thừa Vũ, Chu Tử Nha ôn nhu nói

- Cậu chủ à! Là tôi sai rồi

Ai kia cũng không vừa, chẳng thèm nhìn cậu, hai tay cứ ở dưới nệm nhà vẽ hình tròn, âm giọng mang chút giận dữ cùng làm nũng nói

- Anh đang giận em đó..xí

- Tôi... Tôi biết mà, thật xin lỗi cậu vì mình đã cư xử không đúng với lòng tốt của cậu chủ

Triệu Thừa Vũ vẫn tiếp tục cứng đầu cứng cổ đáp lại

- Anh hiện tại đang cảm thấy tổn thương vô cùng.. Hừ hừ.. Người ta đã cho em heo đất rồi, còn giúp em rất nhiều việc như thế. Xin hôn một cái cũng không cho... Hừ em keo kiệt, bủn xỉn

Thôi thì hôn một cái cũng đâu chết ai, nhắm mắt thưởng cho cậu chủ vẫn là yên chuyện. Vuốt vuốt lưng của ai kia, cậu kiên trì nói tiếp

- Thật xin lỗi mà... Nào nào đưa má đến đây, tôi hôn ngài một cái

Họ Chu nói là làm, vừa dứt lời thì liền dùng tay mình giữ lại đầu anh, khoảng khắc sắp hôn má, thì Thừa Vũ lại nhanh nhẹn hơn. Quay hẳn cái đầu sang, dùng môi mình thành công áp lên môi cậu

Chụt!

Chỉ là nụ hôn môi hơi hột cùng nhẹ nhẹ, không có chút câu dẫn hay mưu mô nào, nó vô cùng thuần khiết nhưng cũng đủ khiến Chu Tử Nha chết sững, chỉ riêng Triệu Thừa Vũ là vui vẻ đứng lên vỗ tay bành bịch, còn không ngừng đứng ở trên giường nhún nhảy, nói to tỏ ý khoe khoang

- Hí hí hí... Vợ bị lừa rồi... Ban nãy là anh giả vờ giận thôi, được hôn môi bà xã thật thích.... Oh yeahhhhh

_____*****_____

Ngày mai bộ Hạnh Phúc Khi Em Đến bắt đầu ra chap lại bình thường nhé

Một lát nữa sẽ có văn án của bộ truyện mới mang tên Chuyện Tào Lao Ở Địa Phủ

6. Chương 6: Chung Bàn Ăn

Chu Tử Nha hoàn toàn chết đứng khi nụ hôn đầu đời cứ thế mà bay xa theo môi của Triệu Thừa Vũ, ánh mắt càng ngày càng âm trầm hơn nhìn ai kia đang vui vẻ đứng ở trên giường, bàn tay siết chặt lại thành nắm đấm, trong lòng tự niệm

- Chỉ là một đứa con nít, chỉ là một đứa con nít thôi. Không cần phải bận tâm...

Hàng vạn từ bình tĩnh bay tán loạn trong đầu của cậu, hơi thở có chút gấp rút mà gằn gừ nói

- Được chưa? Đủ rồi thì mau đi xuống cho tôi

Lời vừa dứt, Thừa Vũ còn chưa kịp trả lời lại thì bên ngoài có tiếng gõ cửa. Giọng nói của bác quản truyền vào

- Tiểu Nha, cậu chủ có ở trong phòng con không?

Chu Tiểu Nha đưa mắt đến nhìn con người vẫn còn chìm đắm trong kích động kia, đành bất lực thở dài đáp

- Có thưa dì, cậu ấy đang ở đây ạ

- Vậy thì phiền cháu mau dẫn cậu ấy xuống phòng ăn giúp bác nhé. Mọi người có mặt đầy đủ ở dưới rồi, đã đến giờ ăn cơm, cháu là người chịu trách nhiệm cho cậu chủ, nên cũng phải ở lại để chăm lo cho cậu ấy luôn có biết chưa?

- Rõ ạ..

Quản gia nói xong lời của mình thì cũng đi xuống nhà ăn ngay. Chu Tử Nha đứng dậy đi đến bên đầu giường, nói với Triệu Thừa Vũ

-Cậu chủ, mau xuống ăn cơm. Mọi người đang chờ cậu ở dưới đó

Họ Triệu ôm nằm thẳng chân ở trên giường, đôi mắt cười tạo thành hình trăng khuyết ra điều kiện

- Em phải xuống với anh!

Chu Tử Nha không nhanh không chậm đáp lại

- Tất nhiên rồi! Tôi là người chịu trách nhiệm chăm sóc cho ngài. Không làm thì lấy tiền đâu nuôi bản thân đây?

Triệu Thừa Vũ nghe cậu nói vậy thì ngồi dậy, nghiêng đầu ngậy thơ khăng định

- Em có tiền mà!

Cậu càng không hiểu được lời nói của anh có ý nghĩ gì, rõ ràng là bản thân đi đến đây trong người cũng không có lấy một xu tiền lẻ sót trong túi quần, thế thì tại sao anh lại nói như cơ chứ?

- Ngài cứ nói đùa, tôi đây bữa ăn còn phải trông cậy vào nhà của cậu thì lấy tiền đâu mà có?

Anh hai tay chỉ loạn xạ, khuôn mặt vừa cười ngốc vừa nói

- Hề hề... Tiền heo đất của anh đó, tiền của anh đều cho em hết rồi. Chỉ là sau này chúng ta phải nhờ cha mẹ tổ chức đám cưới thôi, chứ gia tài của anh còn đâu..

Cái con người ngốc này sao lại quá ngây thơ như thế chứ? Mới gặp lần đầu mà cứ chắc chắn như vậy. Thật hết nói nổi mà

- Được rồi, cảm ơn lòng tốt của cậu, bây giờ chúng ta xuống ăn cơm được chưa?

Anh gật đầu cười ngốc đáp

- Đi thôi nào...

Triệu Thừa Vũ vẫn mang một khuôn mặt ngây ngô mà nắm tay cậu, kéo thẳng xuống phòng ăn. Tại đây, ba người nhà họ Triệu đã ngồi ngay ngắn tại bàn, vừa thấy con trai cưng đi xuống, cũng liền cười hiền hậu gật đầu nhìn anh và cậu, Triệu Phu Nhân căn dặn

- Tử Nha, xem ra con trai bác rất mến cháu. Cho nên ta nghĩ rằng việc dứt ăn cho nó sẽ dễ dàng hơn, cháu chịu khó chăm cho Thừa Vũ ăn giúp ta nhé. Tại vì thằng bé rất nghịch, mỗi lần để nó tự múc cơm thì y như rằng nó sẽ náo loạn cả bàn, còn làm vương vãi thức ăn nữa. Cứ yên tâm đi, bác có để một phần cơm riêng cho cháu, lo xong cho thằng bé thì cháu có thể ăn tự nhiên

Phải ngồi trước đám người này mà chăm lo cho cậu chủ, Tử Nha có chút không quen, nhưng vì đây là công việc nên cũng rất hiểu chuyện mà gật đầu.

Bỏ một miếng cơm trắng cùng với một chút trứng vào muống, cậu nhẹ nhàng đỡ dành ai kia đang ngồi nghịch cái đũa gà vàng óng

- Thừa Vũ há miếng ra ăn cơm nào ~~

Anh nghe thấy tiếng cậu ra lệnh, rồi lại nhìn muống cơm trên tay. Bình thường những người làm khác dứt ăn anh đều không chịu mà ngậm chặt miệng trốn tránh. Ấy thế mà bây giờ lại ngoan ngoãn ngồi ngay ngắn lại ăn

Nhưng mà vừa nuốt được một miếng thì lại chợt nhớ ra chuyện gì đó, anh liền hỏi

- Vợ, chén cơm của em đâu? Sao lại không có?

Chu Tử Nha chăm chú múc thêm một miếng cơm vào muống nữa, đáp

- Tôi cho cậu ăn xong rồi tôi sẽ ăn, tại vì phu nhân nói mỗi lần ăn cậu đều không ăn uống cho tử tế. Nên cậu phải ngoan ngoãn ăn cơm thật nhanh nhé

Triệu Thừa Vũ bĩu bĩu môi vươn tay, giật chén cơm về phía mình trong ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người trên bàn ăn. Sau đó lại quay sang nhờ bác quản gia

- Di.. Di lấy giúp vợ của Vũ một cái chén nhé. Vợ cũng cần phải ăn ngon ngon

Chu Tử Nha cảm thấy khó xử vô cùng, đang định giành lại bát cơm thì anh lại tiếp tục nói

- Vợ nhịn sẽ đói, anh hứa sẽ ngoan ngoãn ăn cơm mà. Em cũng ăn đi, đừng lo cho anh

Vợ chồng họ Triệu cũng Triệu Dương lần đầu nhìn thấy em trai mình ngoan ngoãn như vậy thì ngạc nhiên, nhưng trong lòng lại thầm cảm thấy may mắn vì cuối cùng cũng có người khiến Thừa Vũ an phận như vậy như vậy. Chuyện này thật là vừa nằm ngoài dự liệu lại còn là chuyện tốt đi

Cái chén mới vừa đặt trước mặt cậu thì ba người cũng không tỏ ra có vấn đề gì lớn lao, Triệu Dương trực tiếp nói

- Thăng bé đã đối với cậu như vậy thì không nên phụ lòng nó. Cứ ăn đi, chúng tôi không để ý đâu

Chu Tử Nha lần đầu tiên có thể được ngồi ở một bàn ăn lớn như thế này, trong lòng bồi hồi không thôi, bỗng nhiên Triệu Thừa Vũ dùng tay bỏ một cái đùi gà vàng giòn đến chén của cậu, miệng cười hề hề nói

- Món anh thích nhất cũng cho vợ luôn

Cậu không nhìn con người cười ngốc ở bên cạnh mình. Trong lòng thấy cảm kích, cùng yêu thích anh tăng lên một bậc

7. Chương 7: Vợ Ồi! Đau Quá

Triệu Thừa Vũ vui đầu vào bát ăn cơm, có món gì ngon trên bàn ăn đều dùng tay bốc thứ đó thả vào chén cơm của Tử Nha, dùng cái miệng dính đầy cơm quanh mép, cười hề hề nói

- Đồ ngon.. Đồ ngon đều cho vợ

Mặc dù con người này tuy rằng có gốc thật, nhưng ngược lại thương ai hoặc mến người nào đều thể hiện tình cảm rất rõ ràng, hành động ngay thơ khiến người ta không thể nào giận đối anh quá lâu mà

Chu Tử Nha nhìn trong chén mình toàn thức ăn, khó chịu ban này khi bị ai kia cướp nộ hôn đầu đời cũng không còn nữa. Không những thế, cậu còn ở trước mặt ba người kia, nhẹ nhàng giúp anh lấy đi vài hột cơm xuống

- Cậu chủ, đừng ăn vội... Miệng đều lắm lem cả rồi kìa

Triệu Thừa Vũ chu chu cái miệng còn dính đầy mỡ đáp

- Được... Luôn nghe lời vợ dễ thương

Chu Tử Nha cũng gật đầu đồng ý, coi như là đáp ứng lời của anh, bầu không khí trên bàn ăn hôm đó lại vô cùng yên bình

_____*****_____

Đồng hồ vừa điểm tám giờ tối, cậu cũng vừa hay chuẩn bị xong bồn nước ấm cho Triệu Thừa Vũ, đưa một bàn tay vào thử độ ấm của nước, sau khi kiểm tra chắc chắn nhiệt độ không quá nóng, mới từ nhà vệ sinh bước ra. Đi đến chỗ của anh đang ngồi chơi với vài con mô hình siêu nhân, thái độ ôn hòa nói

- Cậu chủ, đến giờ đi tắm rồi. Mau cởi đồ ra, tôi giúp cậu tắm

Ban này miệng còn giả vờ phát ra âm thanh tiếng súng bằng bằng, chúu chúu thế mà bây giờ vừa nghe Chu Tử Nha bảo đi tắm, anh liền đứng lên bước xuống giường, sau đó đáp

- Vợ..em cứ ngồi đây đi ~~ ,anh tự tắm được

Hử? Người này có chắc là tự tắm được không vậy? Nhìn khuôn mặt ngốc ấy là biết không làm nên cơm cháo gì rồi. Tiểu Nha hoàn toàn không tin tưởng trả lời

- Không cần phải như vậy, đây chỉ là trách nhiệm thôi mà. Nào, mau vào trong tôi giúp cậu

Triệu Thừa Vũ vùng vẫy, dùng tay vỗ vào lồng ngực mình khẳng định

- Anh là chồng em, chuyện này chắc chắn có thể làm được

Sau khi nói xong liền vội vàng chạy vào phòng tắm, khóa trái cửa lại. Bắt đầu tự vệ sinh thân thể. Để mặc

Chu Tử Nha ở bên ngoài kêu gọi như thế nào thì cũng nhất quyết không chịu mở ra

Tiếng vòi nước đã bắt đầu phát ra, cậu nhìn tình hình liền biết cậu chủ ngốc nhất quyết muốn tự làm mọi việc. Cho nên chỉ có thể đành bất lực ngồi ở ngồi trên giường chờ. Trong lòng thầm nghĩ

- Một lát nữa mình mang cậu chủ vào vào tắm lại là được rồi...

Mười lăm phút trôi qua, Triệu Thừa Vũ dùng khăn lau sơ qua đầu mình, cúc áo của bộ đồ pijama cũng bị anh gài không ngăn theo thứ tự. Nhưng mà đây là lần đầu tiên bản thân có thể tự tắm, cho nên lòng tràn đầy phấn khởi mà lạch bạch chạy ra ngoài hông khoe với " bà xã " của mình

Nhưng mà ngờ đâu, khoảnh khắc Triệu Thừa Vũ để chân trần mở cửa chạy ra. Nào ngờ sàn nhà vẫn còn nước, lại thêm anh không cẩn thận. Cho nên liền bị trượt chân ngã thật mạnh xuống sàn

Cộp...

- U....hu hu vợ ơi.. Cứu anh... Hức hức đau quá đi!!!

Chu Tử Nha đang ngồi trên giường vừa nghe tiếng vật gì đó nặng nề rơi xuống sàn, theo sau tiếng động đó còn có cả tiếng khóc kinh thiên động địa của cậu chủ ngốc khiến cậu sợ đến hoảng hồn. Vội vã phóng thẳng đến phòng tắm, chỉ thấy ai kia nằm bẹp dưới sàn nhà ôm đầu khóc thê thảm

-Cậu chủ.. Làm sao vậy?

Đầu bị nện xuống đau đến nỗi muốn nổ đom đóm, lại thấy nghe thấy giọng điệu lo lắng của cậu cất lên, anh liền như trúng vụ mùa mà khóc to hơn

- Đau lắm... Hức.. Hức vợ ơi, đau chết anh rồi... Đầu bị đập xuống muốn vỡ ra luôn....hu hu

Chu Tử Nha giật mình, trong lòng thầm nghĩ

- Hóa ra tiếng động ban nãy là do cái đầu của Triệu Thừa Vũ tạo ra, cũng may không vỡ đầu hoặc cắn lưỡi. Nếu không ba người họ Triệu kia sau khi đi dự tiệc về liền cho mình một trận, sau đó thì vứt mình ra ngoài đường vì cái tội không cẩn thận chăm sóc người này nữa

Nghĩ đến thảm cảnh vào buổi đêm tối thế này, bị người ta đá văng ra khỏi cửa nhà, phải tiếp tục đi lang thang khiến cậu không khỏi ớn lạnh. Đại não phản ứng tuy có hơi chậm nhưng cậu vẫn rất khôn khéo chạy đến, nâng đầu Triệu thiếu gia vào ngực mình, sau đó dùng tay khẽ nhẹ nhàng xen vài mái tóc ướt đầm kia, dịu giọng vỗ về

- Cậu chủ ngoan đừng khóc, tôi đưa cậu về giường rồi xoa xoa đầu cho hết đau nhé?

Con đau đã vơi đi một chút, Triệu Thừa Vũ giành lại thế lợi, một tay ôm eo ai kia, bộ đồ tuy dính nước nhưng vẫn không làm anh khó chịu. Một đại nam nhân to lớn ấy thế mà lại thút thít nói

- VỢ... Hức hức.. Có phải anh đã ngốc rồi bây giờ đập đầu mạnh như vậy có phải sẽ ngu luôn không?

Khóe miệng Chu Tử Nha chợt co rút khi nghe anh hỏi vậy, nghĩ đi nghĩ lại cũng thấy đúng nha, giờ Thừa Vũ mà ngốc hơn nữa. Không biết bệnh ngốc sẽ nặng đến mức độ nào đây?

Cậu giữ hai tay con người đang ôm chặt vòng eo của mình ra, sau đó dỗ dành anh đi về phía giường ngồi. Đầu óc tính toán

- Phải tìm cách dụ dỗ cậu chủ không khai ra chuyện này mới được. Bằng không chỉ sợ rằng ba người kia vừa biết "con cưng" nhà mình vừa bị thương. Không khéo mình đến cái xương cũng không có để chôn mắt

_____****_____

Tưởng là dễ lừa dụ được chồng đó:v Thừa Vũ ngốc chứ đâu có ngu:v

Thông báo nhẹ cái nữa là bộ này sẽ có ngược NHO NHỎ:v

Lịch ra chap ngày mai là mỗi chuyện một chương, và soạn bản thảo cho bộ mới là Chuyện Tào Lao Ở Địa Phủ:v

Hôm nay Cỏ mệt nên chỉ có duy nhất một chương này thôi nhé

8. Chương 8: Anh Ngốc Chứ Không Ngu

Đưa Triệu Thừa Vũ đến giường ngồi xong, Chu Tử Nha lại chạy vội xuống lầu lấy lên một túi đá chườm, chuẩn bị một cái khăn ấm cùng bộ đồ ngủ khác, lúc này cậu lại khăn trương quay trở lại chỗ nam nhân đang thút thít vì đau kia, đứng sát mép giường, cúi lưng xuống một chút, lấy tay chạm vào má anh, dùng giọng điệu dễ dãi trẻ con nói

- Cậu chủ ngoan nín đi nào~~ để Tử Nha thay đồ giúp rồi chườm đá cho cậu nhé

Triệu Thừa Vũ mang theo một trí não của trẻ con, người khác dỗ dành thì được nước lấn tới, hai tay vòng đến cổ của Tử Nha, kéo cậu vào lòng mình... Tiếp tục oa oa khóc to

- Hu hu hu... Lần sau sẽ không tắm nữa đâu... Hu hu vợ ơi...

Cậu ở trong lòng anh không dám nhích nhích, chỉ có thể thuận theo tự nhiên đưa tay ra đằng sau vỗ về nhẹ nhàng

- Ôi... Cậu chủ ngoan nín nín đi nào, Tử Nha thương cậu =))))

Triệu Thừa Vũ vừa nghe đến câu cuối cùng bỗng dừng ngừng khóc thật, hít hít nước mũi đang chảy ra. Anh ghen ngào hỏi lại lần nữa

- Có thật là anh hết khóc em sẽ thương anh hay không?

Khóe môi co rút, này là từ ngữ để dỗ con nít mà. Khi cậu vừa tròn mười tuổi, lúc còn ở quê, mỗi lần em trai khóc vì đau đớn hoặc bị người ta bắt nạt, cậu đều dỗ dành muốn khô cả lời nào là ngoan ngoan ca ca thương em, thêm ít câu từ dụ dỗ như là em trai anh giỏi lắm, không khóc nữa thì anh mua kẹo đường cho em ăn

Quả thật chỉ vài câu đó thôi thì thằng nhóc ấy nín thật. Bây giờ đến con người này, tuy rằng không còn khóc nữa, nhưng mà hỏi rằng mình có thương hẳn thật không? Biết trả lời như thế nào bây giờ? Nhìn nhị thiếu gia họ Triệu ngốc ngốc thế thôi, chứ anh mà để ý đến cái gì thì khó mà có lối thoát

Triệu Thừa Vũ thút thít mãi vẫn không nghe được câu trả lời từ cậu. Miệng lại một lần nữa gào to

- Oa... Oa vợ.. Em dám nói dối... Cha bảo nói dối là người xấu...vợ hư quá... Hu hu đau đầu..

- Ấy... Ấy tôi thương cậu thật mà, thương cậu nhất trong nhà này luôn...

Tiếng khóc cũng giọng nói đầy oán trách vừa cất lên khiến Chu Tử Nha thừa nhận một cách mù quáng. Nghe được câu trả lời đúng ý mình, anh lập tức ngừng rơi lệ

- Vợ... Anh nín rồi đây.. Em có thấy giỏi không

Khóe miệng co giật liên hồi, Chu Tử Nha chỉ có thể cười cười gật đầu đồng ý, hai người ngồi ở trên giường một lúc, cậu tiếp tục nói

- Cậu chủ.. Quần áo ướt cả rồi.. Mau đứng lên tôi giúp cậu thay đồ.... Rồi còn phải chườm đá nữa

Anh rất nghe lời, sau khi buông người kia ra thì định đứng lên. Nào ngờ như nhớ ra có chuyện quan trọng, cậu kéo tay anh lại, tạo ra khuôn mặt dễ thương nhất có thể sắp lại gần, âm thanh thành khẩn phát ra

- Cậu chủ à ~~ tôi biết anh là một người rất tốt, cho nên.. Cho nên chuyện anh bị ngã đập đầu xuống đất.. Có thể đừng nói cho lão gia, phu nhân, và cậu hai được không?

Anh nghiêng đầu sang một bên, miệng chu chu ra khó hiểu hỏi lại

- Anh hai từng dặn nếu bị gì phải nói ngay cho người nhà biết. Tại sao em lại muốn giấu?

Chu Tử Nha bắt đầu giải thích từng chút một

- Ban nãy bọn họ bảo tôi tắm cho cậu, không ngờ bây giờ lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn thế này. Nếu lỡ cậu nói ra, chỉ sợ tôi sẽ bị đuổi ra đường mất

- Hả? Cha sẽ đuổi em sao?... Không được, anh không chịu đâu.. Em là vợ anh, không cho đi đâu cả.. Em phải ở lại đây... Anh không nói, không nói đâu

- Đúng vậy... Tôi mà bị đuổi đi sẽ khổ cực lắm đó... Cho nên mong cậu giấu chuyện này đi được không. Coi như cầu xin cậu chủ đó

Triệu Thừa Vũ tuy có ngốc, nhưng có lẽ là vì dòng máu di truyền của Triệu gia chảy trong người, cho nên nhất định sẽ không để bản thân bị thiệt thòi, nảy ra được một ý nghĩ, anh vui vẻ hướng Tử Nha cười

- Vì vợ.. Anh sẽ giấu chuyện này, nhưng có điều em phải hứa với anh

Cậu nghe đến anh chịu giúp mình che giấu bí mật, cho nên bây giờ anh có nói gì cũng đồng ý ngay

- Được được.. Cậu cứ nói đi

- Vợ phải gọi anh là ông xã.. Còn..còn phải ngủ chung với anh nữa... ~^O^~

Cái điều quái quỷ gì thế này? Cậu là trai thẳng một đường mà phải gọi nam nhân khác là ông xã à? Còn phải ngủ chung giường với tên này nữa. Có đùa không chứ

Chu Tử Nha vừa nghĩ đến mình một tiếng phải gọi chồng, tiếng thứ hai đã ở trên giường cùng người khác khiến cậu đau đầu vô cùng. Vợ vả từ chối

- Không được... Chuyện này không thể được

Thừa Vũ bĩu bĩu môi, buồn bã nói nhỏ vừa đủ cho hai người nghe

- Đầu thật đau, ôi đau đầu quá đi thôi. Rõ ràng là vợ không thương mình mà, không được rồi phải gọi cha mẹ về đưa đi bệnh viện mới được

Nhìn anh bộ dáng như muốn đi tìm điện thoại thật, khiến hồn vía của cậu sợ đến lên mây, vội vã phóng xuống dưới giường, nắm lấy tay người kia hấp tấp nói

- Đừng.. Đừng tôi đồng ý mà... Tôi sẽ gọi anh là chồng... Hai ta cùng ngủ chung nhé

Triệu Thừa Vũ chẳng tin lời cậu, vùng vẫy thoát ra, ầm ục đáp

- Vợ không thương anh, cái gì cũng chán chừ hết, ngay cả điều kiện còn không đồng ý mà. Ôi.. Anh buồn đến nỗi đầu đau rồi

Cậu bị đánh một đòn phũ đầu đầy đau đớn, cho nên chỉ có thể chấp nhận số phận, nhắm mắt thở dài phát ra ba từ

- Ông xã à ~~~

_____****_____

Họ Triệu là gia tộc lớn, tất nhiên máu tính toán trong người di truyền rất mạnh, Tử Nha tuổi gì địch lại chồng hả em:v

9. Chương 9: Muốn Giữ Bí Mật Thì Ngủ Chung

Vừa nghe được tiếng ông xã ngọt ngào ngây ngất lòng người. Triệu Thừa Vũ quên luôn cơn đau đang tự ở trên đầu mình, khuôn mặt cười đến nỗi ánh mắt tạo thành vòng trăng khuyết. Dùng hai tay mình áp lên má của Chu Tử Nha nhào nặn, giọng nói vô tư cất lên

- Vợ anh là nhất.... Bà xã ngoan quá đi thôi... Hôn anh một cái nào

Khuôn mặt được cậu cho là "giả diện" kia đang ép sát đến đây, Chu Tử Nha biết rằng số kiếp của mình đã bị tên ngốc này nắm gọn trong vòng "ba năm" nên không thể làm gì hơn là bất lực thở dài, đưa môi mình chạm đến cái má vô lại kia hôn cái chóc. Haizz nụ hôn đầu đời cũng bị anh vô tư lấy mất, thế thì cái hôn má này cũng chẳng ghê gớm là bao đi

Triệu Thừa Vũ cảm thấy bà xã của mình đã ngoan ngoãn hẳn ra, liền vui vẻ dùng hai tay rắn chắc nhấc cả người cậu lên không trung xoay hai vòng, miệng cười lớn nói

- Hoan hô... Vợ ngoan quá đi thôi, bây giờ thì anh tin em thật sự thương anh rồi...

Bị anh ôm xoay vòng vòng, sau đó còn phải chứng kiến người này vừa cười rồ ngốc vừa vỗ tay bộp bộp như mình vừa làm được chuyện vĩ đại. Trong lòng thầm khóc không ra nước mắt

- Tại sao không thay thế thiếu gia ngốc bằng một tiểu thư xinh đẹp chứ? Số mình đúng là chó mực cũng không đen bằng TvT

Anh đặt cậu xuống đất, sau đó dùng đầu mình cọ tới cọ lui trên bả vai, Chu Tử Nha cảm thấy có gì sai sai

- Khoan hãy ôm, cậu chủ...

Triệu Thừa Vũ bấu môi, đáp lại

- Phải gọi là ông xã.. Em gọi sai nên đầu anh lại đau rồi

- ||.= Ông xã~~~ anh tắm mà sao lại không có mùi dầu gội vậy??

Thân là một nam nhân không cong, bây giờ phải dùng giọng điệu của một cô vợ nhỏ gọi người khác là ông xã khiến Chu Tử Nha sồn gai óc, nhưng ai kia nghe được vậy thì khoái lắm, cười hì hì thành thật đáp

- Gọi cái đó làm gì? Nó làm anh cay mắt... Không thích chút nào

Ôi trời ơi là trời, ở dơ thế hả? Ai đời đã xối nước ướt cả đầu mà không chịu dùng dầu gội không. Cậu vuốt khuôn mặt của anh, bắt đầu dĩ nói

- Thôi được rồi... Anh ngồi im ở đây, em đi giặt khăn lau giúp anh lau sơ lại thân thể. Sau đó lại thay bộ đồ khác, mang đồ ướt như thế mọi người sẽ trách em chăm sóc anh không tốt mất

Chu Tử Nha bước vào phòng tắm, dùng một chiếc khăn bông ngâm sơ qua nước ấm, trong đầu thầm nghĩ

- Đầu bò là có thật, cứ nghĩ là mình vợ được công việc tốt đẹp. Mà giờ thì nhìn lại đi, mới một ngày thôi mà đã bị mất quá nhiều thứ rồi, nào là nụ hôn đầu đời, giấy "bán thân", ngay cả tiếng gọi ông xã đa tư lí là do vợ tương lai gọi cho mình, cuối cùng cũng tan thành mây khói, thử hỏi còn kẻ nào xui xẻo hơn không?

Vắt cho thật khô chiếc khăn, lại hì hụi chạy ra ngoài, đứng trước mặt anh miễn cưỡng nguyên nhủ

- Ông xã à.. Anh mau cởi quần áo ra thay đồ khác nào

Đạt được ý nguyện mong muốn, bây giờ cậu có nói gì thì nhị thiếu gia cũng sẽ răm rắp nghe theo. Ví dụ điểm hình nhất là ngay tại lúc này đây,

Anh vừa nghe vợ mình sai bảo, liền nhanh nhẹn vài ba cái liền cởi sạch đồ, đến cả cái quần lót cũng cởi nốt.

Thân là đàn ông với nhau, nhưng thân hình của anh có phần rắn chắc hơn cậu gấp mấy lần, màu da lúa mạch cộng với những múi cơ săn chắc khiến Chu Tử Nha cảm thấy mình yếu kém đến nỗi cái gì cũng không bằng Vũ thiếu gia gốc. Nhìn đến thằng nhỏ ở trên người anh, cậu càng muốn tìm chỗ chui xuống đất hơn nữa, cái đó mà còn oai phong hơn thằng em ở phía dưới mà~~

Lòng ghen tị tăng lên, Chu Tử Nha nhanh chóng giúp Triệu Thừa Vũ lau sạch sẽ người, thay cho anh một bộ đồ ngủ khô ráo, thở hơi ra nói

- Anh giỏi lắm... Bây giờ ở đây tự chơi nhé. Em đi về phòng mình đây

Ngủ với tên này không biết hấn sẽ náo loạn thành cái dạng gì đây. Bây giờ trời cũng đã tối rồi, xem như mình lừa lọc con nít một chút cũng không sao. Thiếu gia gốc vậy mà chắc chắn sẽ không nhớ nhiều việc lắm đâu nhỉ?

Nhìn bà xã mình càng ngày càng đi gần đến cánh cửa, Triệu Thừa Vũ bĩu bĩu môi hỏi

- Vợ em đi đâu đâu vậy?

- À...à thì em về phòng mình tắm rửa một chút rồi đi ngủ ấy mà. Ông xã cũng lo ngủ đi nhé, tạm biệt...

Chu Tử Nha nói dối không chớp mắt, chuẩn bị kế hoạch đào tẩu thì ai kia ôm đầu kêu rên

- Ôi đầu lại đau nữa rồi... Hu hu.. Đau quá đi..

Đồng tử chợt co rút, khuôn miệng cậu méo máo thở dài đáp

- Được rồi để tôi về phòng lấy đồ rồi sang đây tắm. Sau đó chúng ta cùng ngủ chung có được chưa?

Ở trên đầu giường, một người con trai thu hồi nước mắt nhanh nhẹn khoa tay múa chân đáp

- Hoan hô

Nội tâm buồn bực của Nha tiểu thụ gào thét cả lên

-Haizzz!! Muốn giữ bí mật thì nhất định phải ngủ chung đây mà

10. Chương 10: Chuyện Ngủ Chung

Chu Tử Nha hết đường trốn thoát, chỉ đành nước mắt ngấn nước mắt dài đi về phòng lấy quần áo rồi về lại đây tắm sơ qua thân thể. Cũng may Triệu Thừa Vũ cũng không náo loạn gì nữa, anh ngoan ngoãn ngồi trên giường vừa hát vừa vẽ, ngây thơ ngồi chơi giết thời gian để chờ bà xã đi ra ~~

Tiếng nước chảy róc rách phát ra từ phòng tắm, thân thể nhỏ gầy được nước ấm tẩy rửa khiến Chu Tử Nha cảm thấy tỉnh táo hơn phần nào. Tự chính bản thân cậu suy nghĩ về người ở ngoài kia một cách khách quan hơn

- Cậu chủ là một người đáng thương, bây giờ xem như là mình vừa đi làm, vừa mở lòng bao dung chăm sóc con người này vậy. Chỉ là một đứa trẻ to xác, có gì mà không làm được chứ? Gọi tiếng ông xã cũng đâu mất mát cái gì, thôi thì cũng chỉ là cách xưng hô, cậu ấy gọi thế nào cũng được

Nhưng mà sự thật thường phủ phàng hơn những gì chúng ta nghĩ, Chu Tử Nha nghĩ rằng Triệu Thừa Vũ mang trong mình một tâm hồn ngây thơ, ấy vậy mà bởi vì sự chủ quan này, một năm sau cậu liền mang thai con trai của anh. Cuộc đời thật trở trêu mà..

Dùng khăn bông lau thật kĩ đầu tóc của mình, vừa bước đến bên giường ngủ thì bỗng nhiên tiếng gõ cửa vang lên, giọng nói của Triệu Phu Nhân từ bên ngoài truyền vào

- A Vũ... Đã ngủ chưa nào

- Mẹ.. Con ở trong này, người mau vào đi nha ~~

Cánh cửa vừa bật mở, Úc Lan giật mình khi thấy người làm vẫn còn ở trong phòng anh. Người phụ nữ quý phái này khó hiểu hỏi

- Tiểu Nha, sao cháu vẫn còn ở trong này? Bây giờ cũng đã khuya rồi, cháu mau về phòng ngủ đi. Việc còn lại cứ để bác lo là được rồi..

Chu Tử Nha được sự cho phép về lại phòng liền mừng như bắt được vàng, trốn tránh ánh mắt đang vô cùng buồn tủi của ai kia, cậu vội vã cúi đầu chào bà, nào ngờ ngay tại khoảnh khắc vịn nắm cửa thì Triệu Thừa Vũ lập tức phóng đến, nhất quyết ôm chặt cậu vào lòng ô ô khóc to

- Ô.. Ô quá đáng...vợ quá đáng lắm... Đã hứa là sẽ ngủ chung, thế mà bây giờ em lại muốn bỏ anh đi... Anh buồn, anh giận lắm đó..

Cậu bị anh sống chết ôm chặt thế này lại cảm thấy có lỗi, đúng là ban nãy mình đã hứa với người này. Không những thế anh ấy còn giữ bí mật giúp mình. Không lẽ một chuyện nhỏ này mà mình cũng thất hứa thì đúng là tồi tệ mà, cảm nhận được cái cảm của ai kia đang ở trên đầu mình cọ cọ khóc lóc, trái tim cũng mềm đi rất nhiều. Nhẹ nhàng xoay người lại lau đi những giọt nước mắt kia, ôn nhu nói

- Em chỉ đùa thôi mà, nào nào nín đi đừng khóc nữa, ông xã à~~ em và anh sẽ ngủ chung đó nha

Triệu Thừa Vũ bĩu bĩu môi, ánh mắt tỏ vẻ nghi ngờ thút thút đáp lại

- Thật sự là đùa? Em sẽ ngủ chung với anh chứ?

- Đúng.. Đúng em đã nói thì sẽ làm mà...

Khuôn mặt anh thay đổi nhanh chóng, mới vừa rồi anh còn trào nước mắt vì cậu bỏ đi, ấy thế mà chỉ qua năm phút sau, nghe lời dỗ dành kia thì lập tức nín ngay, Triệu Thừa Vũ dặt tay Chu Tử Nha đến trước mặt mẹ mình nói

- Mẹ~~ người không được bảo em ấy rời xa con.. Đây chính là vợ của A Vũ, không phải người làm mà, cha đã từng nói vợ chồng là phải ngủ chung. Cho nên người không được tách hai chúng con ra, có phải không vợ?

Nhìn khuôn mặt của Úc Lan nhíu mày khó hiểu, cậu chỉ đành gãi đầu nói dối một lần nữa

- Thật ra thì cháu cảm thấy mình và thiếu gia rất hợp nhau, lại thêm phần anh ấy sống chết đòi muốn cùng cháu ngủ chung, cho nên chỉ có thể thuận theo anh ấy thôi, dù sai ngủ chung vẫn vui hơn m. Mong phụ nhân thông cảm ạ

Đây là lần đầu tiên bà cảm thấy con trai mình chịu hợp tác với người làm. Đã thế còn rất nghe lời và bênh vực người ta nữa. Cho nên đại gì mà từ chối, nụ cười hiền hậu nở trên môi. Úc Lan đồng ý ngay

- Được rồi, Tiểu Nha đến cuối tháng ta sẽ tăng lương thêm cho con. Thân là một nam nhi mà phải cam chịu để người khác gọi vợ, ta biết bản thân cháu khó chịu. Nhưng con trai bác cũng đã chịu nhiều thiệt thòi, cho nên hy vọng cháu không để bụng đến việc này nhé.

- Vâng ạ... Cháu không sao cả, Thừa Vũ rất tốt, cho nên mọi người cứ yên tâm. Phu nhân, chúc bác ngủ ngon

Phải đi dự tiệc suốt hai tiếng đồng hồ, cơ thể đã bắt đầu thấm mệt. Mẹ Lan cũng không nói nhiều nữa, trực tiếp gật đầu rồi đi ra khỏi phòng. Chu Tử Nha hiền hòa nắm tay Thừa Vũ đi đến bên giường, sau đó cả hai cùng nằm xuống, cậu ra lệnh

- Trời khuya lắm rồi, anh mau ngủ đi, ngày mai em sẽ chơi đùa với anh tiếp

Triệu Thừa Vũ bây giờ đang rất vui vẻ khi nằm cạnh vợ mình, anh cứ nhìn chăm chăm cậu mãi thôi, không những thế còn chủ động ôm eo cậu đã cả hai áp sát vào nhau hơn, sau đó lại đưa đầu đến, đặt trên trán Tử Nha một nụ hôn, cười ngơ nghe đáp

- Bà xã ngủ ngon

Nhìn con người ngốc ngốc này vừa tặng cho mình nụ hôn chúc ngủ ngon, không hiểu sao họ Chu không còn gay gắt như ban sáng nữa, ngược lại còn có chút ấm cúng nữa. Tuy là có buồn ngủ thật, nhưng cậu vẫn không tiếc một nụ cười với anh, nhẹ nhàng đáp lại

- Ủ... Ông xã cũng ngủ ngon nhé

Cứ thế bầu trời về đêm thật yên tĩnh, tại phòng riêng của nhị thiếu gia họ Triệu, ở trên chiếc giường to lớn đó, lại có hình ảnh của hai nam nhân ôm nhau ngủ một cách thật yên bình

11. Chương 11: Chưa Nhận Ra

Một tháng qua đi, Chu Tử Nha cuối cùng cũng thích ứng được công việc người làm của mình. Tuy là có một chút mệt mỏi với tính năng động y hệt trẻ con của cậu chủ, nhiều khi điều đó còn làm cậu tức giận. Nhưng chỉ cần con người ấy cười ngốc hề hề chạy đến ôm cậu, nói ra vài câu an ủi vụng về thì bỗng dưng ở trong lòng, cơn giận hoàn toàn tan biến. Bởi vì anh đối xử với cậu rất tốt, cho nên Chu Tử Nha cũng từ từ mở lòng của mình ra hơn nữa

Thậm chí không biết có phải vì đã quá nhập vai rồi hay không, ngay cả tiếng gọi ông xã phát ra từ miệng của Tử Nha đã không còn khó chịu như trước, lần lúc được Triệu Thừa Vũ ôm vào lòng, cùng nhau đắp chung chiếc chăn khiến cậu sẽ vô thức nhích sát người mình nhích sát vào lòng của Thừa Vũ hơn. Không những thế, việc được nam nhân khác hôn cậu cũng cảm thấy nó bình thường hẳn, không còn cảm thấy bài xích như trước. Có thể nói rằng, mọi chuyện diễn ra trong Triệu gia bây giờ vô cùng thuận lợi. Chu Tử Nha và Triệu Thừa Vũ thế mà vô tình rải thật nhiều đường cho mọi người trong nhà cùng ăn

Hôm nay cũng như mọi ngày khác, đúng vào lúc năm giờ chiều, cậu sẽ lại dắt anh đi siêu thị mua thêm đồ với mình, vì muốn anh có thể được hoạt động nhiều hơn, cho nên cả hai đã quyết định sẽ tự đi bộ đến nơi. Triệu Thừa Vũ không cần biết là đi đâu, nhưng chỉ cần ở đó có một Chu Tử Nha đi cùng thì cũng khiến anh vui vẻ không thôi

Hai đại nam nhân vô tư nắm tay nhau trên đường bỏ mặc những ánh mắt tò mò của người khác, anh cười khúc khích nói

- Vợ.. Em nói xem, hôm nay khi đến quầy bánh kẹo, anh nên mua gì đây nhỉ? Aa đúng rồi, vợ thích sô cô

la, vậy thì hôm nay anh sẽ mua món đó

Chu Tử Nha không hiểu tự lúc nào đã có thể cười nói vui vẻ với tự nhiên với cậu chủ ngốc, nhẹ nhàng nắm chặt bàn tay to lớn kia, tay còn lại thìnhhệ gãi gãi cằm của anh, cậu đáp

- Anh đó... Mỗi lần đi cùng em đều giống như muốn mua cả quầy siêu thị, ăn nhiều đồ ngọt không sợ sâu răng hả? Tối nào cũng có toàn vỏ bánh và vỏ kẹo ở trong phòng. Em dọn một muốn chết đi được đó nha ~~

-Anh không muốn em mệt đâu... Không muốn chút nào cả... Vậy lần sau mình sẽ qua phòng anh hai ăn rồi vứt ở đó nhé?

Cậu bỗng nhiên cười lớn, theo vô thức đặt lên má của Thừa Vũ một nụ hôn, sau đó nghĩ đến canh cậu hai sẽ gầm ra lửa khi thấy phòng mình thành một bãi rác, chắc chắn lúc đó sẽ cậu sẽ bị đá ra đường mất... Ha ha ha

- Ông xã... Nếu anh làm như vậy, không khéo ngài ấy sẽ đuổi em đi mất. Lúc em đi rồi, cho anh cô đơn đến chết...

Triệu Thừa Vũ vừa nghe Chu Tử Nha muốn bỏ đi, bỗng dưng nước mắt rưng rưng, mặc kệ đang ở ngoài đường cũng lập tức ôm cậu vào lòng, dùng giọng mũi thở phì phì nói

- Nếu... Nếu anh hai dám đuổi vợ đi, anh sẽ mách cha và mẹ, để anh ấy bị đánh đòn đến khóc.... Em là của mình anh thôi... Không ai được bắt nạt em

- Vậy nếu như cả ba người đều muốn đuổi em đi thì phải làm sao đây hả?

Gặp trúng câu hỏi khó, Triệu Thừa Vũ lập tức nhú mày, mất một lúc sau mới có thể đáp lại

-Vậy thì...anh sẽ dắt em bỏ trốn, em ở đâu thì anh theo đó hì hì

Cái con người ngốc này, thật sự không hiểu là đang nghĩ gì mà, mặc dù theo như Chu Tử Nha biết chẳng qua là đây chỉ là tâm tư của một đứa con nít thường rất thích bu bám với người chăm sóc nó. Nhưng nghe những lời này từ miệng anh, không hiểu vì sao cậu lại cảm thấy ấm áp vô cùng

Đưa tay lên vòng qua ôm chặt lấy người kia, Chu Tử Nha đáp lại

- Anh ngốc như thế này! Nếu như hai ta cùng nhau bỏ trốn, không khéo lại thành em phải còng lưng ra nuôi anh mất..

Triệu tiểu công vừa nghe nói vợ cực khổ nuôi mình, liền giậm chân xuống dưới đất, ánh mắt kiên định cùng

quả quyết nói

- Heo đất, anh cho em heo đất, không cần phải đi làm...

Cậu bất chợt ngẩng khuôn mặt điển trai này, trong lòng Chu Tử Nha không rõ tư vị gì, chỉ cảm thấy tim đập nhanh không thôi, cậu tự suy nghĩ đơn giản rằng tại vì ở chung với nhau nên mới có hành động như vậy. Vì thế cậu không hề để tâm gì cả, lập tức khoát tay mình vào cánh tay anh một cách tự nhiên nhất, sau đó cả hai lại tiếp tục đi đến siêu thị, cậu nở nụ cười rạng rỡ nói với ai kia

- Mau đi thôi, hôm nay sẽ mua cho anh một cây kem nhé

- Hoan hô... Bà xã là tuyệt nhất

Dưới ánh hoàng hôn buổi chiều, hình bóng hai chàng trai cứ in xuống đất tạo nên một khung cảnh ngọt ngào và bình yên vô cùng

Bởi vì đầu óc quá đơn giản, Chu Tử Nha hoàn toàn lường hề hay biết rằng chỉ qua một tháng ở chung, cậu đã có loại tình cảm giống hết của cậu chủ gốc dành cho mình. Nhưng mà thật không ngờ, khi cậu nhận ra thì mọi chuyện đã khác, liệu rằng mọi thứ có thể trở về thời gian ngọt ngào?

_____****_____

Yêu hay không yêu, không yêu hay yêu nói một lời thôi

Nếu không má ngược chúng bây sml:v

12. Chương 12: Vẫn Là Ông Xã Ngốc

Mặt trời vừa lặn xuống chân núi, Chu Tử Nha cùng Triệu Thừa Vũ vừa đúng lúc về đến nhà, những thứ đồ cần mua cũng không nhiều, hầu hết đều là bánh kẹo mà anh hay ăn, cho nên cậu cũng không ngại để anh xách túi đồ, còn mình thì vô tư nắm tay người kia bước vào nhà

Trên sofa ở phòng khách, chỉ có một mình Triệu Dương ngồi ở đó đang ôm máy tính xử lý công việc. Thừa Vũ vừa cầm que bánh sữa trong tay vừa hướng anh hai của mình chào hỏi

- Ca ca, em về rồi đây!

Chu Tử Nha tuy miệng gọi anh là ông xã, nhưng bản thân cậu vẫn biết mình đang ở cấp bậc nào, cho nên

sau tiếng chào của cậu chủ ngốc thì cậu cũng tiếp lời

- Chào cậu hai! Chúng tôi mới về

Triệu Dương ngẩng đầu lên, gật đầu với hai người, sau đó thuận miệng nhờ vả cậu

- Tử Nha, làm phiền cậu vào trong bếp pha giúp tôi một tách trà nóng nhé!

Chu Tử Nha gật đầu đồng ý, cúi đầu cung kính đáp lại ngay

- Ngài đợi tôi một lát, trà nóng sẽ có ngay đây ạ

Đoạn cậu xoay người lại, giúp Thừa Vũ cởi áo khoác ngoài ra, từ trong tay anh lấy đi túi đồ, giọng nói đầy ôn hòa căn dặn

- Ông xã, anh ngồi ở đây chơi nhé, một lát sau em sẽ pha nước tắm cho anh

Triệu tiểu công ngoan ngoãn gật đầu, tặng cho cậu một nụ cười ngốc rồi mới chậm rãi tiến đến ghé sofa ngồi với anh trai mình, lúc này cậu mới ăn tâm bước đi

Triệu Dương phát hiện ra rằng, từ ngày người giúp việc họ Chu này ở đây, đứa em trai ngốc bỗng trở nên ngoan ngoãn cùng bu bám người kia hơn, nhờ có cậu mà thằng nhóc lớn xác này biết tự lập hơn đôi chút, nhưng mà vẫn có điều khiến vị anh hai này thắc mắc, cho nên đợi khi Chu Tử Nha đã đi xuống bếp, liền dừng công việc còn đang làm dang dở, quay đầu sang hỏi Thừa Vũ

- A Vũ.. Mau kể cho anh hai nghe xem, vì sao em vừa gặp Tử Nha liền gọi cậu ấy là vợ vậy?

Triệu Thừa Vũ rất tin tưởng Triệu Dương, cho nên chỉ cần hần hỏi cái gì, anh đều lập tức trả lời

- Vợ rất ngoan, lại còn dễ thương nữa, Triệu Vũ vừa nhìn thấy vợ thì tim đập rất nhanh, cảm giác thích thích ở chỗ này nè. Muốn bắt vợ bỏ vào túi áo thôi

Nhìn theo cánh tay em trai mình đặt ở vị trí có trái tim, rồi lại xét đến biểu cảm vui vẻ của anh, Triệu Dương cảm thấy thật giật mình

- Thừa Vũ vừa nhìn người ta liền yêu? Tuy rằng nó có ngốc thật, nhưng những chức năng khác vẫn phát triển bình thường mà, cho nên việc này lag điều không thể tránh được.... Chắc chắn

Một điều thắc mắc được giải thích, thì sẽ lại xuất hiện thêm điều thắc mắc thứ hai. Đừng nhìn Triệu Dương

là tổng tài cao lãnh như vậy, nhưng thật ra lại là một con người rất nhiều chuyện nha, không kìm được tò mò, anh lại tiếp tục hỏi

- Nhưng mà A Vũ này, anh hỏi em, tại sao em lại có thể làm cho nhóc kia gọi mình là ông xã vậy?

Triệu Thừa Vũ ngốc vẫn hoàn ngốc, mới một tháng trước vừa hứa với Tử Nha sẽ không nói với ai, ấy thế mà bây giờ được người ta nhắc lại chuyện cũ, thì lập tức cười khúc khích khai sạch mọi chuyện, mà không hề hay biết rằng mình vô tình hại bà xã mất rồi...

- Anh hai biết không, bà xã lúc đầu không nghe lời đâu. Nhưng mà ngày hôm đó, em tự tắm một mình thì bị té vỡ đầu, bà xã sợ quá nên đồng ý gọi em là ông xã để giữ bí mật đó, lúc đó chỗ này sưng như quả trứng gà, nhưng mà chỉ cần bà xã nghe lời và ngủ chung với Vũ, thì có đau em cũng sẽ chịu đựng (3)

Triệu Dương ban đầu còn hứng thú nghe, nhưng càng về sau mặt mày của hắn đã bắt đầu lạnh dần đi, giọng nói từ hứng khởi chuyển sang lạnh ngắt tiếp tục nói

- Cậu ta bảo em giữ bí mật gì?

Triệu Thừa Vũ ngây thơ đáp lại

- Vợ nói nếu em không giữ bí mật thì sẽ không gọi em bằng ông xã nữa TvT cho nên chiều vợ vẫn là nhất

Bàn tay hắn bỗng siết chặt lại, có một ca ca vì xót xa cho em trai ngốc của mình mà thay đổi tính đi, Chu Tử Nha vừa hay lại từ trong bếp đi ra, tay cầm khay trà nóng, nhưng miệng thì lại nói với Triệu Thừa Vũ

- Ông xã à, mau lên phòng đi tắm nào, anh nhìn xem sách đến giờ ăn cơm rồi

Cạch..

- Cậu hai, trà của ngài đây

Ly trà vừa đặt xuống, Triệu Dương ánh mắt đầy tức giận nhìn cậu, không nhanh không chậm nói

- Cậu mau lập tức thu dọn hành lý cuốn gói khỏi đây ngay cho tôi

- Anh hai...

Chu Tử Nha giật mình không hiểu bản thân đã làm gì chuyện gì, trong khi mình còn đang ngẩn ngơ thì Triệu Thừa đã chạy đến ôm chặt cậu vào lòng, miệng anh bâu bâu không vui hỏi

- Anh hai.. Vợ của em, anh không được đuổi đi.. Không cho đâu.. Hứ hứ = =

Triệu Dương không thèm để ý đến anh, ánh mắt chỉ một mực nhắm thẳng vào người Chu Tử Nha chất vấn

- Cậu gan nhỉ? Thân là một người giúp việc mà lại dám để cậu chủ của mình phải tự tắm một mình, còn khiến nó ngã đập đầu xuống sàn. Không những thế, ngay cả khi biết đầu óc của A Vũ có vấn đề còn dám lợi dụng lòng tin của nó để che giấu bí mật. Ăn gan hổ hay sao mà lớn thế? Cũng may Triệu Vũ tin tưởng người anh này, nên nó mới ngây thơ nói ra sự thật. Bằng không Triệu gia đã bị lừa rồi, tôi cho cậu nửa tiếng đồng hồ để dọn ra khỏi đây ngay

Chu Tử Nha vừa nghe những lời này, cả người liền tỉnh ra, thì ra là vì chuyện này ư? Cậu sắp bị đuổi đi rồi, Haizz... Ông xã ngốc vẫn hoàn ngốc mà. Nhưng bản thân mình có lỗi trước, cho nên không thể trách anh được

Trong lúc bản thân còn đang bận tìm lời giải thích cùng lời cầu xin, thì bỗng nhiên người đang ôm cậu bắt đầu thút thít vài cái, sau đó là gào khóc nức nở

- Ô... Ô.. Không được đuổi bà xã của em... Hu hu hu.. Em ghét anh hai...

_____***_____

Cổ bảo này, chưa đến ngược đâu:v

13. Chương 13: Làm Anh Khó Lắm

- Thừa Vũ... En định làm loạn cái gì? Chính cậu ta đã hại em đó...

Triệu Dương cảm thấy đau đầu vô cùng, rõ ràng là Chu Tử Nha khiến nó bị ngã, ấy thế mà thằng em trai này một mực muốn bảo vệ cậu ta. Không những thế còn nói vì người ngoài mà dám nói ghét anh hai của mình. Nay chẳng phải là muốn tạo phản sao?

Triệu Thừa Vũ lại càng không sợ chết, hai tay vẫn ôm Tử Nha vào lòng như sợ cậu chạy mất, cái miệng thì vận hết công suất vừa gào vừa khóc

- Ô.. Ô..có đánh chết cũng không qua... Bà xã không được nghe lời anh hai mà bỏ anh đi đâu đó... Anh hai xấu tính TvT

- Cái thằng này, em có nghe anh nói không. Là bản thân cậu ta làm sai, nếu để em gần với người không khéo lại sinh ra nguy hiểm mất, mau đi qua đây ngay. Còn cậu nữa, đứng đó làm gì? Mau thu dọn đồ rồi

đi ra khỏi đây đi

Bản thân Chu Tử Nha nhìn thấy rõ ràng trong con mắt của đại thiếu gia họ Triệu này đã nổi đầy tơ máu, huyết thái dương cũng xuất hiện những đường gân rõ ràng. Cậu biết rằng lần này có giải thích kiểu gì thì cũng không được chấp nhận, trong đầu óc của cậu cũng cảm nhận rõ được cái sai của mình. Cho nên chỉ đành thở dài chấp nhận sự thật mà thôi

Ngước đầu lên nhìn cậu chủ ngục vẫn đang ra sức bảo vệ mình, bỗng dừng lại nghĩ đến sắp phải xa con người này, không hiểu sao có một chút chua xót nghẹn ngào dâng lên, nhẹ nhàng vỗ nhẹ bàn tay anh đỡ dành, Tử Nha ôn nhu cất tiếng

- Thừa Vũ à.. Cậu mau buông ra đi. Lỗi là ở tôi đã không chăm sóc cho cậu chu đáo, nên cậu hai mới làm vậy. Cậu chủ đừng khóc nữa nhé.. Ngoan ngoan, nín đi nào

Triệu Thừa Vũ cảm thấy tức giận vô cùng, anh liền buông bà xã ra giấu ở phía sau lưng mình, sau hít hít cái mũi, chỉ thẳng mặt Triệu Dương lên án

- Anh hai quá đáng...dám mắng vợ khiến em ấy buồn, còn làm bà xã không thềm gọi em là ông xã nữa. Em ghét.. ghét.. ghét anh hai nhất trên đời

Ngay tại lúc này đây, Triệu Dương chỉ muốn ôm tim lẫn xuống sàn ngất đi cho xong, đầu não của Triệu đại ca bắt đầu hoạt động suy nghĩ

- Ôi trời ơi là trời, có ai đời vì người ngoài mà đứa em trai này dám chỉ thẳng mặt mắng anh trai nó không chứ? Đã thế còn dùng ánh mắt hung dữ đó nữa... Thật hết lời để nói mà

Triệu Dương cảm thấy không ổn, ngay tại lúc muốn nói thêm gì đó thì bỗng nhiên Triệu Thừa Vũ đã nắm tay của Chu Tử Nha, hướng đến cầu thang mà đi, tuy rằng mặt vẫn toàn là nước mắt, nhưng anh đã cố gắng kìm nén lại tiếng nức nở, bàn tay nắm chặt lấy tay cậu không buông, vừa đi vừa nói

- Vợ... Cho anh đi theo em với, chúng ta mang hết heo đất đi cùng, không thềm chơi với anh hai nữa.. Hứ hứ.. Anh mà đi thì cha mẹ sẽ giận anh ấy luôn.. Hứ hứ

- Triệu Thừa Vũ, em mau đứng lại cho anh, cái thằng nhóc ngục này, em dám cãi lệnh anh liền đánh cả em và cả tên kia nữa

Cảm thấy tình hình càng ngày càng biến xấu, cậu sợ Triệu Dương sẽ đánh anh thật cho nên vội vàng nói

- Cậu chủ à, ngài đừng cãi lời anh trai nữa. Tôi dọn đồ đi là được mà

- Hu.. Hu..hu anh hai dám mắng em là đồ ngục, cha về em sẽ méc lại.... Hức hức... anh còn dám bắt nạt

làm em khóc... Khi mẹ về em sẽ nói lại với mẹ anh từng gọi điện thoại nói chuyện với anh Hiên cả đêm, còn bảo A Vũ giữ bí mật nữa... Sau khi nói xong thì em sẽ dắt vợ bỏ trốn... Cho anh bị cha mẹ đánh chết luôn

Gần ba mươi năm sống trên cõi đời này, đây là lần đầu tiên Triệu tổng tài của chúng ta bị nắm thóp như vậy, hẳn chỉ vừa mới mắng có Chu Tử Nha vài ba câu, thì thằng em trai này lại dám đổ hết tội lỗi lên đầu mình. Không những thế còn đem cả chuyện kia ra định khai ra cho mẫu thân đại nhân biết nữa, chừng đó nguyên nhân thôi cũng đủ để lão cha cho mình ăn đập rồi. Không ngờ tình thế đảo ngược quá nhanh, khiến Triệu Dương không những trở tay không kịp mà còn bị đánh một đòn cho thê thảm nữa chứ -.

Triệu Thừa Vũ vẫn nhất quyết nắm tay Chu Tử Nha kéo lên lầu, miệng thì tiếp tục nói

- Hức.. Hức.. Chúng ta lên soạn hành lý, sau đó đợi cha mẹ về, anh sẽ móc hết tội lỗi của anh ấy. Lúc đó đi cũng không muộn.. Chúng ta hết heo đất đi nhé

- THỪA VŨ.. anh đầu hàng chứ, Chu Tử Nha, cậu ở lại đi.. Cứ tiếp tục ở bên cạnh nó đi.... Tôi chịu thua rồi

Mới cách đây vài phút, Triệu Dương còn đang muốn đuổi người đi thì bây giờ phải quay đầu cầu xin cậu ở lại. Họ Chu ngạc nhiên, miệng muốn nói gì đó thì, cậu chủ ngốc đã lập tức nín khóc, thay đổi thái độ vui vẻ hỏi lại

- Anh hai.. Anh nói thật chứ? Anh sẽ không đuổi vợ em đi nữa phải không... Hí hí anh hai thật tốt bụng mà...

Triệu Dương mặt lúc xanh lúc trắng, lão đảo quay về lại ghế sofa ngồi, miệng trả lời

- Xem như tôi chưa nói gì đi, hai người muốn làm gì thì làm... Thừa Vũ, nếu chú không ngốc thì anh đây sẵn sàng nhường chức vụ tổng tài cho chú... Khỏi phải làm gì cho mệt

Triệu Dương chống tay lên thành ghế, xoa đầu trầm nghĩ

Haizzz làm anh thật khó mà....

Có vợ bán đứng anh trai is real v:

14. Chương 14: Thương

Triệu Dương giơ tay sờ trán đầu hàng, Triệu Thừa Vũ hiện ngang thẳng trận một cách dễ dàng, thì tất nhiên xác suất Chu Tử Nha được giữ lại là một trăm phần trăm chứ còn ý kiến gì nữa

Vì thế có một ông xã ngốc vẫn cứ vô tư nắm tay vợ mình chạy thẳng lên phòng, sau đó khóa cửa lại, vì dùng sức quá nhiều cho nên khi lên đến đây, hơi thở có một chút gấp gáp. Nhưng mà nhìn đến cậu vẫn còn đang ngẩn ngơ, bỗng nhiên anh cười ngốc hề hề, ôm người kia vào trong lòng, tỏ ra vẻ người chồng nam tính mà dễ dàng cậu

- Ôi... Vợ bị anh hai dọa sợ rồi phải không nào... Ngoan ngoan anh thương... Không cần phải sợ, nếu anh ấy dám làm vậy. Thì ngày mai ông xã sẽ dắt em đến công ty, tìm Hiên ca ca.. Nhất định Hiên ca ca sẽ đòi công bằng cho chúng ta...

Hơi ảm đạm khắp cơ thể, mọi chuyện xảy ra quá nhanh khiến cái não nhỏ bé của Chu Tử Nha vẫn chưa xử lý được hết mọi chuyện. Phải mất một lúc sau khi Triệu Thừa Vũ hết xoa lưng rồi lại dụi đầu vào vai mới khiến cậu tỉnh ra, vòng tay rúc vào ngực anh, cậu hỏi

- Thừa Vũ anh dám cãi lời cậu hai.. Không sợ ngài ấy cho ăn đòn sao?

Cây hỏi rất đơn giản, đáng lý ra Thừa Vũ sẽ trả lời rất nhanh, nhưng mà dường như anh phát hiện ra lỗi sai, cho nên lập tức buông Tử Nha ra, phòng má, giẫm chân, giận dỗi nói

- Đối với em, anh không phải tên Thừa Vũ.... Hừ hừ

Khóe môi giật giật, cậu không hiểu bản thân mình đã làm sai chuyện gì khiến con người ngốc này thay đổi thái độ, chỉ đành gãi đầu hỏi

-Hừ.. Em có làm gì sai đâu mà anh lại như vậy?

- Hừ.. Không cho phép em gọi anh là Thừa Vũ, em là vợ tất nhiên phải gọi anh là ông xã rồi... Hừ hừ tức chết đi được mà.. Vợ lúc nào cũng hừ, chẳng bao giờ nghe lời cả...hừ hừ

Chu Tử Nha hiểu ra được nguyên nhân vấn đề, nỗi lo lắng về chuyện của Triệu Dương đuổi mình đi đều bị con người ngốc này vô tình làm quên mất, chủ động ôm anh vào lòng. Nhẹ nhàng vỗ lưng xoa xoa, cậu rất nghiêm túc nhận sai

- Được rồi, đừng giận em mà.. Ông xã là nam nhân tốt, sẽ không chấp nhặt chuyện này với vợ mình có đúng không nào? Huống gì em đã nhận sai rồi, không lẽ anh còn để bụng? Nếu thật sự là như vậy, ông xã thật sự không thương em rồi

Bày ra bộ mặt đáng thương, kèm theo vài tiếng thở dài thườn thượt đã thành công xoa dịu được tâm tình

của Triệu Thừa Vũ, vòng tay đến ôm lại bà xã dễ thương, anh cười ngốc hề hề đáp

- Đúng đúng.. Anh là chồng không thể làm vợ buồn được hì hì

- Vậy ông xã mau trả lời cho em biết đi, anh dám uy hiếp cậu hai, không sợ ngài ấy đánh anh sao?

Lời nói vừa dứt, Triệu Thừa Vũ đã buông cậu ra, dùng hai tay vỗ ngực, tự hào đáp

- Không đánh.. Nếu dám dọa anh liền méc cha mẹ cho anh hai xem. Không những thế anh sẽ kể ra vụ anh hai bị Hiền ca ca đánh cho bầm con mắt luôn.. Hí hí

Chu Tử Nha nghe Triệu Thừa Vũ cứ nói đến Hiền ca ca khiến cậu rất tò mò không biết con người này là ai mà có thể lợi hại như thế, cho nên cậu vẫn tiếp tục hỏi

- Ông xã.. Nói em nghe xem, Hiền ca ca là ai vậy hả?

- Hừm.. Anh hai nói sau này Hiền ca ca sẽ là anh dâu của anh, nhưng mà em biết không, anh Hiền rất hung dữ, mỗi khi anh hai nói hai từ đó đều bị anh ấy đánh cho trào máu mũi luôn

- ồ em đã hiểu rồi...

Chu Tử Nha ngược mặt lên nhìn nam nhân cao lớn nhưng bị thiếu năng này thật lâu, trong lòng tự dưng cảm thấy ấm áp vô cùng, nhẹ nhàng kiễng chân lên, tặng cho Triệu Thừa Vũ một nụ hôn không hề ngượng ngào, cậu nói

- Ông xã... Cảm ơn anh đã bảo vệ em, anh là người ngoài đầu tiên luôn ra sức bao bọc em đó...

Lần đầu tiên được vợ hôn, khiến cậu chủ ngốc nhà chúng ta rất sung sướng, anh dùng sức lực của mình để dàng bế cậu trên tay, ngây thơ hỏi

- Vợ... Em có thích anh không... Có thương anh không? Có không? Có không hả >< chứ anh thì thương em lắm đó

Chu Tử Nha nhẹ nhàng cười, âm giọng mềm mại phát ra một từ

- Thương....

Chỉ một từ đó thôi, đủ để khiến Triệu Thừa Vũ vui đến nỗi ôm cậu xoay vài vòng, bầu không khí ở trong căn phòng này tràn ngập một mảnh hương phấn

Triệu Dương sau một hồi đau đầu xoa trán vì em trai xong, liền từ trong túi quần rút ra chiếc điện thoại, sau đó bấm gọi đi. Đầu dây bên kia bắt máy rất nhanh, âm thanh lành lạnh phát ra

- Tổng tài ngài có chuyện gì, mau nói đi?

Triệu ca ca vừa nghe được tiếng người thương, khuôn mặt từ sâu nảo lập tức chuyển sang biến thái nói

-Ừi bảo bối, anh nhớ em muốn chết đi được. Hiên Hiên có nhớ anh không?

- Bản mặt anh ngày nào tôi không thấy mà nhớ với không nhớ.. Có chuyện gì mau nói đi, còn không thì tôi cúp máy đây

- Ấy dô.. Cục cưng à, cũng không có gì to tát lắm đâu, chỉ là anh mới vừa mua một hộp bao cao su đủ loại hương trái cây, ngày mai em dọn dẹp vệ sinh ở công ty xong thì đến bên anh. Chúng ta cùng nhau play ở phòng làm việc của anh nhé

Đầu dây bên kia, Lãnh Nhược Hiên mặt đã đen như đáy nồi đáp

- Nếu ngày mai tổng tài không muốn ăn nguyên cây chuối nhà xí thì lập tức câm miệng đi... Hôm kia mới làm ở nhà vệ sinh công ty, ngày mai thì lại muốn làm ở trong chính phòng làm việc của mình, tổng tài thỉnh ngài giữ lấy lòng tự trọng, tôi quyết định từ chối yêu cầu này

Triệu Dương vừa nghe lệnh ban xuống liền khóc không ra nước mắt nói

- Hiên Hiên cục cưng à, anh mua cả một hộp to luôn đó nha TvT hôm kia em đấm anh chảy cả máu mũi mà chưa xin lỗi kia..

- Câm miệng lại, nếu muốn dùng thì tối nay mang qua làm. Văn phòng làm là chỗ nghiêm túc, không thể làm bừa bãi được...

Triệu Dương đạt được mục đích liền vui vẻ đáp lại

- Cục cưng là nhất

Sau đó thì dùng hết sức phóng lên phòng thay quần áo thuận tiện mang theo " hàng mới" đến nhà người yêu của mình để vui vẻ...

Cổ sẽ lồng couple Dương Hiền vào trong truyện nhé nên mọi người yên tâm nà:v

Thông báo NHÈ NHỆ sắp đến ngược rồi:v

15. Chương 15: Về Quê

- Tử Nha, mang theo vài hộp bánh cùng mấy chai rượu quý này về biếu cho cha mẹ cháu nhé. Đừng ngại gì cả, xem như đây là quà cảm ơn vì A Vũ làm phiền gia đình cháu vài ngày đi

Chu Tử Nha đang cùng ông xã gốc của mình sắp xếp tất cả áo quần vào trong một vali lớn thì Úc Lan mang theo túi quà đến, đặt ở trước mặt cậu rồi nói ra những lời kia

- Phu Nhân à, người không cần làm thế đâu, ở cạnh Thừa Vũ đã quen, bây giờ nếu tách xa anh ấy cháu nghĩ chính bản thân mình cũng không an tâm mất. Cháu dẫn anh ấy theo xem như là thuận lợi cho việc chăm sóc hơn thôi mà, với lại ở thôn quê không khí trong lành, anh ấy ở đó vài ngày chắc chắn sẽ rất vui, sức khỏe sẽ tốt hơn nhiều đó

Hóa ra vấn đề từ nãy đến giờ hai người thảo luận chính là chuyện về quê của Chu Tử Nha mang theo nhị thiếu gia gốc nhà họ Triệu. Thời gian trôi qua rất nhanh, tính đến thời điểm này cậu đã làm việc tại đây được một năm. Vài ngày trước thời tiết bắt đầu đi vào mùa xuân, cậu liền tranh thủ dùng số tiền lương mình đã tích góp được kha khá, mua cho cha mẹ vài bộ quần áo đẹp. Sau đó lại ngỏ lời với Triệu lão gia cùng Triệu phu nhân cho mình xin nghỉ làm vài ngày để về quê, nào ngờ Triệu Thừa Vũ nghe tin mình sắp phải xa vợ liền khóc nháo cả một ngày, thế là trong tối hôm đó. Cậu phải rúc vào lòng ai kia khuyên nhủ

- Ông xã à.. Anh ngoan một chút có được không?

Ài kia bấu môi đáp lại

- Không muốn

- Nghe em nói một chút đi nào

- Không thèm nghe...

-Lão công gốc à, chỉ là đi có vài ngày thôi mà, cả một năm nay cha mẹ của được gặp mặt em đâu. Bộ anh không thương em nữa hả? Nếu thật là như vậy thì Tử Nha cũng buồn lắm đó

Triệu Thừa Vũ cảm thấy âm ức lắm, rõ ràng là vợ dám bỏ đi, ấy thế mà còn vu oan gán mác cho mình là không thương em ấy, cho nên anh liền miễn cưỡng khóc to

- Ô.. Ô.. Ô ai nói anh không thương em, nhưng mà ở nhà một mình chán lắm.. Không muốn đâu cho vợ đi đâu.. Hu hu hu

Tiếng khóc tràn ngập cả một căn biển thự, Chu Tử Nha biết lúc ấy mình có nói kiểu gì người này sẽ không nghe. Cho nên chỉ đành mặc kệ anh ôm mình vào lòng khóc đến thương tâm

Sáng ngày hôm sau, cậu chủ ngốc tuy không còn quấy nháo như hôm qua nữa. Nhưng mà nhìn vẻ mặt buồn rầu, không chịu ăn uống gì cả khiến mọi người lo lắng. Cho nên Chu Tử Nha hết cách, ba người họ Triệu thở dài, đành phải cho anh cuốn khăn gói đi theo vợ yêu dấu của mình về quê

Quay trở lại hiện tại, cậu nhìn cả một túi quà lớn do Úc Lan chuẩn bị thì cảm thấy khó xử lắm, bản thân còn đang định tìm lí do để từ chối thì bà ấy đã cười ôn hòa nói

- Cháu đừng để ý gì cả, lâu lâu mới về nhà một lần, mang theo nhiều quà một chút để đổi lại nụ cười của cha mẹ cũng đáng mà. Đừng có ngại gì nữa, cứ mang hết đi nhé

Nói rồi bà liền xoay người bước đi, không để cậu đáp lại gì cả, cứ thế trả lại không gian cho hai người. Chu Tử Nha cũng thật hết cách, nghĩ đi nghĩ lại lời nói của Triệu Phu Nhân cũng đúng, cho nên cậu liền để túi quà ở bên cạnh vali để tiện cho việc ngày mai mang đi, đoạn quay đầu sang hỏi con người đang hí hụi ở bên cạnh

- Ông xã.. Những thứ đồ anh cho là cần thiết đã cho vào cặp hết chưa?

Triệu Thừa Vũ cười ngốc, khóa cặp mình lại, dùng vẻ mặt chắc chắn cùng háo hức đáp

- Đã xong hết rồi, bà xã thấy anh có giỏi không? Cả một túi lớn luôn đó nha

Chu Tử Nha lúc này mới phát hiện ra rằng cái cặp riêng của anh đúng là to quá mức thật, cho nên cậu liền lập tức xách nó đến, mở ra kiểm tra

- Ông xã.. Em nói anh chỉ được bỏ bánh kẹo cùng áo khoác thôi mà, tại sao áo khoác không thấy đâu mà lại toàn siêu nhân với đồ chơi xếp hình thế này hả? (-)

Ai kia kiên quyết đáp lại

- Áo khoác chơi không vui, vậy ghì mang theo làm gì?siêu nhân vui hơn nhiều nha (3)

Cậu nhìn vẻ mặt đầy tự hào của anh như vừa làm được một chuyện vĩ đại thì hết lời để nói, chỉ đành tự giác cho thêm vài cái áo khoác vào một cái túi khác, còn cái cặp kia thì cứ mặc anh muốn bỏ gì thì bỏ đi...

Xem ra chuyến đi về quê này sẽ có nhiều điều thú vị lắm đây

_____***_____

Chắc chắn sẽ thú vị mà:v thú vị lắm luôn á:v thú dị đến nỗi hai đứa sắp ngược nhau luôn:v

16. Chương 16: Gặp Cha Mẹ

Quê của Chu Tử Nha cách thành phố rất xa, cho nên khi sáng, sau khi vừa ăn xong thì cậu cùng anh liền ngồi lên xe ô tô riêng của nhà một đường phóng đi

Đoạn đường ở quê khác xa với thành phố ở chỗ nó gập ghềnh hơn nhiều, cho nên sau năm tiếng đi xe thì bụng lòng tòi xé phải để hai người ở đầu thôn để anh và tự đi bộ vào

Triệu Thừa Vũ lần đầu được về những nơi xa xôi, đậm chất mộc mạc yên bình như thế này thì không khỏi có chút phấn khởi, mười phút đi bộ thôi mà anh hết chỉ chỗ này, rồi lại lạch bạch chạy sang chỗ kia, miệng không ngừng kêu lên

- Vợ vợ.. Em nhìn xem, con trâu kia... Úi con trâu đen quá (:v)

-Ế ế nhóc ấy đang cười trâu kia... Ha ha.. Vợ cho anh cười với có được không?

Chu Tử Nha nhìn dáng người mang cặp siêu nhân đang năng động ở phía trước, bỗng nhiên bao nhiêu mệt mỏi của nửa ngày hôm nay đều tiêu biến hết. Kéo theo một chiếc vali to lớn, cậu đi đến khoác tay mình vào tay anh nói

- Nếu ông xã ngoan ngoãn nghe lời, gặp người lớn là phải lễ phép, đường quê ít người, không được chạy lung tung. Làm tốt thì em sẽ cho anh cười trâu, có được không nào?

Triệu Thừa Vũ rất nghe lời Chu Tử Nha, chỉ cần cậu ra điều kiện thì nhất định anh sẽ làm theo, cho nên lập tức gật đầu đồng ý ngay

Hai người đi được một quãng đường nửa, sau khi rẽ vào một xóm nhỏ thì đập vào mắt họ chính là căn nhà mang phong cách cổ điển thời xưa, cùng cánh gỗ to lớn màu đen tuyền nhưng đã bị phai, mục theo năm tháng. Đây chính là căn nhà mà cha mẹ Chu Tử Nha sinh sống, cũng là nơi gắn liền với cậu suốt nhiều năm

- Ông xã.. Chúng ta đến rồi, một lát nữa mang túi quà anh đang cầm trên tay đây biếu cho cha mẹ có biết chưa? Còn nữa, khi sáng em dạy anh nói cái gì, lặp lại một lần nghe xem nào

Triệu Thừa Vũ đứng thẳng người lại, ánh mắt tỏ vẻ tự tin, rõ ràng nói

-Vợ dặn là gặp cha phải gọi là bác trai, thấy mẹ thì nói chào bác gái. Sau đó đưa túi quà ra rồi lễ phép thưa, cha mẹ của cháu biếu hai bác, chúc hai người luôn luôn mạnh khỏe

Chu Tử Nha hài lòng gật đầu, không keo kiệt mà bật ngón cái ra khen thưởng cho anh, sau đó nhẹ nhàng đẩy cánh cửa kia ra, vừa bước vào sân nhà liền vui vẻ gọi to

- Cha! Mẹ! Con về rồi đây

Chu Huyết Sơn cùng vợ mình là Mai Tuyết đang ngồi tại phòng khách uống trà, hai người vừa nghe tiếng con trai mình từ bên ngoài vọng vào liền vội vã đặt chén trà xuống chạy đi

Nhìn đứa con trai lâu rồi mới có thể gặp lại, hai ông bà vui mừng đến nỗi chẳng để ý đến người ở phía sau, cứ thế mẹ Tuyết cùng cha Sơn tiến đến ôm cậu vào lòng thật chặt

- Tiểu Nha.. Tiểu Nha của ta, con đi lâu quá mẹ nhớ con muốn chết đi được... Thằng nhóc thối này, cứ tưởng đâu con quên mất hai ông bà già này rồi chứ

Gia đình đoàn tụ, hơi ấm của hai vị thân sinh truyền đến, đôi mắt của cậu đã hơi cay cay, nhẹ nhàng vỗ lưng mẹ mình, cậu nhìn hai người một lát rồi nói

- Mấy năm nay con đi làm xa, chỉ có thể gửi tiền chứ không thể về cha mẹ, thật xin lỗi hai người nhiều lắm

Huyết Sơn phẩy tay, tỏ vẻ không có gì là quan trọng đáp

- Không sao cả, nhìn con vẫn khỏe mạnh là ta đã yên lòng rồi. Mẹ đã nấu một nồi cháo gà ở bên trong để chờ con trở về, mau đi vào thay đồ rồi có chuyện gì chúng ta từ từ nói

- Vậy còn anh thì sao? Anh có được vào không?

Tiếng người vang lên, Chu Tử Nha lúc này mới nhớ đến vẫn còn ông xã gốc đang đứng ở phía sau lưng mình, hai vợ chồng họ Chu nhìn người con trai lạ mặt này, mẹ cậu khó hiểu hỏi

- Tử Nha, vị này là ai?

Người đã đến nếu không giới thiệu thật không lịch sự một chút nào, cho nên cậu liền đứng sát bên cạnh anh, nở nụ cười giải thích

- Cha mẹ... Đây là cậu chủ của tại nhà mà con đang giúp việc, nhị thiếu gia Triệu Thừa Vũ, anh ấy nghe con về quen nên muốn đi theo đó, Thừa Vũ có chút hơi ngốc nên hai người thông cảm nhé.

Triệu Thừa Vũ cuối cùng cũng chờ được đến khoảnh khắc bà xã giới thiệu tên mình, cho nên lời cậu vừa dứt thì anh liền cười ngốc hề hề, vui vẻ đáp

- Chào bác trai cùng bác gái ạ ~~ cháu tên Triệu Thừa Vũ, còn đây là quà cha mẹ của Vũ biếu hai bác đó. À..à chúc hai bác mạnh khỏe, sống thật lâu để vợ có thể cho cháu cưới trâu nữa nha

Nói rồi anh tiến đến đưa túi quà cho hai người, sau đó lại trở về đứng trước mặt Chu Tử Nha cầu khen thưởng, cậu nở nụ cười nhẹ nhàng xoa đầu anh, nhìn con người này vừa đi một chút đã đổ mồ hôi, trên vai còn mang theo cái cặp to lớn ở sau lưng, chắc là nặng lắm đây, cậu cảm thấy đau lòng vô cùng. Ở trước mặt cha mẹ mình nhưng vẫn tự nhiên nói

- Ông xã đi đường dài chắc đã đói bụng rồi nhỉ? Bây giờ em dẫn anh lên phòng rửa tay rồi ăn cơm nhé

-Chỉ có vợ là thương anh nhất thôi.. Haha

Triệu Thừa Vũ gật đầu, vui vẻ, ngâm thơ vỗ tay hoan hô mà chẳng để ý gì cả, Chu Tử Nha thoải mái gật đầu thưa

- Cha mẹ, con đưa anh ấy về phòng sắp xếp lại quần áo trước đây ạ. Một lát nữa chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện nhé

Đợi hai vị thân sinh của mình gật đầu đồng ý, cậu liền nắm tay anh kéo vali đi thẳng lên căn phòng của mình để cho ông xã ngốc nghỉ ngơi, hai người vô tư mà không hề hay biết rằng ở phía sau lưng mình, Huyết Sơn cùng Mai Tuyết sắc mặt đã khê biến

_____****_____

Theo Cỏ là ăn chay

Theo Cỏ là ăn chay

Theo Cỏ là ăn chay

17. Chương 17: Phủ Nhận

Căn phòng ngủ khi xưa của Chu Tử Nha ở đã được Mai Tuyết dọn rất sạch sẽ, tuy rằng diện tích phòng nhỏ và chiếc giường không rộng lớn như ở nhà họ Triệu, nhưng nhìn chung hai người nằm cũng không đến nỗi chật chội. Đây cũng là lần đầu tiên anh tiếp xúc với cuộc sống bình dị đơn giản như thế này, cho nên trong lòng không hề có chán ghét,nghe lại ngập tràn cảm xúc

Vội vàng trèo lên trên giường, sau đó lại từ trong cặp đồ hết đồng đồ chơi ra, hướng cậu cười vui vẻ nói

- VỢ... Thật thích.. Mọi thứ đều ấm áp

Chu Tử Nha cứ sợ Triệu Thừa Vũ thích nghi không quen sẽ cực khổ, nhưng mà giờ nhìn đi, còn người này vẫn ngây thơ chơi vui vẻ như vậy, thử hỏi ai nhìn mà không thương cho được đây?

- Ông xã, khoan hãy chơi đã, em giúp anh thay bộ đồ khác rồi chúng ta xuống ăn cơm. Một lát nữa muốn làm gì thì làm có được không?

- Anh biết rồi nha

Anh lần đầu tiên được đi chơi xa, lại sợ nếu làm bà xã giận thì phải về nhà lại ngay lập tức, cho nên rất ngoan ngoãn mà bước đến trước mặt cậu. Cầm lấy bộ đồ người kia đã chuẩn bị sẵn, tự giác mang vào

Chưa đầy một tiếng sau, Chu Tử Nha đã nắm tay Triệu Thừa Vũ vui vẻ bước xuống lầu, trên bàn ăn nhỏ, một nồi cháo nóng hổi cùng chút dưa muối và đĩa thịt gà luộc đã bày biện sẵn, lúc ngồi vào chỗ, đặt ông xã ở bên cạnh mình, nhưng cậu không để ý rằng sắc mặt của hai vị thân sinh càng ngày càng âm trầm đi, Tử Nha cứ vô tư mà hết gấp thịt cho cha mẹ, rồi lại đút từng muỗng cháo cho Thừa Vũ nghịch ngợm

Bầu không khí của bàn ăn xem ra không được cho là tốt....

Cơm nước ăn xong thì cần phải ngủ trưa, sức khỏe cha mẹ không tốt cho nên Tử Nha cũng không dám làm phiền nhiều, ban nãy vì lo cho ông xã ngốc mà quên hỏi thăm hai người bọn họ, cho nên Chu Tử Nha định rằng tối nay sẽ cùng hai người tâm sự cả đêm

Trong nhà của cậu cũng có nuôi một con trâu, từ cửa sổ có thể nhìn ra ngoài sân sau. Thừa Vũ không chịu ngủ, chỉ thích thú từ cái góc nhỏ đó vừa ăn bánh sữa vừa nhìn xuống chỗ đàn gà cùng con vật đen kia

Ở trong thành phố, lại còn là nhị thiếu gia được cưng chiều vô độ, cho nên lần đầu được nhìn những thứ này, cậu biết anh rất thích thú. Vì vậy liền nhẹ nhàng tiến đến hỏi

- Một lát nữa, hạ nắng, trời mát rồi em dắt anh xuống đó nhé?

Triệu Thừa Vũ nghe đến đây, miệng cười khanh khách, hai tay vỗ bốp bốp tỏ vẻ vui sướng đáp

- Được chứ... Vợ hứa rồi nha, anh sẽ không cưới trâu nữa đâu, mà sẽ cho nó ăn cỏ như bác trai làm lúc này, sẽ chơi với con gà vàng vàng nhỏ nhỏ có được không?

- Được chứ! Chỉ cần anh thích là được. Nào bây giờ thì mau ngủ trưa, đi cả ngày chắc là mệt rồi. Cho em mượn cánh tay ngủ một chút nào

Sống chung với nhau được một năm, ngủ thì toàn là Thừa Vũ ôm mình cho nên cậu liền tạo ra một thói quen xấu là không có người kia thì không ngủ được, bây giờ nhìn Triệu Thừa Vũ đã nằm xuống, hai tay dang rộng ra như chờ đợi, khiến cậu vui vẻ lập tức liền nhào vào lồng ngực rắn chắc kia. Hai người cứ vui vẻ đùa giỡn với nhau một chút, sau đó liền chìm vào giấc ngủ

Quả đúng như lời hứa, gió chiều ở đồng quê vừa nhẹ nhẹ thổi qua, hương thơm của mùi cỏ xanh đã bắt đầu lan tỏa thì Chu Tử Nha liền thay cho Thừa Vũ một bộ đồ ngắn thỏ má, sau đó lại đội thêm cái mũ lưỡi trai có đính hai con gấu hoạt hình gắn lưng lửng trên đầu cho anh, sau đó liền dắt người kia đi ra ngoài đồng chơi

Ở bên ngoài, trâu, dê, gà và vịt được người ta thả rong đầy đường. Triệu Thừa Vũ vui đến nỗi cười không ngậm được mồm mà hết sờ con này rồi lại dọa con kia, bỗng nhiên có người từ phía sau gọi to

- Tiểu Nha... Tiểu Nha, có phải là cậu không?

Theo phản xạ quay đầu lại hướng gọi, chỉ thấy một người nam nhân có làn da ngăm đen đang ẵm một đứa bé trên tay, cậu nhận ra người quen liền vui mừng đáp

- Gia Sao... Là tớ này

Nam nhân kia tên là Gia Sao, bạn thân chí cốt của Tử Nha suốt vài năm qua, anh ta vừa thấy cậu lập tức ôm con trai chạy vội đến

- Thằng nhóc thối này, đi đâu mà mấy năm nay chẳng chịu về quê, đợi cậu lâu đến nỗi vợ tớ cũng đã cưới, con cũng đã tròn hai tuổi rồi

Ở dưới quê, chuyện nam nhân hai mươi tuổi cưới vợ, nữ mười tám tuổi kết hôn là rất bình thường, Chu Tử Nha chẳng có lấy làm gì ngạc nhiên, chỉ thuận tiện đưa tay đến bẹo cái má phúng phính của đứa bé, vui vẻ đáp lại

- Tớ muốn kiếm thật nhiều tiền ở thành phố, cho nên không có thời gian thu xếp về đây. Đám cưới của cậu cũng không thể dự được, thật có lỗi mà.. Ày da nhóc con, một lát nữa thúc thúc sẽ mang quà sang cho con nhé?

- Thôi được rồi, cần gì phải quạ cáp, cậu chịu về đây là tốt rồi.. Haha

Triệu Thừa Vũ nhìn đến cái má trắng nõn của nhóc con kia đang được Tử Nha sờ sờ liền ganh tị hỏi

- VỢ... Nó có dễ thương bằng anh không? Hứ hứ

Chu Tử Nha vừa nghe giọng liền biết ai kia giận dữ, cho nên cậu lập tức buông bỏ đứa bé ra. Quay sang nắm lấy cánh tay anh nịnh nọt

- Ấy làm gì có, ông xã vẫn đáng yêu hơn chứ

Gia Sao hai mắt tròn to, nhìn cử chỉ cùng hành động của cậu với nam nhân lạ mặt này, không kìm được tò mò hỏi thẳng

- Tử Nha cậu là người đồng tính sao? Nam nhân này là chồng cậu?

Chỉ hai câu hỏi nhưng lập tức làm cho Chu Tử Nha cả người đông cứng, cậu bỗng nhiên nhận ra rằng ở quê chuyện hai người nam nhân yêu nhau vẫn là điều kien kị, cho nên lúng túng cúi đầu lí nhí phủ nhận

- Không phải.. Tớ bình thường, mọi chuyện dài dòng lắm. Khi nào gặp lại tớ sẽ kể cho cậu nghe, tạm biệt

Cậu biết Triệu Thừa Vũ nếu nghe nhiều sẽ hiểu rõ câu chuyện, anh ngốc chứ đâu có ngu, lại bỗng dưng cảm thấy khó chịu, cho nên đành nắm tay người kia kéo đi thẳng một đường không quay đầu lại

18. Chương 18: Con Làm Gì Thích Anh Ta

Chuyện Gia Sao hỏi Chu Tử Nha, rất nhanh liền bị cậu ném ra sau đầu, nhìn Triệu Thừa Vũ ngây thơ vẫn chưa biết gì, cùng hoàn toàn chưa hiểu được câu chuyện giữa hai người bọn, cho nên vẫn vô tư ở nơi xa lạ chơi đến vui vẻ, khiến cậu an tâm hơn phần nào

Những ngày ở quê nhà, ông bà họ Chu cũng chưa hề dă động gì đến chuyện của cậu và nhị thiếu gia ngốc kia, hai người ngoại trừ hành động có ngưỡng ngạo khác thường. Nhưng nhìn chung vẫn giữ được không khí hòa bình trong những ngày con trai ở đây. Thậm chí vào mỗi buổi tối, một nhà ba người vẫn thường hay tụ tập ngồi lên trên chiếc giường tre đặt ở mái hiên, kể lại chuyện cũ thời thơ ấu của Chu Tử Nha, mặc cho Triệu Thừa Vũ ngốc ngốc ở bên con trai mình lúc nào cũng nở nụ cười, tuy rằng những câu chuyện đó hoàn toàn không liên quan đến anh

Mười ngày trôi qua rất nhanh, đi đâu rồi cũng phải về lại thành phố. Ngay đêm tối trước ngày khởi hành, cậu cùng anh hì hụi thu dọn tất cả đồ dùng, chuẩn bị hành lí cho ngày mai

- Vợ... Cho nhóc con mềm mềm của Gia Sao

Triệu Thừa Vũ ôm một con thỏ bông màu trắng đến trước mặt cậu, lặp lại một lần nữa

- Đưa cho bác trai... Nhờ bác ấy cho nhóc con mềm mềm

Chu Tử Nha nhớ rằng, sau những mô hình siêu nhân, thì rõ ràng đây chính là người bạn mà anh rất thích, nghe từ miệng cậu hai nói rằng. Con thỏ này là phiên bản có giới hạn chỉ có một trăm con, chất liệu cùng sợi bông được làm từ những thứ tốt nhất, ấy vậy mà anh sẵn sàng tặng nó. Cậu đưa tay lên vuốt mặt nam nhân này, nở nụ cười nhẹ nhàng hỏi

- Ông xã không thích thỏ bông nữa sao? Sẵn sàng mang nó cho Diêu Diêu hả?

Triệu Thừa Vũ kiên quyết gạt đầu, ngồi bệch xuống đất, nắm tay cậu hôn hôn đáp

- Nhóc ấy rất ngoan, luôn cười với anh, cũng chưa bao giờ nói anh ngốc... Thật đáng yêu

Chu Tử Nha nghe đến đây khóe môi liền giật giật, không biết khóc hay nên cười cho đúng hoàn cảnh nữa

- Diên Diên còn chưa mọc răng, ý thức cũng chưa có thì lấy gì mà nói anh ngốc đây hả ông xã ơi?

Vừa định nói thêm lời gì đó, bỗng nhiên Mai Tuyết từ đâu đi vào phòng, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Chu Tử Nha cùng Triệu Thừa Vũ, sau đó nói

- Tiểu Nha, cha và mẹ có chuyện cần nói với con, mau đến phòng của chúng ta.... Cứ để cậu ấy ở trong phòng một mình đi

Nhận ra được sắc mặt nghiêm trọng của mẹ, Chu Tử Nha chỉ đành nghe lời, chu đáo căn dặn anh ở trong phòng chơi một mình, còn bản thân thì lập tức đến phòng cha mẹ

Huyết Sơn vừa thấy con trai mình đứng ở cửa, vẻ mặt ông suy tư nhìn con trai mình nhưng chưa chịu mở lời

- Cha.. Người có gì cần căn dặn con hay sao?

Phận làm cha mẹ, ai cũng có nỗi khổ riêng về đứa con của họ, ông không vòng vo gì nhiều, trực tiếp nói luôn

- Mấy năm nay chúng ta để con lên thành phố làm ăn, cũng chỉ mong nhìn đứa con trai duy nhất trong nhà

có thể am hiểu chuyện ngoài đời cùng trưởng thành hơi một chút. Ở quê không giống ở thành phố, lối sống không thể thoáng được. Cả cuộc đời hai ông bà già chúng ta chỉ mong con có thể cưới được một cô vợ tốt, sinh được một đứa cháu trai có thể nối dõi Chu gia... Nhưng mà nhìn lại bây giờ thì... Haizz

Huyết Sơn vừa thở dài không nói thêm, thì Mai Tuyết ngồi bên cạnh, ánh mắt đỏ hoe nhìn cậu tiếp tục đỡ lời ông

- Chúng ta biết con thương hẳn, cũng biết rằng con đối với nhị thiếu gia kia là có tình cảm... Nhưng chẳng phải khi trước con vẫn rất bình thường sao? Khi con mười tám tuổi, không phải đã rất si mê con bé A Hoa ở cuối xóm sao? Từ khi nào lại ra nông nỗi này. Chúng ta đã già rồi, chuyện này thật khó tiếp nhận lắm

Chu Tử Nha giật mình, nhìn đến hai vị thân sinh trước mắt đầu tóc đã hai màu, lại nghĩ đến cậu bạn A Sao đã yên bề gia thất, có vợ hiền con ngoan, lại xem xét bản thân mình. Trong lòng hoảng hốt không thôi, cậu tự nghĩ rằng bản thân đã nhập vai vợ người ta quá lâu, cho nên dường như đã mê muội vào nó quá đến giờ phút này mới ý thức được sự thật, bây giờ giật mình tỉnh giấc, chỉ cảm thấy có lỗi với cha mẹ mình. Chu Tử Nha không muốn hai ông bà đau lòng, lại sợ bản thân mình khác thường hơn, cho nên nặng nề nói ra

- Cha mẹ, con vẫn bình thường, không sao cả.. Chỉ là vì công việc nên mới nhập vai thành vợ anh ta. Tiền đến hợp đồng quá nhiều, con không có khả năng trả nổi, cho nên đành phải làm hết bốn năm mới được giải thoát. Cậu chủ ngốc chỉ là vô tư quá thôi, thích ai thì quần quýt bên người đó. Hai người hãy tin ở con, đúng ba năm sau, con hứa sẽ dẫn về cho cha mẹ một cô con dâu cùng một đứa cháu ngoan có được không nào?

Ông bà họ Chu vừa nghe con trai mình đính chính lại, thần sắc có chút tươi tỉnh hơn hẳn, Mai Tuyết lập tức nghi hoặc hỏi lại một lần nữa cho chắc

- Có.. Có thật không? Chỉ là con đang đóng kịch với cậu chủ sao? Con không hề yêu thương cậu ta? Nếu như vậy thì tốt quá, chúng ta an tâm hơn phần nào rồi

Chu Tử Nha bị hỏi vậy, bỗng nhiên cảm thấy khó thở, nhưng nhìn ánh mắt chờ mong của hai vị thân sinh, cậu đành cố gượng cười đáp

- Tất..tất nhiên rồi.. Chỉ là một nam nhân ngốc, đầu óc có vấn đề... Thì làm sao Chu Tử Nha này thích được chứ?

Hai người nghe đến đây trong lòng liền cảm thấy vui vẻ hơn, tâm trạng tuy không tốt, nhưng cảm nhận được nỗi lo lắng của cha mẹ đã vơi đi, Chu Tử Nha chỉ đành nén đau thương trong không hiểu từ đâu có trào ngược ở trong lòng, cùng hai người bọn họ hàn huyên một lúc

Một nhà ba người kể hỏi người đáp, mà không hề hay biết rằng ở bên ngoài cánh cửa, có một nam nhân đang ôm con hổ bông trắng đã nghe hết mọi lời nói của bà xã mình thương nhất phát ra, lặng lẽ rơi nước mắt, anh nhẹ nhàng bước từng bước về phòng của ngủ của cả hai. Thừa Vũ tuy ngốc thật, nhưng có phải chuyện gì anh nghe cũng không hiểu đâu?

_____*****_____

Giữ đúng lời hứa, ngược quá nhẹ nhàng rồi nè

Ừ ừ chị em ơi, Kế Hoạch Dự Dỗ Tiểu Ngốc cán mốc 100k lượt view rồi TvT đưa tiếp theo cán mốc sẽ là đũa nào đây nhỉ??:v

19. Chương 19: Em Có Thương Anh Không?

Lúc Chu Tử Nha quay trở lại phòng thì đã là chuyện của một tiếng sau, đập vào mắt cậu vẫn là nam nhân ngây thơ đang ngồi chơi ở trên chiếc giường kia

Nhẹ nhàng tiến lại gần, cậu chẳng dám nhìn thẳng mặt anh vì những câu nói ban nãy, chỉ đành cúi đầu xuống nhìn bàn chân của mình mà không dám lên tiếng

Triệu Thừa Vũ cảm nhận được người đang đứng ở bên cạnh, liền buông mô hình siêu nhân trong tay xuống, cười ngốc dang rộng hai tay nói

- Vợ... Buồn ngủ... Muốn được ôm ôm để ngủ

Cái con người này, giá như anh không ngốc, có thể nhận thức rõ được mọi việc thì tình hình có phải tốt hơn rồi không? Chu Tử Nha cảm thấy khó chịu và áy náy vô cùng, chỉ đành cười hiền lành đi tắt đèn, sau đó lại theo thói quen chui rúc vào lòng người kia nằm

Buổi tối ở nông thôn yên tĩnh, cậu nằm mà nghe rõ tiếng tim đập đều đều của anh, Triệu Thừa Vũ vẫn chưa ngủ, bỗng nhiên anh hỏi cậu

- Vợ anh rất rất rất thương em đó, vợ có thương anh không?

Chỉ một câu hỏi thôi, tự dưng lại khiến Chu Tử Nha giật mình? Cậu tự hỏi trong lòng rằng bản thân người này đối với mình là như thế nào? Là vì nhập vai quá lâu nên bị nhiễm, hay là vì một lí do khác.. Đến cả cậu cũng không hiểu được, cho nên câu trả lời lại càng mơ hồ hơn

- Dĩ...dĩ nhiên là thương rồi... Ông xã đừng nói chuyện không đâu nữa, mau đi ngủ nào, ngày mai chúng ta về nhà nhé

Cậu không hề phát hiện ra rằng, Triệu Thừa Vũ hôm nay khác hẳn nhưng hôm trước, anh không hề cười vui vẻ, hay nháo loạn gì cả. Chỉ im lặng ôm chặt cậu vào lòng, không hé môi nửa lời. Đêm tối đó, thật khó ngủ đối với hai người

Sang đến sáng hôm sau, khi mặt trời vừa nhô lên đỉnh núi, tiếng gà trống vừa gáy thì Triệu Thừa Vũ và Chu Tử Nha đã xách vali đến đầu thôn, tài xế xe không biết từ lúc nào đã có mặt trước đó. Hành lí sau khi được chất lên xe, vợ chồng họ Chu liền căn dặn con trai vài lời trước khi khởi hành, Triệu Thừa Vũ ngoan ngoãn đứng bên cạnh cậu, ngô nghê cúi đầu vòng tay tạm biệt hai người

- Vũ chào bác trai, chào bác gái con về ạ. Hai người nhớ giữ gìn sức khỏe nhé... Tạm biệt

Huyết Sơn cùng Mai Tuyết nhìn người này vừa ngây thơ, vừa ngốc nghếch mà cảm thấy xấu hổ vô cùng, chỉ đành gật đầu xem như là đáp lời anh

Xe ô tô lăn bánh, anh vẫn vô tư cười đùa hết chọt má rồi lại đến hôn Chu Tử Nha, bầu không khí xem như đã ổn định hơn trước

Đến tầm hơn mười giờ sáng, hai người đã có mặt tại nhà. Cả gia đình họ Triệu vì xa đứa con trai ngốc hơn mười ngày, bây giờ vừa nhìn thấy anh nắm tay cậu từ trong xe ô tô bước ra, liền không khỏi vui vẻ, Úc Lan tiến đến ôm chầm con trai vào lòng hỏi thăm

- Ôi... Vũ Vũ của mẹ, đi chơi có vui không nào? Có nhớ chúng ta không

Mang trên vai chiếc cặp siêu nhân, Triệu Thừa Vũ cười khúc khích đáp lại

- Vui lắm, ở quê có con trâu đen to ơi là to, có Diêu Diêu mềm mềm hay cười với con nữa. Đồ ăn ngon lắm... Nhưng mà hình như con quên mất là phải nhớ đến ba người rồi.. Haizz

Triệu Dương cùng cha mình đứng ở bên cạnh cũng góp vui

- Nhìn xem, mới đi chơi có vài ngày mà Tiểu Vũ đã đen hắc ra rồi, thịt cũng nhiều thêm một chút. Tử Nha, cậu đúng là người tốt mà

Trở về lại thành phố, gia đình tiếp đón vui vẻ, bữa cơm ngon tràn ngập tiếng cười, Thừa Vũ vẫn dùng tay bốc thức ăn bỏ vào chén cậu. Chỉ những hành động vụn vặt thôi, cũng đã khiến cho tinh thần của Chu Tử Nha được ổn định lại

Ăn cơm trưa xong, hai người cùng tiến về phòng ngủ, từ trong tủ lấy ra một bộ đồ ngủ thoải mái, sau đó cậu lại dẫn lão công ngốc vào phòng tắm rửa, nhìn con người này nghịch ngợm với những con vịt trong bồn tắm. Cậu bất giác nở nụ cười theo

Chăm lo cho anh đâu vào đấy, nhìn mái tóc đã khô ráo. Họ Chu xoay cổ của mình, hít hơi nói

- Ông xã ngồi đây nhé... Em đi tắm một lát rồi ra ngay

Triệu Thừa Vũ vẫn luôn nở nụ cười ngốc đó, đáp lại

- Được mà!vợ cứ đi đi... Anh ngồi đây chờ em

Chỉ là sau khi Chu Tử Nha vừa bước vào, anh liền tháo bỏ khuôn mặt tươi cười xuống, miệng méu mếu như muốn khóc đi thẳng đến phòng cha mẹ, vừa hay Triệu Dương và vợ chồng họ Triệu đều có ở đây, anh liền lập tức đau lòng khóc to, nức nở cầu xin chuyện gì đó với ba người.... Chỉ là tuy rằng ba người kia gật đầu đáp ứng Thừa Vũ, nhưng sắc mặt của họ đã giận đến trắng bệch không còn huyết sắc

Chu Tử Nha vừa cầm khăn lau đầu đi khỏi phòng tắm thì vừa hay anh cũng mở cửa đi vào, nhưng mà nhìn khuôn mặt lấm lem nước mắt nước mũi của anh, cùng đôi mắt đỏ hoe kia, cậu hoảng hốt hỏi

- Ông xã... Anh sao vậy? Có chuyện gì xảy ra? Là ai đã chọc anh? Nín đi nào, sao lại khóc thế?

Triệu Thừa Vũ không trả lời câu hỏi của cậu, chỉ ngược đôi mắt còn đọng nước kia, thút thít hỏi ngược lại

- Vợ..em có thương anh không?

Vấn đề này đã được anh hỏi từ tối hôm qua,Chu Tử Nha tuy rằng chột dạ, nhưng nhìn ông xã ngốc rơi lệ như vậy, liền đưa tay lên vuốt mặt anh, trấn an nói

- Có chứ, dĩ nhiên là em thương anh rồi

Triệu Thừa Vũ không còn cười nữa, nam nhân ngốc này vì quá đau lòng mà tránh né đi đôi bàn tay kia, cúi đầu xuống nói khê cho đủ hai người nghe

- Anh hai từng nói, ai nói dối là trẻ hư... Vợ, em không ngoan chút nào cả... Rõ ràng hôm qua em nói với hai bác rằng chưa từng thích anh mà...

_____*****_____

Không được hồi chap, Cỏ đang bệnh ~T__T~

20. Chương 20: Anh Khó Thở Lắm

Đồng tử co rút lại, Chu Tử Như dường như không tin vào tai mình nữa, chỉ có thể lắp bắp nói

- Anh...anh đã nghe hết mọi chuyện? Tại sao lại không nói rõ cho em biết, vì sao đến bây giờ mới chịu tiết lộ hả?

Triệu Thừa Vũ đau thương đến tột độ, nước mắt tràn trên khóe mi, anh khóc nức nở như một đứa trẻ, khiến ba người đứng ở ngoài cửa vừa giận vừa xót xa. Ở bên trong này, anh dùng bàn tay chỉ thẳng vào lòng ngực mình, không đầu không đuôi trả lời

- Chỗ này của anh đau lắm... Vợ, anh đã khó thở từ ngày hôm qua rồi...

- Thừa... Thừa Vũ... Anh nghe em nói này

Chu Tử Nha tiến một bước như muốn chạm vào nam nhân này, nhưng cậu càng tiến thì anh càng lùi, như muốn tránh né khỏi bàn tay đó.

- Ai cũng nói anh ngốc... Ngay cả em cũng thừa nhận điều đó... Tử Nha à, anh buồn lắm đó... Em không thương anh, không hề thích anh, đau lắm.. Khó thở lắm

Lần đầu tiên suốt một năm qua, cuối cùng cái tên Tử Nha cũng phát ra từ miệng anh, nhưng nó không hề mang chút làm nũng của con người ngây thơ này. Mà nó biểu thị rằng, anh đã chối bỏ cậu

Tử Nha hoảng sợ, tim cũng bắt đầu nhói lên, nước mắt rơi đầy trên mặt, cậu muốn giải thích, muốn anh là của trước kia. Chứ không phải là một nam nhân ngốc nghếch đau lòng như bây giờ. Nhưng hiện tại, ngay cả chính bản thân mình cậu còn không biết anh nên đặt vị trí nào, cha mẹ và Thừa Vũ, sợi dây càng ngày càng bị kéo căng ra. Khiến lời nói muốn phát ra đều nghẹn ở cổ họng

Ánh mắt đau buồn của Thừa Vũ như đang trông chờ một điều gì đó. Nhưng nhìn Tử Nha chỉ biết đứng ở chỗ kia khóc, không muốn giải thích gì, cho nên anh liền cố gắng mạnh mẽ, tỏ ra cứng rắn nhất một lần trong đời, gạt đi giọt nước lăn dài trên má nói

- Anh không giận em, chỉ là anh cảm thấy buồn thôi... Nếu Tử Nha thấy anh phiền thì cứ đi đi.... Em vui thì anh sẽ không khóc nữa...chỉ là sẽ hơi buồn thôi...thật xin lỗi em

- Không... Đừng nói nữa... Anh đừng nói như vậy mà

Trái tim cậu như bị ai cào xé khi nghe từ xin lỗi phát ra từ miệng anh, Triệu Thừa Vũ ngốc khi trước đã bị cậu làm cho tổn thương đến thế này ư? Từ khi nào còn người ngốc nghếch hay cười này đã biết dùng sự ngu ngốc để che giấu nỗi đau? Tại sao anh lại trở nên nghiêm túc như vậy? Cậu muốn nam nhân ngốc kia, cho nên càng đau lòng hơn. Vội chạy đến chỗ người kia đang đứng, dùng hai tay mình ôm chặt lấy anh.

Lúc này tuy Triệu Thừa Vũ đã không còn nức nở, nhưng lại có người khác vừa gào vừa khóc nói

- Không... Em không cần lời xin lỗi đó... Em chỉ muốn anh cười thôi. Ông xã à, đừng khóc nữa có được không?

Tâm trí hoảng loạn, đầu óc quay cuồng, cậu cảm thấy mình nên nói điều gì đó... Nhưng mà điều nên nói đó là cái gì? Chu Tử Nha lòng rối như tơ vò, cậu chỉ biết khóc lóc ôm chặt anh mà thôi

Triệu Thừa Vũ vẻ mặt u buồn, ánh mắt tràn ngập nước mắt Chu Tử Nha ra, kìm nén đáp lại

- Anh là kẻ ngốc.... hóa ra bấy lâu nay đã làm Tiểu Nha khó chịu rồi. Thật lòng xin lỗi, em cứ đi đi, anh đã cầu xin cha mẹ không để em đền hợp đồng rồi... Tử Nha, anh biết anh rất ngốc.. Nhưng mà anh rất thương em đó? Vậy tại sao em lại nói dối anh?

Lúc này, ở bên ngoài, Triệu Dương dường như không nghe nổi nữa, lập tức mở cửa xông vào, dùng sức tách cậu ra khỏi người anh

Lão gia cùng phu nhân họ Triệu đứng trước phía trước ngăn cách Thừa Vũ ra, Triệu lão gia vẻ mặt tuy điềm tĩnh, nhưng âm giọng tràn đầy tức giận nói

- Mau mang hành lý ra khỏi đây.... Đừng làm khổ thằng bé nữa... Chúng tôi nể tình một năm qua cậu đã chăm sóc nó thật tốt, nên tiền hợp đồng không cần đền bù đâu. Ngược lại chúng tôi sẽ cho cậu thêm một khoảng theo như yêu cầu của A Vũ, như vậy đã vừa lòng chưa?

Chu Tử Nha bị Triệu Dương giữ chặt, chỉ có thể cố gắng vùng vẫy cố gắng thoát ra, nói to

- Không... Không được... Tôi không muốn đi... Thừa Vũ à...

Triệu Thừa Vũ bên này cũng đau lắm, anh nín tay áo mẹ mình, nước mắt lại rơi, tiếp tục hỏi

- A Vũ ngốc lắm phải không mẹ? Mẹ... Con khó thở lắm... Tiểu Nha chưa bao giờ thương Vũ

Úc Lan nhìn đứa con trai mình cưng chiều bấy lâu nay bỗng dưng đau lòng vì người ta, bà cảm thấy xót xa, nghiêng răng nghiêng lợi ra lệnh

- Triệu Dương, mau tống cổ tên này ra khỏi đây... Tránh cho em trai con càng thương tâm

- Con biết rồi thưa mẹ

Triệu Dương cũng giận đến tím mặt, dùng hết sức lực kéo Chu Tử Nha đi ra khỏi phòng, mặc cậu vừa vùng vẫy vừa gào thét nói to

- Không... Đừng mà... Tôi cần nói rõ ràng với anh ấy...buông tôi ra đi... Thừa Vũ... Ông xã....

Nhưng sức lực của Tử Nha yếu hơn Triệu Dương, cho nên lần lần bị anh kéo ra xa. Khoảnh khắc chỉ còn một chút nữa thôi là sẽ không thể ở gần con người kia nữa, cậu thấy rõ ràng ánh mắt Triệu Thừa Vũ tràn đầy đau thương tội độ

Phải chăng bản thân đã ngu ngốc không chịu thừa nhận mình cũng thích anh, khiến tình hình không thể cứu vãn được nữa rồi... Ai đó làm ơn trả lại Thừa Vũ ngây thơ cho cậu đi, ai đó giúp cậu quay trở về quá khứ đừng cảm thừa nhận mình yêu nam nhân này như anh đã dành cả trái tim yêu Tử Nha cậu với.. Giúp cậu có thể đừng cảm nói rõ với cha mẹ một lần thôi.. Làm ơn... Làm ơn đi mà...

_____***_____

Má nè... Má nè.... Má có thể cứu hai bây trong tích tắc, nhưng mà má ngược chưa đã nha:v từ từ rồi cứu cũng không muộn:v

Chúng ta sắp gặp lại người quen, chị em đoán xem cặp nào sẽ làm khách mời trong bộ này:v

21. Chương 21: Người Đặt Biệt Đối Với Anh

Chu Tử Nha bị Triệu Dương đẩy ra khỏi cửa nhà, tâm tình của một người anh trai thương em hiện giờ càng thêm kích động hơn, cũng không quản thêm chuyện gì nữa. Lập tức ra lệnh cho bác quản gia đứng ở bên cạnh

- Đóng cửa lại, đem hành lí của tên này ra khỏi nhà mau

- Không được... Cậu hai... Tôi cầu xin cậu, để cho tôi gặp Thừa Vũ đi mà... Tôi cần nói chuyện rõ ràng với anh ấy

Tâm tình hoảng loạn, cậu không biết làm gì ngoài việc ôm cánh tay của hấn khóc lóc cầu xin, nhưng đổi lại chỉ là nụ cười lạnh nhạt, cùng với giọng nói đầy khinh bỉ cùng tức giận của Triệu Dương thốt ra

- Nói rõ điều gì? Nói rằng cậu chưa từng thương nó... cảm thấy nó rất phiền hay sao? Hay là nói thẳng trước mặt Thừa Vũ rằng nó là một kẻ ngốc, cậu chịu đựng đã quá đủ? Lừa gạt một người ngốc, bản thân cậu cảm thấy vui không? Em trai tôi cũng biết đau mà

Chu Tử Nha bị Triệu Dương mắg trúng tim đen về những việc trước kia, tâm trí càng hoảng loạn hơn, nhưng lời cần nói thì lại không thể nói ra, chỉ buông lỏng bàn tay, lúng túng tìm lời giải thích cho bản thân

- Đúng là Thừa Vũ rất phiền...

Lời nói chưa thành câu, cậu đã bị Triệu Dương dùng giọng cười khinh bỉ, nhưng chứa đầy lạnh nhạt cùng tức giận thốt ra

- Cuối cùng cậu cũng chịu thừa nhận? Ủng công cho em trai tôi đã ngốc nghếch thương cậu đến tổn thương sau nặng... Chu Tử Nha, cậu biết không... Thừa Vũ nó không biết viết, nhưng ba chữ trong tên của cậu, nó đều chăm chỉ học thuộc... Cố gắng viết ra cho thật đẹp... Suốt hai mươi mấy năm qua, sinh nhật người thân A Vũ chưa bao giờ để ý.... Nhưng cậu chỉ vừa nói ra ngày tháng năm sinh của bản thân có duy nhất một lần... Nó liền khắc ghi trong lòng... Nhưng đổi lại em trai tôi chưa nhận được gì từ cậu cả. Sao không nói được nữa chứ gì?..... Người đâu, mau mang hành lí ra cho cậu ta, sau đó đóng chặt cửa lại

Chu Tử Nha sững sờ khi nghe từng lời của Triệu Dương nói, hóa ra Thừa Vũ biết yêu là gì, biết thương một người cảm giác như thế nào... Nhưng... Cậu đã làm gì anh ấy rồi? Nam nhân ngốc ấy đã vì cậu mà cố gắng rất nhiều để rồi lại đau lòng đến thế ư?

Bác quản gia An từ ban đầu đã đứng bên cạnh Triệu Dương chứng kiến cuộc nói chuyện của hai người, đại thiếu gia vừa đi vào, người làm cũng đã mang hành lí ra, bà thở dài xách vali đặt bên cạnh Chu Tử Nha đang ngồi bệch dưới đất, sau đó ngay tại khoảnh khắc cánh cửa gần đóng lại, bà thất vọng nói

- Trước khi cậu đến, nhị thiếu gia chưa từng nghe lời ai, cũng chưa bao chịu cố gắng quan tâm người khác cả

Cánh cửa lớn của căn biệt thì đã đóng chặt, cậu sợ rằng mình sẽ không còn gặp lại Thừa Vũ nữa, sẽ không thể chạm đến ông xã ngốc, được anh yêu như trước kia... Cho nên liền lập tức đứng lên, dùng tay nện vào cánh cổng sắt to lớn, như muốn tìm thấy hy vọng

Buổi tối hôm đó, Chu Tử Nha đứng ở ngoài cửa Triệu gia vừa khóc lóc, vừa dùng sức mình gào thét

- Bác An.. lão gia... Hức.. Hức phu nhân, cậu hai cầu xin mọi người mở cửa cho tôi đi mà. Tôi cần nói chuyện với Thừa Vũ... Hức.. Hức... Ông xã à... Anh mau gặp em một chút đi... Đừng đuổi em đi.... Em biết sai rồi... Thừa Vũ.... Anh đừng như thế...mở cửa...mau mở cửa ra...làm ơn

Ở ngoài kia một người đang kêu gào thì tại phòng của Thừa Vũ cũng chẳng khá hơn, đã hơn một tiếng trôi qua, anh vẫn bất động như một pho tượng, ngồi trên giường êm ái, dùng chiếc chăn có in hình siêu nhân trùm đến đầu, chỉ để lộ khuôn mặt u buồn, qua khung cửa kính nhìn Chu Tử Nha ở bên ngoài đang khóc đến thấm thương

Vợ chồng họ Triệu cùng anh cả Triệu Dương theo dõi pho tượng gỗ vì người ngoài mà đau lòng khiến tâm tình của ba người cũng không khá khẩm hơn bao nhiêu, Úc Lan kìm nén xúc động đi đến xoa lưng anh dỗ dành

- A Vũ... Con đừng buồn nữa.. Cậu ta là người xấu... Không cần để ý đến... Đừng đau lòng vì người ta... Ngay mai, mẹ sẽ bảo anh hai con tìm người giúp việc khác tốt hơn, dễ thương gấp ngàn lần Tử Nha cho con nhé.... A Vũ ngoan nào... Mau nằm xuống ngủ đi

Triệu Thừa Vũ vẫn vậy, mặc mẹ mình khuyên ngăn ra sao, đôi mắt cùng khuôn miệng méo máo vẫn nhìn ra thân ảnh nhỏ nhỏ ở phía dưới, mà không hé môi nói nửa lời

Triệu lão gia rất thương đứa con trai gỗ này, năm xưa cũng vì chủ quan khiến thằng bé ngờ nghệch như bây giờ, cho nên giúp được chừng nào thì tốt chừng đó, ông cũng lên tiếng trấn an

- Vũ Vũ... Con nghe lời mẹ nhé... Nằm xuống ngủ đi... Chẳng phải thằng bé Khương Tâm của gia tộc Khương rất thích con sao... Ngày mai cha đưa con đi gặp lại thằng bé nhé... A Tâm cũng dễ thương như Tử Nha mà... Nếu được, cha sẽ hỏi ý kiến nhà bên đó để tác hợp cho hai đứa luôn

Triệu Dương nghe cha mình nói vậy, vội vã khuyên ngăn

- Cha à.. Người đi lệch vấn đề rồi

Triệu Thừa Vũ lắc đầu, nước mắt lại bắt đầu lăn trên má, ánh mắt đỏ hoe thút thút nói ra nỗi lòng của mình

- Cha.. Mẹ... Anh hai...Vũ chỉ muốn vợ thôi.. Nhưng mà bà xã không hề thích con..... Người ta bảo con gỗ... Con vẫn thử được... Nhưng mà vợ không ngoan.. Em ấy nói dối con, còn chê A Vũ gỗ nữa... Chỗ này của con khó thử lắm

Ngón tay anh lại chỉ về trái tim, từng câu nói.. Từng hành động của Thừa Vũ khiến ba người đều chỉ biết im lặng

Ngoài kia, có một Tử Nha vẫn đang cố gắng trong sự vô vọng, cũng chỉ mong muốn có thể gặp lại ông xã gỗ.. Nói rõ cho anh ấy biết rằng mình cũng yêu anh

Buổi tối yên tĩnh, bao quanh biệt thự họ Triệu,có hai người đau, ba người vừa giận vừa cảm thấy xót xa cho tình cảm gỗ ghêch này

_____***_____

Ráng đi mai nữa là hết ngược rồi:v

22. Chương 22: Ông Xã.. Em Sai Rồi

Thành phố đã về khuya, Chu Tử Nha vẫn đứng đó chờ đợi Triệu gia mở cửa cho mình, đôi mắt vì khóc quá nhiều mà sưng húp, giọng nói cũng khàn đi rồi, nhưng cậu vẫn cố gắng lấy hơi để nói

- Ông xã... Thừa Vũ, tại sao lại cứng đầu như vậy? Tại sao lại không chịu gặp em hả? Anh muốn đuổi là đuổi dễ dàng vậy sao?

Biệt thự Triệu gia đã tắt đèn gần hết, duy chỉ có căn phòng của anh là vẫn còn sáng, ba người kia vẫn đứng ở kia, vẫn một mực khuyên nhủ con người này.. Nhưng Thừa Vũ cũng chẳng chịu nghe ai, tiếp tục làm một pho tượng nhìn xuống người kia.. Miệng lẩm bẩm

- Buổi tối trước khi đi ngủ.. Phải lên bà xã ăn socola kia mà... Tại sao hôm nay mình lại không ăn được nhỉ?

Kẻ ngốc bị bao trùm bởi đau thương lại càng ngơ ngác hơn, những lời nói Thừa Vũ phát ra, cha mẹ cùng anh hai đều không ai hiểu... Họ cũng chẳng biết làm sao cho phải với tình huống hiện tại cả

Tiểu Nha đâu phải không thấy anh ở trên cao nhìn mình, mỗi lần cậu muốn đưa tay ra hiệu, thì ông xã ngốc lại lấy chân trùm cả đầu như muốn trốn tránh cậu, thành ra Chu Tử Nha chỉ có thể đứng ở ngoài cửa gọi vào mà thôi

Liên tục suốt mấy tiếng đồng hồ trôi qua, cả hai đều cứng đầu. Kẻ đuổi người chạy lại, cộng thêm việc đứng ở ngoài trời vào buổi khuya khiến thân thể cậu thấm mệt... Cậu biết là Thừa Vũ nhất quyết không chịu gặp mặt, cho nên chỉ đành kéo vali tìm một chỗ ngủ, ngày mai lại đến

Xách hành lí ở trên tay, ánh mắt u buồn cùng đau thương ngược lên nhìn người kia một lần nữa, Thừa Vũ lần này không trốn tránh kịp, cả hai nhìn nhau thật lâu, sau đó Tử Nha liền lau nước mắt, đứng ở đó vẫy tay ra hiệu chúc anh ngủ ngon, rồi bản thân tự lê nước trên con đường dài... Nghỉ dưỡng sức cho công cuộc xin lỗi chồng vào ngày mai

Kết....

- Bà.... Xã.... Em đi thật hả? Hức hức! =))))

Chu Tử Nha vừa đi được một quãng không xa, bỗng nhiên nghe tiếng nói quen thuộc từ phía sau truyền đến khiến đồng tử cậu co rút lại, cả cơ thể xoay người thật nhanh.. Đứng ở cổng của Triệu gia chính là Thừa Vũ ngốc đang dụi mắt kia, anh vẫn vừa khóc vừa nói

- Tại sao lại chê anh ngốc? Tại sao em không thương anh... Cha nói ngày mai mang anh đi cưới người khác, vợ định bỏ rơi anh thật ư? Bà xã không còn thương anh nữa à... Em định đem anh cho người khác.. Hu hu

Triệu lão gia đứng ở gần con trai mình không xa, trong lòng giật mình.. Thầm đánh chính lại

- Ta chỉ là mai mối gợi ý cho con thôi mà... Ở đâu mà cưới sớm thế? Hứ hứ

Chu Tử Nha không kìm được kích động nữa, vui vẻ bỏ mặc đám hành lí ở đó, lập tức chạy đến ôm chặt anh, tuy mắt đã sưng to nhưng cậu vẫn khóc, vẫn nức nở nói

- Là em sai... Ông xã.. Làm em sai.. Em không nên nói anh ngốc.. Không nên để anh chịu tổn thương như vậy.. Đừng cưới người khác, bởi vì anh chỉ là ông xã của riêng em thôi... Thừa Vũ.. Em xin lỗi mà

Đau khổ chỉ mới vài tiếng mà Thừa Vũ tưởng chừng đã xa vợ mình như vài năm, bây giờ vừa được người kia ôm ấp như vậy, anh ôm chặt lại, nhất quyết không buông ra, cũng bắt đầu khóc to nói

- Ô.. Ô vậy em đi đâu? Định bỏ anh lại để cưới vợ chứ gì... Ô ô không chịu.. Không chịu đâu... Anh không cho em đi nữa... Mau ở lại đây đi mà... Bà xã mắng anh ngốc cũng được... Sau này anh sẽ ngoan hơn, sẽ không giấu bánh kẹo dưới gối nữa... Ô ô ô vợ không được đi

Cuối cùng thì vẫn là Thừa Vũ đầu hàng trước, cậu mím lau sạch nước mắt cùng nước mũi cười mình, sau đó nhẹ nhàng dùng môi mình chạm môi anh một cái, nở nụ cười nói

- Em sẽ không đi đâu hết... Nhất định ở đây với anh... Ông xã, mặc kệ anh nghe có hiểu hay không.. Nhưng mà em chỉ muốn nói rằng... Em yêu anh rất nhiều, lời nói trước kia là em sai rồi... Xin lỗi chồng ngốc nhé

Triệu Thừa Vũ sau một năm cuối cùng cũng được bà xã hôn ở miệng, tính tình trẻ con được dỗ thì sẽ hết buồn, cho nên ban nãy còn kêu gào khó thở bây giờ lại vui vẻ ôm chặt cậu hỏi

- Vợ hôn anh? Bà xã nói thương anh.. Không nói dối chứ?.

- Tuyệt đối không nói dối (^3^)

- Hôn... Hôn một cái nữa được không?

Triệu Thừa Vũ được voi đòi tiên, lập tức dùng ánh mắt mong chờ nhìn Tử Nha, cậu cũng không keo kiệt lại tặng anh một nụ hôn nữa. Cuối cùng giận dữ cũng qua đi, anh vui sướng dùng sức của mình bế cậu lên, sau đó cả hai phóng thẳng lên lầu. Chỉ để lại hai vợ chồng họ Triệu cùng anh hai Triệu Dương vẫn đứng ở gần đó chứng kiến tất cả sự việc. Ba người nhìn bóng dáng kia khuất sau cửa, chủ có thể vuốt mặt thở dài cùng suy nghĩ

- Thừa Vũ ngốc... Vẫn là hoàn ngốc mà

Cổ chỉ muốn nhắc lại lần nữa... CỎ KHÔNG VIẾT H cho nên mọi người đừng có yêu cầu tui nữa... Thiệt sự luôn đó, mỗi lần viết gần hết bộ nào các cũng có vài bạn vào bảo đòi thêm H... Rồi lại bảo là mình lại đòn trúng thanh thủy văn... Thiệt sự mỗi lần nhìn những comment đó tui thật sự rất nản đó TvT Ngay từ đầu Cỏ đã thông báo trước rồi mà... Làm ơn hãy hiểu cho tui đi

23. Chương 23: Vẫn Là Ông Xã Ngoan Nhất

Triệu Thừa Vũ bế Chu Tử Nha đặt xuống giường, sau đó vỗ tay hoan hô nói

- Đi ngủ... Đi ngủ thôi... Hôm nay ngồi nhìn vợ đến buồn ngủ muốn chết.. Hi hi

Cậu nhìn ông xã ngốc trên mặt vẫn còn dính tèm lem nước mặt nước mũi đang có ý định không thay quần áo mà trèo lên giường, cho nên liền ngồi hẳn dậy, vỗ vào mông anh một cái nói =)))

- Không được... Như vậy là anh không ngoan, mau ngồi im đó, để em vào giặt khăn lau mặt, sau đó thì thay đồ khác rồi mới được ngủ... Nhìn cái mặt anh kìa, không khác gì con mèo cả

Triệu Thừa Vũ vẫn đứng đó, nhưng môi bĩu ra như muốn móc thêm bình trà vào, giọng nói oán giận đáp

- Vợ lại đánh anh nữa rồi, hứ hứ... Mà mèo có dễ thương không bà xã nhỉ?

Chu Tử xô dép vào, đứng lên đi thẳng vào trong phòng tắm, nhưng miệng thì vẫn thản nhiên đáp

- Mèo tất nhiên là dễ thương rồi, nhưng mà anh là loài đã thành tinh, chỉ đẹp trai chứ không giống tụi nó, và là chồng của em

Ài kìa vui sướng nói

- Hoan hô.... vợ khen anh kìa

Tiếng nước từ trong phòng róc rách phát ra, chưa mất ba phút sau cậu đã đi ra ngoài, trên tay đã cầm chiếc khăn bông giặt sạch, sau đó tiến đến gần Thừa Vũ, ấn anh ngồi ngay ngắn trên giường, dùng khăn nhẹ nhàng lau mặt cho anh

- Ông xã, anh nhìn đi... Mặt mũi lấm lem đến không chịu được... Thật sự là hư quá mà

Triệu Thừa Vũ ôm eo cậu, khúc khích cười đáp lại

- Vợ dễ thương quá... Không được mắng anh nữa, ban nãy em nói thương anh mà... Hì hì

- Ờ hèm! Xin lỗi đã phá khoảnh khắc này, nhưng mà tôi có chuyện cần nói

Triệu Dương không biết tự khi nào đã xuất hiện ở trước cửa phòng, chứng kiến một màn ân ái ái ái của hai vợ chồng nhà này, hần liền ganh tỵ phá đám. Chu Tử Nha giờ đây mới nhớ ra rằng ba người họ Triệu vẫn còn đang rất giận mình, cho nên trong lòng cậu suy nghĩ

- Cậu hai đến đây, không lẽ là phản đối chuyện mình được Thừa Vũ tha thứ dễ dàng như vậy sao? Lại sắp bị đuổi ra ngoài rồi?

Triệu Dương đi đến gần chỗ hai người, ánh mắt nghiêm túc nói

- Cậu Chu, bởi vì cậu đã làm tổn thương sâu sắc đến em trai tôi, cho nên cha mẹ cùng tôi đã không muốn cậu đặt chân vào đây

Lời còn chưa nói xong, Triệu Thừa Vũ đã dúi đầu vào bụng cậu cọt cọt, miệng thì thầm cho đủ ba người nghe

- Hiền ca ca nói, nếu anh hai làm em không vui thì em có quyền méc anh ấy, bây giờ Thừa Vũ buồn ngủ, Vũ Vũ chỉ muốn vợ thôi.... Tâm trạng khó chịu quá

- Ê ê khoan khoan, tôi chưa nói hết mà

Triệu Dương vừa nghe đến tên bà xã đại nhân, khuôn mặt liền xanh như tàu lá chuối, miệng thì vội vội vàng vàng kêu gào nói tiếp

- Nhưng mà bởi vì nhìn thấy thằng bé vì cậu mà đau lòng, lại vì người ngoài đây mà vui vẻ. Biết rằng nó đã quá yêu cậu đến không buông bỏ được. Cho nên cha mẹ đã đành nhắm mắt cho qua chuyện, hai người bọn họ tha thứ cho những lỗi lầm kia. Hy vọng cậu sẽ yêu thương nó thật lòng như những lời vừa nói khi nãy...

Chu Tử Nha không ngờ rằng mình lại có thể được chấp nhận nhanh như vậy, liền lập tức vui vẻ cuối đầu cảm ơn Triệu Dương

- Cảm ơn cậu hai đã tha thứ, tôi xin hứa sau này sẽ quan tâm, yêu thương anh ấy thật lòng mà

Triệu Dương làm mặt ngẫu gật đầu đồng ý lời hứa, sau đó lại hướng Thừa Vũ nói tiếp

- Em trai buồn ngủ thì ngủ đi nhé, đừng có khó chịu gì cả, giờ này Hiên ngủ rồi, em..đừng gọi điện méc em ấy

Thừa Vũ gật đầu, vẫn nhất quyết ôm vợ mình đáp lại

- Anh hai cứ đứng đây làm sao Vũ ngủ được

- Ấy.. Ấy anh đi ra liền đây mà

Tuy rằng ngoài mặt thì đối xử rất tốt với em trai ngốc, nhưng mà thật ra từ tận sâu trong lòng Triệu Dương đang kêu gào

- Ôi trời ơi là trời... Không biết ai là anh ai là em nữa rồi.. Hứ hứ tức chết mất thôi

Cánh cửa vừa khép lại, Thừa Vũ liền kéo Chu Tử Nha nằm xuống giường, sau đó lại tiếp tục ôm cậu vào lòng, còn không quên lưu lại trên mặt ai kia vài nụ hôn

- Vợ đừng sợ... Anh sẽ bảo vệ em... Đi ngủ thôi nào

Chu Tử Nha nhìn nam nhân ngốc đang cọ cọ cười khúc khích này, trong lòng cảm thấy may mắn vì anh cuối cùng cũng không bỏ rơi cậu, chẳng biết xuất phát từ khi nào về cái loại tình cảm yêu thương dành cho anh, nhưng mà nhận ra kịp lúc thật là tốt... Chỉ đành xin lỗi cha mẹ vì đã làm hai người thất vọng rồi

Nhẹ nhàng chui rúc vào lồng ngực của Thừa Vũ, Chu Tử Nha nhẹ nhàng đáp lại

- Được rồi, mau ngủ thôi... Em cũng mệt rồi, vài bữa nữa chúng ta cùng về quê để em chính thức ra mắt anh với cha mẹ nhé?

Triệu Thừa Vũ thật sự đã rất buồn ngủ, nhưng mà bà xã vừa nói gì anh đều nghe rõ, cho nên vẫn liu riu mơ màng đáp lại

- Đúng rồi... Vợ là của anh... Không cho em cưới vợ đâu... Khò khò

Ông xã ngốc ngủ rồi, cậu nghe anh trả lời như vậy mà có chút buồn cười, bởi vì khóc nhiều cũng mỏi mắt, cho nên không nhanh không chậm, cậu liền chìm vào giấc ngủ cùng với anh

Đêm nay cả hai vẫn ngủ ngon như chưa có chuyện gì xảy ra trước đó cả...

_____**_____

Vận động hết công suất để ráng ra chương mới cho chị em đây:v

24. Chương 24: Lại Về Quê

Hiểu lắm qua đi, Triệu Thừa Vũ cùng Chu Tử Nha lại trở về những ngày vui vẻ như xưa, vợ chồng họ Triệu biết con trai mình yêu người giúp việc cho nên cũng đành thờ dài nhắm mắt cho qua chuyện mà không hề ý kiến... Ai bảo, anh là đứa ngốc nhất nhà làm gì cơ chứ?

Mặc dù là đã đồng ý chuyện tình của hai người, nhưng ba người nhà họ Triệu vẫn phải ra điều kiện với Tử Nha. Đó chính là phải công khai chuyện này với cha mẹ của cậu biết, để tránh gây ra gây trường hợp hiểu lầm, cũng khó xử cho hai bên, dù sao ông bà Chu cũng chỉ có một mình vậy là con trai mà

Thật ra cả tuần nay, chính bản thân Chu Tử Nha cũng đã tính đến chuyện về khai báo thành thật với cha mẹ mình rồi. Cho nên khi điều kiện kia vừa được phát ra thì cậu cũng liền đồng ý ngay

Thế là buổi tối cùng ngày hôm đó, vẫn là khung cảnh rất quen thuộc, Chu Tử Nha cùng ông chồng ngốc của mình soạn đồ vào hành lí để chuẩn bị cho chuyến đi ngày mai

- Ừm.. Socola, sữa, bánh, kẹo con gấu, siêu nhân nè... Gấu bông nữa... Ó.. Ó sao lại không bỏ vào được thế này

Triệu Thừa Vũ ra vẻ suy tư, cố gắng nhồi nhét cả một núi bánh kẹo vào chiếc cặp tội nghiệp... Nhưng mà số lượng anh mang theo quá nhiều, cho nên khi cho tất cả vào sẽ dẫn đến tình trạng quá tải... Hết cách, anh đành phải đi đến ngồi xổm trước mặt bà xã, vẫn là nụ cười ngốc nghếch nhưng đáng yêu, giọng nói vui vẻ

- Vợ anh cũng muốn có vali to to, cho anh một cái đi

Chu Tử Nha dự định chuyến đi này chỉ có bốn ngày, lần trước thời gian đi còn lâu hơn, nhưng chiếc cặp đựng " lương thực dự trữ " của anh vẫn thừa sức mang nhiều thứ theo mà, sao bây giờ lại nói không đủ? Còn muốn thứ to hơn thế này. Cậu lập tức nhú mày, với tay đến chiếc cặp kia kiểm tra, qua một lúc lâu mới đỡ trán nói

- Ông xã à ~~ chúng ta chỉ về quê thôi mà, đâu có phải đi cứu đói đâu mà anh lại lấy hết bánh kẹo trong tủ cho vào đây thế này? Mau lấy ra cho em, mang theo một ít thôi

Triệu Thừa Vũ bĩu môi, nhướn người đến tặng cho cậu một nụ hôn trên trán, khúc khích cười giải thích

- Không được... Anh không có ăn đâu, bánh kẹo này là cho bé Diêu Diêu, siêu nhân cùng gấu bông cũng cho bé luôn. Diêu Diêu ngoan lắm, nên phải cho nhiều. Anh còn muốn cho heo đất vào nữa

Chu Tử Nha nhìn khuôn mặt ngốc kia đang tỏ vẻ nghiêm túc kia liền bật cười lớn, cậu thuận thể xoay người ngồi vào lòng anh, vui vẻ đáp lại

- Anh bị gì thế? Tiểu Diêu chỉ mới hai tuổi thì làm sao có thể chơi siêu nhân được? Gấu bông là tốt rồi, thằng bé vẫn còn ở tuổi mọc răng, anh tặng cho nó nhiều bánh kẹo như vậy chắc chắn sẽ làm bé bị sâu răng đó.. Còn nữa, mang theo heo đất làm gì? Đừng nói là anh định lấy tiền cưới em cho người khác đấy? Em không chịu đâu

- Không có? Bánh kẹo một nửa cho Diêu Diêu, còn lại cho hai bác, heo đất cũng cho hai bác luôn

Đừng nói với cậu là con người này muốn dùng quà cáp để lấy lòng cha mẹ đấy chứ... Ủi chà chà còn rể tốt là đây mà, nhưng xem ra khi nhắc đến hai vị thân sinh, Triệu Thừa Vũ hình như có chút buồn rầu, cho nên cậu liền ngược mặt lên, dùng tay gãi gãi cằm anh hỏi

- Anh lại làm sao thế? Sao lại buồn rồi?

Triệu Thừa Vũ như một ông cụ thở dài thườn thượt, dùng đầu mình dụi dụi vào cổ của Chu Tử Nha đáp lại

- Hai bác không thích anh, muốn đem em đi cưới vợ sinh con... Cho nên anh phải đem thật nhiều quà để hai bác vui vẻ mới được... Vợ chỉ là của anh thôi

- Anh không cần phải lo chuyện đó, cứ vô tư như bình thường là được rồi. Quà thì em không biết có cha mẹ có nhận hay không, nhưng có một điều rằng, chắc chắn là hai chúng ta sẽ bị đòn nha

Triệu Thừa Vũ vừa nghe đến đánh đòn, đầu nãy ra suy nghĩ, trong giọng nói đầy phần vui vẻ đưa ra yêu cầu

- Vậy chúng ta đưa anh hai đi cùng, anh hai không biết đau là gì cả. Có lần Hiên ca ca đánh anh ấy đến phun máu miệng, anh hai vẫn cười được đó..Để anh ấy theo, chắc chắn vợ và anh sẽ không bị gì.. Hí hí

Chu Tử Nha vừa nghe đến đây, liền dở khóc dở cười thông cảm cho Triệu Dương vì có đứa em trai yêu thương hẳn đến thế. Trong lòng thầm nghĩ

- Cậu hai mà nghe vậy, không lên cơn đau tim mà chết mới là chuyện lạ

Nhìn đồng hồ đã chín giờ tối, sắp đến lúc ông xã ngốc phải đi ngủ rồi, nên cậu không đùa giỡn nữa,vội vã đứng lên nói

- Được rồi, để em mang cho anh một cái vali nhé, chúng ta mau soạn đồ rồi còn đi ngủ nữa..

Chưa mất một lúc sau, Chu Tử Nha từ trong tủ lấy ra một chiếc vali khác đưa đến trước mặt anh, Triệu Thừa Vũ bây giờ đã có thể thành công chuyển hết thức ăn từ tủ lạnh nhỏ vào trong này, đến khi bỏ món cuối cùng là con heo đất vào, anh liền nhìn nó một hồi. Sau đó, đợi khi Tử Nha đang chăm chú chuẩn bị áo quần, liền len lén lấy thêm ba con heo đất nữa cho vào luôn. Thừa Vũ bây giờ an tâm chắc chắn rằng

- Chừng đó heo đất, bác trai bác gái sẽ không ép vợ đi lấy người khác nữa... Mình thật thông minh mà

Đạo này hình như tui mắc bệnh thích hóng chuyện và drama các cô ạ v:

25. Chương 25: Là Ki Ki Ăn Vụng

Việc lần này cũng không gấp, cho nên sáng sớm nay Triệu Thừa Vũ và Chu Tử Nha sau khi thông thả ăn xong buổi sáng thì mới ngồi vào xe để bắt đầu chuyến đi. Nhưng không hiểu vì cớ gì, mới đi được giữa đường, ông xã ngốc bỗng nhiên nổi mẩn đỏ cả mặt, không những thế xe ô tô còn phải dừng lại ở giữa đường đến năm lần chỉ vì anh muốn ới... Nhìn nam nhân này cả người suy yếu, mặt mũi thì xanh như tàu lá chuối khiến cậu rất lo lắng, nhẹ nhàng vuốt những sợi tóc còn dính trên trán của người kia, rồi lại ngay tại chỗ đó đặt lên một nụ hôn, giọng nói chứa đầy sự lo lắng cất lên

- Hay là quay trở về nhà nhé, khi nào anh khỏe thì chúng ta lại về quê, chứ nhìn xem kia. Mặt anh đều xanh cả rồi, những đốm màu đỏ đó còn ngứa không?

Triệu Thừa Vũ vì nôn quá nhiều lần cho nên nước mắt sinh lí cũng chảy ra, đầu anh gối lên đùi cậu, bĩu môi, cái đầu lắc lắc không đồng ý

- Không được.. Anh muốn được đi chơi xa, đừng có về mà... Vợ hôn một cái là sẽ hết mà

Nhìn nam nhân này bây giờ chả khác gì con cá khô phơi nắng, thế mà vẫn cố bày ra hành động khỏe mạnh khiến cậu càng yêu thương hơn. Cho nên bản thân cũng không làm giá, mặc kệ tài xế vẫn còn ngồi ở phía trước, Tử Nha cứ thế vô tư hôn lên miệng “con cá một nắng ” kia một cái, sau đó vuốt vuốt mặt anh, miệng cười gian xảo đáp

- Em nhớ không nhầm anh bị dị ứng với dâu tây, hôm qua cậu hai lại có mang về một hộp dâu còn nguyên... Thế mà sáng nay khi ăn sáng xong. Em để ý thấy rằng ở trong hộp đã mất đi năm quả... Nếu đoán không lầm là anh đã ăn vụng đi? Cho nên mới dẫn đến tình trạng như bây giờ?

Triệu Thừa Vũ vừa nghe đến đây, cả người tuy mặt mũi xanh nhưng vẫn cố gắng đưa tay lên che miệng mình, sau đó còn nở nụ cười ngốc phủ nhận

- Anh.. Anh làm gì có ăn chứ

- Vậy thì ai ăn, hai bác từ đã bay sang Pháp từ tối qua, cậu hai thì ngủ chưa dậy. Lúc em vừa đi lên lầu để mang hành lí xuống, đã thấy anh hì hụi ở trong bếp rồi... Mau khai thật đi = =

Ông xã ngốc nhìn vẻ mặt nghiêm trọng của vợ, nước mắt lại bắt đầu rưng rưng, miệng meo meo nói

- Là con Ki Ki của nhà hàng xóm ăn.. Anh không có mà.. Là Ki Ki đó... Anh không nói dối đâu.. Sao lại nhìn anh hử

Chó nào biết trèo lên bàn, còn có thể tự mở hộp có dán băng dính để ăn vụng một cách hoàn hảo như vậy? Không những thế nó chui qua nhà bằng cách nào? Ban nãy lúc anh đi xuống nói muốn ới lần đầu tiên, cậu đã thấy có một trái dâu rơi từ trong túi lão công ngốc rồi. Cho nên lần này nhất quyết không buông tha, cái con người này vì tham ăn mà không thèm quan tâm đến cơ thể của mình. Cả người thì đã suy yếu, nhưng sống chết vẫn bênh vực thức ăn, cho nên Chu Tử Nha vẫn tiếp tục truy vấn anh

- Ki Ki nó làm sao qua nhà mình được? Em làm gì mở cửa cho nó, hơn nữa thức ăn ở trong nhà mình đâu có thiếu thứ gì mà nó chỉ lại chọn mỗi dâu để ăn.. Ông xã, anh thành thật khai ra, còn không thì chúng ta quay trở về

TvT Mặt bà xã nghiêm túc quá, lần này mà không nói thật thì không thể đi chơi rồi. Cha từng dạy, nói dối là bé hử, cho nên mình phải thành thật thôi

Nội tâm Triệu Thừa Vũ sau một hồi đấu tránh, cuối cùng anh cũng đành phải đầu hàng, nước mắt từ từ chảy ra, ông xã ngốc của Tử Nha nức nở, gào khóc thật to khai báo

- Ô... Ô là anh ăn đó, là anh ăn.. Ki Ki không có ăn đâu... Ô ô... Anh chỉ mới ăn hai trái thôi, còn lại rơi.. rơi hết rồi.. Hức hức bà xã đừng giận mà, anh sai rồi.. Lần sau sẽ không ăn vụng nữa, mà chia cho em một nửa nhé

Chu Tử Nha thật sự dở khóc dở cười mà, ý định của cậu là muốn giúp anh tiêu quý trọng bản thân mình hơn, sau bây giờ lại thành ra là bản thân như đang uy hiếp kẻ yếu thế này -.- ông xã ngốc lại khóc rồi. Còn khóc nức nở giống như gặp phải chuyện oan ức khiến cậu đành thở dài, xoa mái tóc anh an ủi

- Được rồi, ông xã nín đi... Em đã làm gì đâu mà sao lại khóc rồi.. Ôi ôi ngoan đi nào..

- Hu hu.. Hôn hai cái mới hết khóc

Haizz, cái con người này, cho dù ở hoàn cảnh nào cùng đều có thể làm nũng được, đưa tay lên véo nhẹ cái mũi đỏ ửng của Triệu Thừa Vũ, Chu Tử Nha cưng chiều mà hôn lên hai má của anh thật to

Tuy mặt nổi nhiều mẩn đỏ còn rất ngứa, nhưng được vợ hôn thì anh liền vui vẻ ngay, bản mặt hạnh phúc của ai kia khiến Chu Tử Nha cảm thấy ấm lòng cực kì, chuyện dạy dỗ anh cũng bị ném ra sau đầu

- Ông xã ngốc hiện tại đang mệt, không thể ép anh ấy được. Lần sau mình nên cẩn thận một chút là được rồi, anh ấy tính tình như đứa trẻ. Không nên nghiêm khắc quá 3

Chiếc xe vẫn chạy trên con đường về phía nông thôn, rời khỏi thành thị đông đúc, bầu không khí ở bên trong cũng tràn ngập ngọt ngào cùng ồn ào không kém gì cả... Hai người cứ thế mà quay về quê nhà của Tử Nha một lần nữa

_____**_____

Nay Cỏ đang tung tăng đi dạo chơi trên wattpad thì thấy có một team đang tuyển thành viên, thế là Cỏ liền vui tươi hơn hớn viết bình luận xin vào mạng write. Cơ mà đã điền đầy đủ thông tin rồi thì đầu não nhắc nhở

- Ê con khôn.. Thế còn truyện của mày ai viết đây? Còn đến bốn bộ truyện mới chưa ra, hai bộ chưa hoàn thành và con cái phiên ngoại nữa kìa...

Thế là tui lại âm thầm xóa đi ứng tuyển, quay về up chap:v

26. Chương 26: Ông Xã Ngốc Bị Mắc

Vốn dĩ ở đoạn đường đi, cả người Thừa Vũ đã mệt mỏi sẵn rồi. Cho nên khi chiếc xe ô tô vừa dừng lại ở đầu thôn, thì anh cũng không còn sức để đi bộ nữa. Nam nhân ngốc ôm vali to bự của mình, đội chiếc mũ con gấu ngồi xổm giữa đường quê thanh vắng, bấu môi nói ra

- Vợ.. Không đi nữa, đầu đau.. Người mệt, trời nóng quá đi thôi TvT

Khuôn mặt vì dị ứng với dầu tây mà vừa có mẩn đỏ, vừa sưng phù như bánh bao, kết hợp với mũ con gấu khiến Chu Tử Nha mặc dù trong lòng xót xa, nhưng vẫn không quên lôi điện thoại trong túi quần ra, tranh thủ chụp vài tấm ảnh của ông xã vì sự đáng yêu hết mức của ai kia

- Vợ lại không thương anh rồi... Vừa này em nói người anh như con cá khô, thế bây giờ chụp làm gì hả?

Úi.. Ông xã ngốc bữa nay biết bắt bẻ rồi kìa, cậu nhìn ai kia trở thành một con mèo nhỏ làm nũng có chút buồn cười không chịu được, cho nên lập tức ngồi đối xứng đối diện với anh, nhẹ nhàng vuốt tóc ông xã dỗ dành

- Còn một chút nữa là về nhà em rồi, đến nơi sẽ cho anh ngủ mà.. Ngồi ở đây, một lát nữa người ta chặn dê hoặc cho gà đi kiếm ăn thì phải làm sao đây.... Chồng ngốc mau nghe lời nào

Triệu Thừa Vũ mặc dù rất thích những con vật đó, nhưng tưởng tượng đến viễn cảnh chúng đi ngang qua người mình liền có chút sởn gai ốc. Cho nên con cá khô ngốc Thừa Vũ đành bấu môi kéo vali bánh kẹo đi tiếp tục

Nhưng mà suốt cả quãng đường đi ngắn như vậy, anh vẫn không ngừng ở bên cạnh cậu rên rỉ

- Ô... Ô ngứa quá đi thôi... Vợ, lại buồn nôn nữa rồi... Ô ô.. Mệt quá đi.. Không chịu... Không chịu đi nữa đâu

Chu Tử Nha cũng rất mệt, trời thì nắng gay gắt, người ở bên tai thì cứ kêu gào. Mồ hôi lại đổ như suốt khiến ban nãy cậu còn vui vẻ thì bây giờ liền nổi cáu lớn giọng với anh

- Em cũng mệt mà.... Anh im lặng một chút có được không?

Triệu Thừa Vũ lần đầu tiên thấy ánh mắt hung dữ của vợ, lại còn bị quát to liền lập tức im lặng, nhưng mà trong lòng rất tủi thân, cho nên lập tức cúi đầu cúi lúi thủi kéo vali đi một đường

Chu Tử Nha nhìn bóng dáng ai kia đang cực kì tủi thân, lần này bị mắng cũng không có hề nháo mà khóc lóc như trước làm cho cậu có chút giật mình, lại chợt nhận ra người kia đang không khỏe, cho nên cậu liền vội vàng kéo vali đuổi theo kịp anh. Giọng nói đầy vẻ có lỗi nhận sai

- Ông xã.. Thật xin lỗi vì khi nãy đã lớn tiếng với anh...

Ai kia vẫn cúi gầm mặt, ngây ngốc gật đầu nhưng miệng thì không nói một lời.... Chu Tử Nha cảm thấy không ổn rồi... Theo như lời cậu hai nói thì đây chính là lúc anh cảm thấy tổn thương sâu sắc nhất đó

Ông xã ngốc lần này buồn thật rồi, vậy phải làm sao bây giờ. Nội tâm loạn thành cả một đồng, bản thân cậu thì không biết phải dỗ dành như thế nào, cho nên chỉ có thể mau miệng tiếp tục bồi thêm nhiều câu xin lỗi

- Ông xã của em à ~ đừng có buồn được không. Là em sai, bản thân không nên mắng anh như vậy.. Anh đừng giận em nhé, một lát nữa về nhà sẽ nấu chè hạt sen cho anh ăn nhé

- __(._.)__ Em không cần dùng chiêu ” Vừa đánh vừa ăn” với anh đâu TvT

Khoan khoan.. ” Vừa đánh vừa ăn” có phải là câu ” Vừa đánh vừa xoa ” không... Đây là anh ấy nói sai rồi đi

Cố nhịn cười trong lòng, nhìn Triệu Thừa Vũ lần này không thèm ăn nữa, chứng tỏ người này đã bị tổn thương sâu sắc rồi. Cho nên Tử Nha quyết định kéo vali đi nhanh hơn một chút, sau đó dừng lại một chút chắn trước mặt anh, khuôn mặt nghiêm túc nói

- Anh không nói thật mình đang cảm thấy ảm ức về điều gì thì chúng ta liền về lại thành phố, không có đi nữa...

Một.. Hai.. Ba..

Nước mắt tuôn trào, khuôn miệng Triệu Thừa Vũ mếu máo lập tức bùng nổ mà gào khóc

- Ô.. Ô vợ quá đáng lắm.. Anh đã làm gì sai mà lại mắng hả... Ô ô.. Đi về thì đi về..không thèm...em đâu có thương anh đâu.. Còn dám mắng anh nhé.. Ô ô tức chết anh rồi... Ô ô.. Em hết thương anh rồi... Anh mệt lắm, đầu thì đau, mũi cùng mặt đều ngứa.. Không an ủi thì thôi, lại còn quát mắng nữa... Anh.. Anh méc ba cho xem

Ông xã ngốc giận rồi, lần này còn dám cãi lại Tử Nha nữa, cậu thật sự hoảng hốt, người này đang không khỏe mà sao cậu lại làm ra hàng động kia vậy hả trời?:trực tiếp chạy đến gần ôm chặt anh, đầu dụi dụi vào lồng ngực của nam nhân đang khóc nức nở kia dỗ dành

- Chồng.. Anh đừng khóc.. Là em sai, em sai rồi.. Đừng tức giận nữa mà... Sau này hứa sẽ không mắng ông xã nữa nhé.. Thương anh không hết nữa mà... Thừa Vũ của em đừng khóc... Một lát nữa nấu chè hạt sen cho mỗi mình anh ăn thôi.... Đừng khóc

Triệu Thừa giận rất nhanh mà nín khóc cũng rất mau, Chu Tử Nha vừa rúc vào lòng cọ cọ vài cái thì tim anh liền mềm nhũn đi. Lại thêm lời xin lỗi kia nữa khiến nam nhân ngốc này quên đi nỗi buồn, lập tức gác cảm lên đầu cậu thút thít ra điều kiện

- Phải nấu nhiều nhiều, một mình anh ăn thôi, không cho phép ai chạm vào

- Được được

- Sau này không được quát mắng anh nữa (_)

- Vâng vâng em hứa mà

- Bà xã là thương anh nhất (*- -*)

Triệu Thừa Vũ sau khi ra đầy đủ điều kiện với Chu Tử Nha, tâm tình liền lập tức vui vẻ trở lại, ở giữa đường thôn vắng người vui vẻ ôm bà xã thân yêu thật chặt vào lòng mà cười khúc khích không ngừng

Một người dân ở trong thôn vừa hay dắt đàn dê đi ăn thì lập tức thấy cảnh tình tứ của hai nam nhân, ông ta lắc đầu thở dài nói

- Bọn trẻ thời này thật không có biết phép tắc mà

_____*_*_*____

Cho chị em một cái súp rai: Trong bộ truyện này, có người là anh em với Diêm Vương lên trần gian, che giấu thân phận để sinh sống vì người yêu đó nha:v

Lỡ một ngày nào đó tui đi xa, phải ngưng hoạt động và dừng những đứa con tui chưa hoàn thiện lại, thì mọi người có nhớ tui không nhé

27. Chương 27: Âm Thầm Chấp Nhận

Cả hai người vừa kéo vali đến cửa nhà thì ông bà họ Chu cùng với con trâu già cũng từ ngoài đồng ruộng đi về. Mai Tuyết nhìn thân ảnh quen thuộc của đứa con trai trong lòng mừng rỡ, bao nhiêu mệt nhọc cũng đều tiêu tan. Giọt mồ hôi vừa rơi xuống thấm chiếc áo đơn sơ thì bà liền gọi to

- Tiểu Nha... Là con có phải không?

Huyết Sơn tay cầm chắc dây con trâu, mắt thì liếc đến nam nhân đang đứng bên cạnh cậu, bốn ánh mắt giao nhau. Vẫn là Triệu Thừa Vũ lễ phép chào hỏi người lần trước

- Bác trai, bác gái.. Vũ Vũ xin chào hai bác... Con lại đến rồi đây, mọi người có nhớ Vũ không?

Vốn dĩ khuôn mặt của anh rất sáng, lại thêm mặt mũi khôi ngô, cho nên những đốm đỏ nổi đầy mặt đều bị cả hai người chú ý đến, Mai Tuyết nhú mày hỏi

- Đây.. Cậu trai, mặt cậu bị làm sao vậy?

Trong khi Thừa Vũ còn ngơ ngơ ngác ngác không biết trả lời thế nào, thì Chu Tử Nha đã nắm tay anh kéo đến, khuôn mặt cậu tràn đầy hạnh phúc khi gặp lại thân sinh, thay mặt ai kia đáp lại

- Mặt anh ấy là do bị dị ứng với dâu tây nên mới thành ra như thế.... Có chuyện gì chúng ta cùng vào nhà nghỉ ngơi rồi nhé, hôm nay trời nắng, cha mẹ ở ngoài đồng cũng mệt rồi... Thừa Vũ từ sáng hay cứ nôn ở trên đường về đây, chúng ta trước hết cứ vào nhà đã

- Vũ Vũ lần này có mang quà đến cho hai bác... Mọi người có thích con không?

Chỉ một câu hỏi ngây ngô, trực tiếp làm cho ông bà họ Chu cảm thấy có chút xấu hổ dấy lên trong lòng. Tử Nha cảm nhận bầu không khí có chút khác thường này, lập tức cười cười giải vây

- Nào.. Nào cùng nhau vào nhà trước đã nào... Đứng ở đây một lát nữa, không khéo tất cả mọi người đều say nắng mất

- Tử Nha nói rất phải, bà mau mở cửa đi nào

Mai Tuyết theo lời chồng mình, lập tức chạy đến mở cửa nhà, đoạn người và con trâu già theo thứ tự tiến vào

- Tiểu Nha, con mau mang hành lý cùng cậu chủ của con đi lên phòng đi. Ta cùng ông ấy ra phía sân sau cho trâu và gà ăn trước, một lát nữa sẽ nấu đồ ăn cho hai đứa nhé

Thừa Vũ sức chịu nhiệt rất kém, cho dù bình thường có năng động, nghịch ngợm quậy phá đến cỡ nào, nhưng mà khi thời tiết lên quá cao sẽ khiến anh mệt đến người cũng nhũn đi. Nhìn ai kia bủn rủn mồ hôi, cậu liền cảm thấy đau lòng, lập tức gạt đầu thuận theo lời hai người mà đưa anh lên lầu nghỉ ngơi

Ở gần phòng ngủ của cậu cây xanh rất to, tán lá của nó phủ rộng gần một khoảng, cho nên căn phòng may mắn chỉ chịu một ít sức nóng của mặt trời ngoài kia, Thừa Vũ vừa nhìn thấy giếch giường mặt kệ sự đời, trực tiếp ngã lăn quay xuống đó nằm, miệng ô ô nói

- Vợ... Sau này anh sẽ không ăn cá khô nữa đâu..ô ô thật tội nghiệp chúng nó mà

Chu Tử Nha thuận tiện cắm dây điện cho cây quạt bắt đầu hoạt động. Sau đó thì bật cười, ngồi xuống mép giường ở bên cạnh anh, cười cười vuốt tóc nam nhân yêu thương hỏi

- Sao vậy? Bình thường anh rất thích ăn cá mà.. Ai bảo ăn cá là thông minh nhỉ?

Triệu Thừa Vũ bủn rủn đáp lại

- Trời nóng thế này, những con có bị phơi khô thật tội nghiệp mà TvT sau này không thèm ăn cá khô đâu.. Chỉ ăn cá tươi thôi

Phụt! Ha ha ha

Chu Tử Nha không kìm lòng được, lập tức cúi người xuống ngấu nghiến cái môi nam nhân ngọc một lúc thật lâu, sau khi thỏa mãn thì vui vẻ nói

- Ông xã thật dễ thương được rồi, anh nằm đây nghỉ một lát đi. Em mang sắp xếp áo quần một chút, sau đó giặt khăn lau mặt cho anh

- Còn phải nấu chè hạt sen nữa nhé~~

Ai kia không quên nhắc nhở vợ mình về nồi chè thân yêu, Chu Tử Nha véo mũi anh một cái, rồi lại gật đầu đồng ý. Sau đó thì bắt đầu công việc của mình, để mặc Triệu Thừa Vũ sung sướng nằm ở trên giường hưởng gió quạt

_____***_____

Mai Tuyết vừa rải thóc cho đàn gà ăn, vừa cùng Huyết Sơn đang bỏ một bó cỏ xanh vào chuồng của con trâu. Giọng nói của bà đầy thản nhiên phát ra

- Tôi biết ngay, là trước sau gì con trai mình cũng sẽ dắt nam nhân kia trở về đây trong thời gian nhanh nhất mà

Ông Chu cũng không lấy gì làm lạ về câu nói của bà ta, chỉ nhẹ vuốt bộ lông đen nhánh của con vật kia, đáp lại

- Chuyện này tôi với bà đều biết trước hết rồi, chỉ là khi ấy chúng ta đang cố gắng cứu vãn, hay nói đúng hơn là cố ý vớt vác lại tình thế thôi.. Nhưng không ngờ rằng đâu cũng vào đấy.. Thôi thì xem như đó là cái duyên của hai đứa nó, nam nhân kia tuy ngốc nhưng rất thương Tử Nha. Có khi cậu ta còn tốt hơn những cô gái khác nữa, thằng bé nếu đã nhận ra được tình cảm của mình thì chúng ta có ngăn cấm cũng vô dụng thôi... Hừ hừ

- Uy..ông già, sống với ông bao nhiêu năm nay. Đây là lần đầu tiên tôi thấy ông nói được nhiều câu hay như vậy đấy, không khéo ngày mai trời nổi bão mất... Haha

Ở trong phòng bầu không khí ấm áp tràn đầy, thì ở phía sân sau, tiếng cười của hai vị nông dân chất phác cũng khiến người ta cảm thấy thoải mái đến không thôi

_____***_____

Lấy tên là Mộc Nhi, bút danh là Cổ mà giờ mới để ý hình như tui chưa xài cái tên Mộc Nhi quá năm lần:v

28. Chương 28: Trêu Đùa

- Thừa Vũ... Thừa Vũ.. Mau dậy đi nào.. Trời đã tối rồi

- Ừ.. Ừ không thích... Muốn ngủ thêm, cả người đều mệt..

Triệu Thừa Vũ bị phá giấc ngủ liền trở nên cáu gắt không nghe lời, mặc kệ đó là bà xã thân yêu của mình. Anh vẫn nằm trên giường vùng vẫy, miệng ô ô nói không chịu ngồi dậy

- Tay mỏi.. Chân đau... Muốn ngủ thêm... Vợ đừng phá anh mà TvT

Chu Tử Nha biết nam nhân gốc này đã phải chịu khổ cực từ ban sáng, đến gần giữa trưa anh vừa nằm trên giường chơi một lúc thì lập tức ngủ say. Nam nhân được gia đình chăm sóc kỹ lưỡng từ khi còn bé đến lớn. Giờ nhìn khuôn mặt rúm rắng, cả người thấm ướt mồ hôi khiến cậu cũng xót xa trong lòng. Cho nên khi trưa cũng không có ý gọi anh dậy ăn cơm, mà là bản thân tự ngồi vào bàn ăn, một mình ngỏ lời với cha mẹ về tình cảm cùng tính hướng của bản thân. May sao vợ chồng họ Chu đã biết trước sự việc, cho nên không hề làm khó cậu cũng như là đánh đuổi anh đi. Hai người chỉ đành thở dài, ngậm ngùi ra điều kiện, đó chính là muốn gia đình họ Triệu tổ chức đám cưới một cách bài bản, để bản thân Chu Tử Nha không chịu thiệt thòi. Chuyện này, cứ để cậu từ từ tìm cách lựa lời với hai bác ở phía bên kia cũng không hề muộn nha

Buổi cơm trưa cũng xem như là tạm trôi qua bình yên, mà không hề có bất cứ sóng gió nào xảy ra. Nhưng mà chỉ có một điều là... Bây giờ đã là bảy giờ tối.. Và ông xã của cậu chưa hề bỏ bất cứ một thứ gì vào bụng cả = =

Chu Tử Nha hết cách, đành phải xuất chiêu cuối cùng ra dụ dỗ con cá khô to bự này

- Haizz tiếc quá đi thôi, ông xã không chịu dậy... Chè hạt sen đành phải đổ đi thôi

- Khoan.. Khoan.. Anh dậy rồi, đừng đổ.. Vợ chè của anh đó

Nam nhân gốc rất thích ăn đồ ngọt, đặc biệt là những món cậu nấu. Bây giờ vừa nghe người kia nhấn tâm đồ đi, Thừa Vũ liền ngồi bật dậy, lau đi nước dãi dính trên khóe môi, ánh mắt mơ màng đáp lại

- Đi.. Chúng ta đi xuống ăn nào

Chu Tử Nha che miệng nhìn cười, chứng kiến chồng gốc mê man xỏ dép ngược vào chân, đi thẳng xuống dưới lầu thoát nhìn gốc ghêch vô cùng

Tại chiếc ghế gỗ dài cũ kỹ, hai vợ chồng họ Chu đang ngồi xem phim truyền hình, trong tay mỗi người đều cầm một chén nhỏ. Anh vừa nhìn thấy bọn họ, liền gãi đầu sau đó lễ phép thưa

- Hai bác ăn ngon miệng ạ

Huyết Sơn ban nãy nhìn Chu Tử Nha ngồi cả buổi chiều, bóc từng vỏ hạt sen tươi ngon để nấu riêng cho

anh một nồi chè,còn vợ chồng ông thì chỉ được ăn những hạt sen được mua từ chợ trở về, khiến bản thân cảm thấy ganh tỵ vô cùng, cho nên ông liền tà ác, nổi ý xấu trêu ghẹo anh nói

- Ui chà chà... Ban nãy Tiểu Nha có lên gọi cậu dậy vài lần, nhưng mà hình như có ai đó không chịu động dậy, chúng tôi tưởng rằng cậu chỉ muốn ngủ.. Cho nên đã ăn hết chè hạt sen mà quên để cậu một chén rồi.. Thật ngại quá... Nhưng mà công nhận con trai tôi nấu thật ngon.. Khà khà

Mai Tuyết cùng Chu Tử Nha biết Huyết Sơn đang chọc ghẹo anh, cho nên liền cố gắng nhịn cười,xem phản ứng của người kia ra sao?

Nhưng mà chỉ thấy Triệu Thừa Vũ cúi gầm mặt xuống, giọng nói buồn buồn đáp lại

- Không sao mà.. Vũ Vũ không sao.. Lần.. Lần sau con sẽ được ăn mà.. Hức hức

Chu Tử Nha cảm thấy không ổn, ông xã ngốc khóc rồi, bởi vì cảm thấy tủi thân vì mất ăn mà buồn ư? Thừa Vũ cố gắng bao nhiêu cũng không kìm được, nước mắt nói lầm bầm

- Ô... Ô chè của con.. Sao không để phần cho Vũ... Vợ nấu cho con mà, sao hai người không để lại dù chỉ một chén ~T__T~

Cậu nghe tiếng nói ấy mà không còn tâm trạng muốn trêu đùa người này nữa, lập tức ở trước mặt cha mẹ mình mà dỗi dành anh

- Thừa Vũ.. Chồng ngốc của em, cha mẹ chỉ là đùa một chút thôi. Trong bếp vẫn còn một nồi riêng để phần cho anh đó.. Anh đừng buồn nhé, chỉ là đùa vui thôi mà

- Thật.. Hức.. Hức.. Thật không? Vẫn để cho anh chứ ô.. Ô

- Tiểu Nha nói thật đó, ban nãy bác trai chỉ muốn trêu con một chút thôi, thằng bé nấu hẳn một nồi dành cho con đấy.. Đừng khóc nữa, còn là đồ tươi ngon tự tay nó chọn lọc nên Thừa Vũ yên tâm nha

Ban nãy tỉnh giấc cũng chỉ vì miếng ăn, mà khi Huyết Sơn cố ý đưa chén trước mặt còn bảo đã ăn hết, khiến cả bầu trời trong anh dường như sụp đổ, nhưng vì muốn cười Tử Nha, Thừa Vũ đành chịu ầm ức để hai bác ăn thôi, nhưng mà chịu không nổi thì phải khóc. Bây giờ thức ăn vẫn còn, anh liền lập tức vui vẻ trở lại, hai tay vung vẩy khắp nơi nói

- Ha ha.. Vợ thương anh, vợ thương anh.. Haha

Chu Tử Nha yêu thương cầm một bàn tay anh, ôn nhu đáp lại

- Được rồi, cả buổi hôm nay anh cũng chưa ăn gì, em đã nấu một chút cháo lỏng, ăn hết hai chén mới được ăn chè nhé

- Được được.. Vợ mà tuyệt nhất (=^.^=)

Nhìn bóng dáng của con trai và Thừa Vũ nắm tay nhau vui vẻ đi vào bếp, hai vợ chồng họ Chu lắc đầu cười nói

- Xem ra Tử Nha sẽ là một đứa con dâu tốt rồi..

_____***_____

Tầm 9 chương nữa là hoàn nhé

29. Chương 29: Nam Nhân Này Là Chồng Tốt

Triệu Thừa Vũ mang khuôn mặt tèm lam như con mèo ngồi ngay ngắn vào bàn ăn, Chu Tử Nha hâm lại chút cháo trắng, sau đó lại múc ra đặt trước mặt anh một chén đầy, hôn lên trên trán ông xã ngốc một cái, ôn nhu nói

- Vừa thổi vừa ăn nhé, cẩn thận còn nóng lắm đấy. Em đi giặt cho anh một cái khăn ướt để lau mặt rồi quay lại ngay

- Chè hạt sen đâu... Thức ăn của anh đâu rồi? Đừng có lừa anh đó nha:3

Nam nhân nhìn đông nhìn tây cũng chỉ tìm kiếm món đó, khiến Chu Tử Nha cảm thấy buồn cười vô cùng những vẫn đáp lại

- Ăn cháo đi.. Ăn hết em lại mang ra. Đâu có ai giành của anh đâu mà lo gì chứ?

Triệu Thừa Vũ bĩu môi mang vẻ trông chờ nhìn vợ mình, cuối cùng vẫn là gật đầu đáp ứng múc từng muỗng cháo đưa đến miệng ăn một cách chậm chạp

Chu Tử Nha vừa đi ra khỏi phòng ăn, tiến ra phía sau để giặt khăn thì Huyết Sơn cùng Mai Tuyết liền đi vào, kéo ghế đến ngồi ở trước mặt anh đang chu môi, phồng má thổi thổi cho nguội cháo, bà cười hiền hỏi anh

- Này cậu trai, có thật là con hiếu yêu là gì không?

Triệu Thừa Vũ ngẩng mặt lên, nhìn hai vị thân sinh của vợ ở trước mặt, câu hỏi Mai Tuyết vừa đặt ra thì anh lập tức cười ngốc trả lời

- Biết.. Con biết mà.. Thích là muốn cưới vợ về nhà, vợ không ngoan sẽ tức giận, mắng thì lại buồn. Chỉ muốn ở bên cạnh vợ mãi thôi

Huyết Sơn gật đầu tỏ vẻ tán thành, nhưng mà trong lòng vẫn lo sợ con trai mình lấy một đứa ngốc thì sau này sẽ khổ, cho nên vì muốn chắc chắn hơn ông lại tự đặt câu hỏi

- Nhưng mà cậu như thế này, liệu có thể chăm sóc, hoặc nuôi Tử Nha nổi không? Cậu sẽ không bắt nạt con trai tôi chứ?

- Vũ nuôi vợ mà, Vũ có nhiều heo đất lắm, nhiều đến nỗi cho hai bác ba con luôn đó (^O^) anh hai nói, Vũ là người hiền lành nhất nhà, vợ không bắt nạt con thì thôi, con làm gì dám chứ O_o

Triệu Thừa Vũ thành thật trả lời, trong đôi mắt nam nhân ngốc chứa đầy cảm xúc mãnh liệt, cùng quyết tâm. Hai vợ chồng nhìn nét hồn nhiên, cùng vô tư, câu trả lời ngây thơ khiến họ hiểu ra rằng vì sao Tử Nha chấp nhận ở bên cạnh anh, cho nên hai người cũng không nói gì. Nhưng mà thật ra trong tận tâm mỗi người đều đã chấp nhận chàng rể ngốc này

Chu Tử Nha đứng ở một góc khuất gần phòng bếp, vô tình lại nghe hết cuộc nói chuyện của bọn họ, khoe môi liền cong lên rất nhiều. Khuôn mặt tràn đầy hạnh phúc không thôi

_____**_____

Lần về quê này thời gian ở lại rất ngắn, cho nên sáng hôm nay khi đồng hồ vừa điểm bảy giờ sáng, Triệu Thừa Vũ vừa ngủ dậy liền nhún nhảy ở trên giường lái nhái

- Vợ à.. Chúng ta mau đi đến tìm Diêu Diêu đi, bánh kẹo còn chưa đưa cho nhóc ấy đó... Anh muốn gặp Diêu Diêu

- Được rồi... Được rồi, anh đừng nhún nhảy ở trên giường nữa, mau mặc áo quần cho em, sau đó chúng ta cùng đi có được không

Triệu Thừa Vũ rất thích nhóc Diêu Diêu nhà Gia Sao, thằng bé thấy anh thì cũng thường hay cười vui vẻ i i nha nha ở bên tai anh. Cho nên ai đã mang rất rất nhiều bánh kẹo đến cho nhóc ấy đó nha

Đoạn đường ở thôn quê yên bình, người dân ở đây vừa chạm mặt nhau liền nở nụ cười xã giao chào hỏi. Triệu Thừa Vũ một tay nắm tay vợ, một tay xách theo một bao lớn bánh kẹo, bỗng nhiên từ phía sau lưng truyền đến giọng nói

- Tử Nha.. Cậu lại về à?

Tiếng nói thân thuộc vang lên, Gia Sao vừa hay đang định ôm con trai mình sang ngoại gọi nhờ thì gặp lại hai người bọn họ, Tử Nha huých khuỷu tay chồng mình nói

- Diêu Diêu kia.... Vậy là không cần phải đi cho xa anh nhỉ

Gia Sao vừa đến gần thì Triệu Thừa Vũ liền phấn khởi cười hì hì chào hấn, sau đó đưa túi lớn đến nhóc con mới vừa hai tuổi mà hấn ẵm trên tay kia, bộ dáng vui vẻ đáp

- Diêu Diêu... Chú mang bánh kẹo cùng gấu bông cho con nè.. Vui hông? Chú mang nhiều lắm đó nha

- Ấy da... Thật ngại qua, anh cùng Tử Nha về đây thường xuyên là được rồi, cần gì phải mang quà cho thằng bé thế? Thật ngại quá mà

Gia Sao từ tay Thừa Vũ tiếp nhận túi đồ, vui vẻ đáp vài lời khách sao với anh. Chu Tử Nha nhẹ nhàng đi đến, ôm chặt cánh tay ông xã ngốc trả lời lại

- Ông xã tớ rất thích Diêu Diêu, cứ nhận cho anh ấy vui là được rồi.. Ngày mai chúng tớ phải về thành phố rồi

Khẽ liếc nhìn nam nhân ngốc đang vui vẻ với con trai, hấn liền nói với cậu vài lời

- Cậu với ông chủ này thật thân thiết nhỉ. Giúp việc cho một người ngốc, lại còn bị hấn gọi là vợ có khó chịu không?

Cậu tròn mắt nghe câu hỏi của hấn, lại nhớ đến lần trước là mình đã phủ nhận tình cảm này. Cho nên hôm nay, cậu liền hít một hơi thật mạnh, bình thản đáp lại

- Gia Sao.. Xin lỗi vì khi trước đã nói cậu.. Thật ra tớ là người đồng tính, và nam nhân ngốc này sắp là chồng của tớ. Tuy đầu óc anh ấy có vấn đề, nhưng vẫn là người tớ thương nhất ở trong tim

Gia Sao cũng giật mình khi nghe từ chính miệng Tử Nha thừa nhận, nhưng nhìn đến cánh tay bạn thân đang ôm chặt cánh tay Triệu Vũ, còn nở nụ cười bình yên khi nói ra tâm tình của mình. Hấn là người ngoài nên không thể cảm đoán hay suy xét gì được, chỉ mỉm cười gật đầu hỏi thăm

- Tớ không có ý kiến gì về chuyện này cả, chỉ là... Cậu quen người này, liệu có hạnh phúc hay không?

Bỗng nhiên, Thừa Vũ vừa nghe đến đây, liền ngổn chọc ghẹo Diêu Diêu nữa, mà là ôm chặt vợ mình vào lòng. Cả hai nhìn nhau mỉm cười đồng thanh đáp lại

- Chắc chắn hạnh phúc mà..

30. Chương 30: Ở Bên Nhau Mãi Mãi (hoàn)

Thời gian trôi qua rất nhanh, thế mà Triệu Thừa Vũ cùng Chu Tử Nha đã ở bên nhau được hai năm, cuối cùng thì ngày vui cũng đến

Hôn lễ của Nhị thiếu gia nhà họ Triệu không tổ chức quá lớn, hay linh đình gì cả. Bọn họ chỉ đơn giản mời những đối tác quan trọng, cùng người thân thiết của hai bên đến chứng kiến mà thôi

Thật ra gia đình ba người họ Triệu rất muốn con trai ngốc có được ngày vui hoàn hảo. Bọn thậm chí còn muốn bao cả một nhà hàng, cùng những phóng viên lớn nhỏ đến để thấy được ngày trọng đại này. Nhưng thật không ngờ, chính Triệu Thừa Vũ lại là người phản bác chuyện ấy, đêm tối cách hai tuần trước khi mọi người chuẩn bị hôn lễ, anh đã mang tất cả heo đất của mình đến đặt trước mặt cha mẹ, một tay nắm lấy Tử Nha, một tay vỗ ngực tự hào nói

- Tiền này là con cho vợ. Vợ nói rằng chỉ muốn dùng số tiền trong tất cả đàn heo để tổ chức đám cưới, ít tiền thì làm nhỏ, nhiều thì làm lớn.. Vợ nói như vậy có ý nghĩa hơn

Triệu lão gia, Úc Lan cùng Triệu Dương ngạc nhiên đưa ánh mắt đến người đứng cạnh anh, Chu Tử Nha mỉm cười nhẹ nhàng giải thích điều họ thắc mắc

- Thừa Vũ để dành tiền cũng chỉ vì muốn làm điều gì đó thật ý nghĩa, anh ấy vì cháu mà không quản đến công sức của bản thân... Cho nên cháu chỉ muốn dùng số tiền ấy, đường đường chính chính làm nên hạnh phúc mà cả hai tự tạo ra. Mặc dù đối với mọi người, đám cưới lớn mới hợp với phong cách nhà giàu.. Nhưng đối với con và Thừa Vũ, chỉ cần không gây phiền hà đến ai. Dùng chính số tiền tích góp ấy mà làm nên chuyện vui, thì có lẽ đó vẫn là cái quý giá nhất

Triệu Thừa Vũ còn không ngừng ngơ ngác gào theo

- Là quý giá nhất, cưới vợ là quý giá nhất đó

Chỉ vì lời nói đầy tâm tình của Chu Tử Nha, ba mươi con heo đất to bự ngay trong đêm đó liền bị khai tử nha... Số tiền của chừng đó con heo, cũng đủ để tổ chức một đám cưới tốt rồi

—————**—————

Con trai thứ của nhà họ Triệu có vợ, còn lại là nam nhân giúp việc trong nhà, nhiều đó chuyện bàn tán thôi cũng đủ khiến cho giới truyền thông xôn xao một phen không ngừng, những tổng tài có máu mặt trợ thương trường như Khang Mạnh Nghiêm, Tinh Ưng Mạnh và Sở Trầm Dương còn mang theo vợ của mình

xuất hiện ở đây, đủ để cả đám phóng viên viết báo hơn một tuần liền

Nhân ngày vui của em trai, Triệu Dương còn tranh thủ cơ hội mang cả Lãnh Nhược Hiên ra mắt mọi người, quả là một ngày hai chuyện vui mà

Sau khi qua phần trao nhẫn cưới thì mọi người liền nhập tiệc. Triệu Thừa Vũ vừa nhìn thấy một nhóm người quen, liền vui vẻ không chịu cùng cha mẹ hai bên tiếp khách nữa, mà là nắm tay Chu Tử Nha kéo đến đó

- Hướng Khải.. Cậu còn nhớ tôi không (o)

Tạ Hướng Khải là vợ của tổng tài Sở Trầm Dương, trong khi đang ăn gần hết nửa con tôm hùm thì liền nghe thấy tiếng của bạn thân mình, cậu ta liền vui vẻ ngược mặt lên nói

- Ô.. Thừa Vũ, cùng cậu cũng có vợ rồi nhé... Bảo sao lâu nay không tìm tôi nói chuyện nữa chứ

- Hề hề... Vợ dễ thương lắm đó.. Vợ Vũ đẹp nhất:3

Khang Mạnh Nghiêm bế vợ mình là Lục Tiểu Thiên vừa mới xuất viện cách đây một tháng vào trong lòng ngực, cũng mỉm cười chào hỏi vài câu

- Thật không ngờ anh Vũ lại có vợ trước anh Triệu Dương đấy... Nay em đến dự đám cưới của anh, hai tuần nữa đến phiên anh cùng cậu Nha đến dự hôn lễ của em đó, anh Sở cùng anh Khải nhất định phải đến đó... Tiểu Thiên còn yếu, không thể chào hỏi mọi người được

Triệu Thừa Vũ tuy gốc nhưng sống rất được lòng mọi người, Chu Tử Nha nhìn nam nhân của mình vui vẻ tiếp khách mà trong lòng tràn ngập hạnh phúc không thôi

Tạ Hướng Khải sau khi ăn hết con tôm hùm, liền hứng khởi nói to

- Nhân ngày vui của bạn thân, một lát nữa tôi sẽ hát một bài nhé

Lời vừa dứt, Sở Trầm Dương liền vỗ cái bốp vào gáy cậu ta một cái, nhin cười nói

- Mang miệng theo để ăn được rồi, em không cần hát đâu

-Xí.. Tôi về em vác loa hát cho anh khỏi ngủ

Tiếng nói,tiếng cười vang lên. Hạnh phúc của nam nhân gốc cùng chàng giúp việc đã đến, thật tâm cùng

chúc phúc cho hai người bọn họ mà

Đám cưới qua đi, tại phòng tân hôn của Thừa Vũ và Tử Nha, anh vui vẻ ôm cậu vào lòng nói

- Vợ.. Anh hai vừa dạy anh nhiều kiến thức lắm TvT cái gì mà phải cởi đồ của cả hai. Rồi lại hôn hôn ở khắp mọi nơi, còn cho cả đại kê kê vào người em. Anh không hiểu được, đau đầu lắm đó TvT. Nhưng mà anh hai bảo làm vậy thì chúng ta mới bên nhau lâu dài.. Cho nên em đợi anh đi học hỏi anh hai thêm nhé.. Đừng bỏ anh đó, em mà bỏ đi anh liền khóc cho em xem

Nam nhân gốc quá ngây thơ về chuyện khiến Chu Tử Nha bật cười, nếu như anh ấy là gốc manh công, vậy thì hãy để cậu làm dụ thụ một lần cũng được đi

Chu Tử Nha đẩy anh xuống giường, sau đó tự giác cởi đồ của cả hai ra, thân thể trần trụi áp vào nhau. Cậu nói

- Không cần anh hai dạy, em sẽ giúp anh thực hành. Như vậy dễ tiếp thu hơn, ông xã hãy nằm yên nhé, em phục vụ cho anh đây. Đêm tân hôn vui vẻ

Nửa giờ trôi qua đi, từ bên trong phòng của hai người bọn họ truyền ra tiếng rên rỉ trong sung sướng của Tử Nha, và tiếng gào to vì thỏa mãn của Triệu Thừa Vũ

Chắc chắc!! Mãi mãi bên nhau.. Vợ chồng hạnh phúc.. Tân hôn và sau này đều vui vẻ....

— Hoàn văn —

31. Chương 31: Phiên Ngoại 1 : Bà Xã Mang Thai

Lần đầu tiên được nếm thử mật ngọt khiến Triệu Thừa Vũ liên say đắm mãi không thôi. Cứ tối tối, sau khi mọi người ai về phòng nấy, chồng gốc của Chu Tử Nha lại một mực bế thẳng cậu lên giường, tiếp tục chuyện mà anh cho là vui vui kia vào mỗi đêm. Chu Tử Nha không tránh né, lại càng không chán ghét chuyện sinh hoạt này. Ngược lại, cậu còn không ngừng chào mời anh, làm cho cuộc dã chiến thêm phần tình thú hơn

Triệu Thừa Vũ là bị gốc chứ đâu có bị liệt dương, cho nên với cường độ chăm chỉ ” làm việc ” như vậy. Thật không ngờ rằng chuyện kì lạ lại xảy đến với hai bên gia đình họ Chu và họ Triệu

Chẳng là vào một buổi sáng sớm như mọi ngày, Chu Tử Nha sau khi thức dậy liền cùng Triệu Thừa Vũ

nắm tay nhau, hạnh phúc đi xuống bàn ăn cùng với ba người con lại, nhưng hôm đó.. Thật không hiểu sao, khi món cháo cá vừa được dọn lên, cậu liền lập tức nhú mồm, che miệng chạy vào phòng vệ sinh mà muốn nôn

Tiếng nôn khang vang lên, Triệu Thừa Vũ hốt hoảng chạy vào, bỗng đứng ôm chặt cậu mà nói to

-Vợ.. Em sao vậy? Em đừng làm anh sợ mà TvT

Chu Tử Nha lắc đầu trấn an Triệu Thừa Vũ vài lời, sau đó lại tiến về bàn ăn, cúi đầu xin lỗi cha mẹ cùng anh hai về sự thất lễ của mình, rồi lại tiếp tục ngồi vào chỗ

Nhưng mùi thức ăn cứ bay đến xông thẳng vào mũi, khiến cậu đành phải ôm miệng nôn khang mặc dù trong bụng chưa hề có thứ gì

Liên tục gần nửa tháng bị như vậy, sức khỏe của Chu Tử Nha yếu đi, chẳng muốn ăn món gì ngoại trừ đồ chua, không những thế bụng của cậu cũng to hơn trước một chút. Úc Lan mỗi lần thấy vậy liền chọc ghẹo

- Tiểu Nha.. Con nhìn xem, cơm thì không chịu ăn, mà những món ô mai chua này thì mẹ lại thấy con ăn nhiều lắm đó.. Phải chăng con đã mang thai đi... Haha

Đường đường là một nam nhân, dù có lấy chồng thì vẫn có một phần đàn ông trong cơ thể. Bây giờ bị mẹ chồng nói vậy khiến cậu cảm thấy đỏ mặt, chỉ đành cười ngượng đáp

- Mẹ.. Con làm gì có chuyện đó.. Thừa Vũ còn lo chưa xong, bây giờ thêm một đứa bé nữa thì cả nhà chắc loạn lên quá... Với lại, con cũng là một nam nhân mà.. Làm sao có thể?

Phủ nhận thì cứ phủ nhận, nhưng sự thật rất nhanh liền kéo đến, vỗ ba ba vào mặt cho Chu Tử Nha cùng mọi người tỉnh hẳn ra.. Riêng có Triệu Thừa Vũ vẫn ngây thơ đòi học chữ để viết di chúc bởi vì sợ rằng vợ mình bệnh nặng không qua khỏi, thì bản thân anh cũng liền đi theo luôn -.-

Nhưng mà ngay tại tối hôm đó, Chu Tử Nha vừa định đi xuống dưới bếp lấy một chút sữa cho Triệu Thừa Vũ uống, nào ngờ trước mắt bỗng nhiên quay cuồng, vạn vật đều trở về màu đen tối, Chu Tử Nha trước sự chứng kiến của vợ chồng họ Triệu đang đọc báo liền ngã xuống đất mà ngất xỉu

_____*_*_*____

- Ô.. Ô vợ của con mà.. Ô.. Ô không chịu đâu.. Không thích.. Không muốn

- Thừa Vũ à, con đừng làm loạn nữa có được không? Đứa bé còn chưa chào đời mà, con cứ đặt đầu ở trên bụng của Tử Nha vậy thì biết làm sao?

Chu Tử Nha bởi vì bị tiếng ồn ào xung quanh làm cho từ từ mở đôi mắt, chỉ thấy Triệu Thừa Vũ nước mắt nước mũi tèm lem nằm ở trên bụng mình khóc lóc trông đến tội nghiệp, ở bên giường còn có vợ chồng họ Triệu và anh hai, Úc Lan vừa thấy cậu liền mừng rỡ kêu lên

- Tiểu Nha tỉnh rồi, thằng bé tỉnh rồi.. Tốt quá

Chồng gật đầu vừa nghe vợ mình tỉnh liền ngược mặt lên, như một đứa con nít gào khóc mà kể

- Ô.. Ô bác áo trắng nói em có em bé trong bụng, em bé hư quá, sao lại ở đó... Anh không thích đâu, chỗ này.. Chỗ này.. Của em đều là thuộc về anh

Triệu Thừa Vũ hết chỉ đến bụng, rồi lại chỉ khắp nên trên cơ thể cậu, oa oa khóc lên nói không thích.. Nhưng mà cái đó không quan trọng, việc cậu quan tâm bây giờ chính là câu nói mới này

- Thừa Vũ nói.. Mình có em bé trong bụng? Đây là đùa phải không nhỉ?

Chu Tử Nha không tin nhìn từng người, nhưng mà sao mặt ai cũng cười đầy hơn hở thế kia, Triệu Dương thông minh biết được trong đầu cậu đang nghĩ gì, hắn ta liền giải đáp giúp cậu

- Tử Nha, là em mang thai thật... Đứa bé đã được gần ba tháng, à thì.. chuyện này cứ để bác sĩ Tầm nói rõ đi nhé

Tại lúc này đây, một vị bác sĩ độ tuổi trung niên bước đến, vẻ mặt ôn hòa của ông tạo nên cảm giác khá thân thiện, đẩy đẩy gọng kính lên, giọng nói đầy chắc chắn thốt ra

- Tuy là nam nhân, nhưng kkkhoong thể ngờ là cậu lại có khả năng sinh con như bình thường... Điều này tôi chưa tìm hiểu kỹ nguyên nhân sâu xa, nhưng nếu cậu không cảm thấy phiền thì ngày mai có thể đến văn phòng tôi, chúng ta cùng làm một cuộc kiểm tra

Này quả là lời của mẹ Úc Lan ứng nghiệm đi, Chu Tử Nha tay chân đều lạnh cóng vì vừa sợ vừa lo, nhưng nhìn xuống nam nhân đang khóc này, đứa bé chính là con của anh, là do anh cùng cậu tạo ra.. Cho nên chuyện này càng khiến tâm tình rối hơn, Chu Tử Nha không kìm nổi kích động, lần thứ hai ngất xỉu

Triệu Thừa Vũ thấy vậy liền gào khóc thật to nói

- Ô.. Ô vợ cứ ngủ hoài.. Em bé còn đang giành em với anh đó.. Vợ mau đuổi nó đi đi

Lời ngây thơ phát ra, khiến ba người vừa mừng vừa lo.. Trong lòng họ suy nghĩ, liệu Tử Nha sẽ tiếp nhận sự thật này thế nào.. Triệu Thừa Vũ sẽ làm sao đây?

Triệu Dương và Hiên ca ca sẽ có bộ TRUYỆN NGẮN riêng nhé:v

32. Chương 32: Phiên Ngoại 2 : Đứa Bé Chính Là Con

Chu Tử Nha lần thứ hai tỉnh lại là vào đêm khuya, khung cảnh vẫn y hệt lúc ban đầu, cậu vẫn nằm ở trên chiếc giường rộng rãi cùng với một tấm chăn được đắp quanh phần bụng, bên cạnh chính là Triệu Thừa Vũ ôm chặt cơ thể của cậu mà ngủ thật say

Mọi người cũng đã về phòng nghỉ ngơi, riêng chỉ có bà Lan vẫn túc trực ở đây, vừa thấy cậu mở mắt liền nở nụ cười ôn hòa hỏi thăm

- Tiểu Nha, con tỉnh lại rồi? Có đói bụng không, ăn một chút cháo nhé?

Ban đầu khi ngất xỉu chính là đã gần đến giờ ăn tối, đến lần thứ hai là vì một tin sốc giáng mạnh xuống đầu óc khiến cậu cả buổi tối chưa có thứ gì vào bụng, bây giờ thì có đói bụng thật, lại cộng thêm việc trong bụng có một sinh linh đang tồn tại. Nếu không biết thì thôi, nhưng đã biết thì phải đối xử tử tế với đứa bé mới được, nếu cậu không ăn thì dinh dưỡng đâu cung cấp cho con?

Úc Lan thấy cậu im lặng không nói, lại thấy ánh mắt của Tử Nha chốc chốc liếc xuống bụng mình làm bà cứ nghĩ rằng cậu đang áp lực về thai nhi, cho nên liền ngồi xuống bên cạnh, sợ đánh thức Thừa Vũ vẫn còn đang chợp chợp miêng ngáy khò khò kia, bà nhẹ nhàng, thì thầm nói

- Tử Nha.. Mẹ biết là hiện tại con vẫn chưa tiếp nhận chuyện này được, đường đường là một nam nhân, nhưng lại có thể mang thai. Tâm lí có chút nặng nề.. Mẹ không có quyền trách con... Chỉ muốn con... Có thể giữ lại đứa bé được không?

Chu Tử Nha vẽ mắt ngạc nhiên ngược mắt lên nhìn bà, chỉ thấy trong đôi mắt đó chứa nỗi niềm chờ mong cùng hy vọng một điều mà ai cũng biết, Úc Lan vội vã giải thích thêm

- Ta... Ta chỉ là mong muốn có cháu thôi, dù là nam nhân hay nữ nhân.. Ta đều không quan trọng về khả năng hay cơ thể kì lạ của con.. Triệu gia cũng cần có người nối dõi, dù là con trai hay con gái.. Miễn là đứa bé có dòng máu của Triệu gia chảy trong người.. Thì chúng ta cũng chấp nhận.. Ta biết yêu cầu này quá đáng... Nhưng..nhưng mà...

Câu cuối cùng Triệu phu nhân không có nói ra, nhưng khuôn mặt chứa đầy phần hi vọng ấy cũng đủ biết bà trông chờ vào đứa cháu như thế nào. Bỗng nhiên tiếng ngáy của người bên cạnh vang lên

- Khò.. Khò.. Bà xã.. Ngoan ngoan ~~

Nam nhân ngọc này là chồng cậu, cũng chính là cha đứa bé trong bụng... Nói gì thì nói, nếu đó là do người mình thương yêu hợp tác tạo thành, thì không thể chối bỏ. Huống hồ gì đứa bé cũng là một mạng sống, nó đã đến với đời thì tất nhiên có quyền được bước chân vào cuộc sống này. Cho nên, mặc dù chuyện đến quá nhanh, quá bất ngờ... Nhưng sự thật vẫn là sự thật không thể chối cãi

Nhẹ dùng tay lau đi nước dãi ở trên miệng của ông xã ngọc, Tử Nha quay sang mỉm cười nói với mẹ chồng

- Mẹ.. Bản thân con không biết tại sao lại có thể mang thai.. Tâm lí lại còn lơ đãng trong chuyện này, những đứa bé là con của vợ chồng con, cho nên mẹ yên tâm.. Cục cưng vẫn sẽ chào đời, người không cần lo lắng về vấn đề khác đâu

- Ủ.. Vợ không ngoan.. Cẩn bây giờ

Không biết Thừa Vũ mơ cái gì mà bỗng nhiên lại chộp cánh tay cậu sau đó ôm vào lòng cười khúc khích đôi mắt nhắm nghiền, còn lấy răng gặm nhẹ nhẹ lên đó, Chu Tử Nha cùng Úc Lan vừa nhìn hành động của nam nhân ngọc mà bật cười, chuyện đã được giải quyết êm đềm, bà cảm thấy nhẹ lòng hơn hẳn, lại nói thêm

-Con như ngôi sao may mắn của nhà chúng ta, Từ Thừa Vũ đến đứa bé... Tất cả đều là nhờ có con.. Tiểu Vũ cũng rất thương con đó... Ban nãy khi ngất xỉu, nó liền khóc nháo rồi không cho ai chạm vào con. Chỉ một mực ở bên giường canh giữ chờ con tỉnh lại... Nhưng mà không ngờ A Vũ chờ không nổi, lại ngủ mất tiêu rồi.. Haha

- Xem ra..khi đứa bé chào đời, căn nhà sẽ đông vui lắm đây

Úc Lan bật cười trong sung sướng, Tử Nha tiếp ứng rất nhanh mà an an ổn ổn mang thai, bát cháo đã nguội, khi mẹ chồng vừa đi mang bát xuống định hâm lại cho nóng thì cậu liền quay sang bên cạnh, nhìn ngắm khuôn mặt điển trai của người kế bên, sau đó dùng tay điểm nhẹ lên cái mũi cao cao ấy nói

- Ông xã.. Xem ra anh vui chơi chưa đủ thì sắp phải làm cha rồi đó nha!

Đoạn cậu lại sờ tay đến bụng hơi nhô nhô lên một chút của mình, ôn nhu nói tiếp

- Cục cưng à.. Người ở trước mặt này là cha con đó... Sau này con phải bảo vệ không cho ai bắt nạt cha cả có viết chưa?... Bởi vì cha con là để yêu thương có biết chưa

- Khò.. Khò.. Không phải, thương vợ chứ

Ai kia lại nói nhảm trong giấc mơ, nhưng mà.. Lời lẽ đó thật trùng hợp làm sao. Cục cưng chưa ra đời, nhưng mà trách nhiệm trên vai thật lớn nha..

—————**—————

33. Chương 33: Phiên Ngoại 3 : Tiểu Hạo Gạo

- Sau này em sẽ làm cha

- Không thích (-)

- Em sẽ có chức vụ cao hơn trong nhà nhà

- Không thêm... Không thêm.. Em mới là không thích.= =

Mặc kệ Triệu Dương đang cố phớt lờ một chút kiến thức nhỏ nhoi cho Triệu Thừa Vũ về việc sắp có em bé. Nhưng hình như ai kia cũng không thêm nghe lấy một lần, thậm chí còn cố gắng phản bác lại những cái lợi ấy... Thừa Vũ dùng gối ôm bịt kín hai tai mình để ngăn cách mọi âm thanh xung quanh

Hiện tại Tử Nha đã mang thai đến tháng thứ bảy, những tháng đầu bụng vẫn chưa rõ ràng bao nhiêu, cho nên Thừa Vũ sau vụ ngắt xỉu ấy thì liền vui vẻ bu bám bên cạnh cậu như chưa từng có chuyện gì.. Nhưng mà những tháng cận sinh là khác, thai nhi cũng lớn hơn.. Và biết được đứa bé chính là con trai khiến cả nhà ai ai cũng đều vui mừng.. Riêng chỉ có Thừa Vũ là lằm lằm lì lì ngay từ khoảnh khắc ấy...biết được anh đang ganh tỵ, cho nên Triệu Dương mới xung phong lâm trận đi giải thích việc mang thai cho người cha trẻ con này

Nhưng mà xem ra.... Việc này đã hoàn toàn thất bại.. Chu Tử Nha mang bụng đã lớn đứng cạnh cửa.. Quan sát thái độ của Triệu Thừa Vũ, cậu liền không nói hai lời, liền bảo anh hai đi ra ngoài. Còn mình thì cố gắng ngồi xuống, chui rúc vào ngực anh, sau đó ôm lấy cổ mà tặng cho anh một nụ hôn... Giọng nói ôn nhu thoát ra

- Sao vậy? Chồng ngốc lại buồn cái gì rồi?

- Anh không thích ai ở cạnh em... Cái đứa bé nó dám ở trong bụng.. Ghét ghét

Thừa Vũ tủi thân bĩu môi, nước mắt có vẻ đã trực trào ở khóe, lời nói đáp lại giống như là đang tổn thương khiến Chu Tử Nha cảm thấy đáng yêu vô cùng

- Ông xã ngoan đừng buồn mà... Đây chính là một phần do anh tạo ra.. Em là mang thai con của chúng ta, như vậy đứa bé là bằng chứng cho việc anh rất thương em đó

Điều gì có thể chứng minh mình thương vợ cũng đều khiến anh vui vẻ, nhưng mà ai kia vẫn cứ đầu đáp lại

- Nhưng mà... Nhưng mà từ ngày có đứa bé ở trong bụng, mọi người không ai chơi với anh cả... Kể cả em cũng vậy, chuyện vui vui vào mỗi buổi tối đều không muốn chơi nữa... Anh không thích TvT chẳng ai thương anh nữa

Thừa Vũ vẫn là Thừa Vũ, vẫn là nam nhân ngọc chứ không thể khá lên được.. Chuyện tình cảm của mình bị chia cho người khác khiến tâm hồn anh cảm thấy tổn thương đau sắc, cho nên dù Tử Nha có giải thích khiến anh động lòng một chút, nhưng mà dù gì vợ là của mình anh đó nha. Chu Tử Nha hiểu được tâm tình của chồng mình, liền dùng tay của người kia đặt lên bụng mình xoa xoa rồi cười cười nói

- Thừa Vũ.. Anh không cần phải lo chuyện gì cả, không ai hết thương nam nhân ngọc này.. Kể cả em cũng vậy, anh là chồng em, là cha đứa bé. Sau này khi con trai ra đời, nó cũng đâu có thể chạm vào em nữa đâu... Với lại con nó có quyền thấp hơn anh, nên yên tâm ha

- Em nói thật không? Sau này anh có quyền ra lệnh cho con trai? Nó có nghe lời anh không?

- Dĩ nhiên là có, con trai sẽ nghe lời và bảo vệ cho anh nữa.. Còn nếu không, em sẽ đánh đòn nhé

Thừa Vũ rất thích ra điều kiện với người khác, bây giờ nghĩ đến việc sau này sẽ có người chịu nghe lệnh của anh khiến lòng ganh tỵ về con trai cũng không còn nữa

- Được được.. Anh muốn làm cha nha

Chu Tử Nha thành công dụ dỗ được Triệu Thừa Vũ, lại bỗng chợt nhớ ra là con trai chỉ mới có tên chính, còn nữ danh liền chưa có.. Thế nên liền nói với anh

- Ông xã, anh nghĩ xem nên gọi tên ở nhà cho con trai là gì nhỉ? Tên mà anh cảm thấy nó quan trọng đối với không chỉ riêng ta mà còn quan trọng với tất cả mọi người nữa ấy

Triệu Thừa Vũ nghe lời bà xã, cố gắng suy nghĩ rất lâu, qua một hồi liền vui vẻ cười ngốc nói ra

- Đúng rồi.. Mình gọi con trai là Bát Cơm đi

- = = Tên gì nghe kì cục vậy, người ta nghe vào chỉ có thèm ăn thôi à...

Ý kiến bị bác bỏ, Triệu Thừa Vũ liền vò đầu bứt tai ngồi ở trong phòng suy nghĩ cả một buổi chiều, đến khi Tử Nha cùng ba người kia đang dùng trà chiều thì anh liền mở cửa, phi thẳng xuống lầu, khuôn mặt vui vẻ liền thốt ra

- Vợ..Vợ anh biết cái gì quan trọng rồi.. Con chúng ta sẽ có tên là Tiểu Hạt Gạo.. Cha dạy, không có gạo để nấu cơm thì cho dù có giỏi cũng sẽ bị chết đói.. Đặt tên này con trai của chúng ta sẽ không bao giờ đói bụng

Cái ý nghĩa của tên khi được anh giải thích ra tuy là có buồn cười thật, nhưng đúng là gạo vẫn quan trọng trong đời sống này. Cho nên Chu Tử Nha cùng mọi người đều bật ngón tay cái lên khen thưởng anh

- En trai thật biết suy nghĩ mà

-Ông xã..cái tên thật đáng yêu, lại còn ý nghĩa nữa.. Anh là thông minh nhất

Thừa Vũ được mọi người khen ngợi, liền vui vẻ nhảy cẫng lên, hai tay vỗ vào nhau mà nói

- Oh.. Yeah anh là thông minh nhất

Vì thế đứa bé tên thật là Triệu Tử Viêm, hay còn gọi là Tiểu Hạt Gạo.. Lớn lên thì bị chính cha mình cùng mọi người trong nhà gọi thành Bát Cơm

____***)____

Còn một chap nữa là khép lại câu chuyện

34. Chương 34: Phiên Ngoại 4 : Cục Cưng Chào Đời

Hai tháng nữa qua đi, tiết trời cũng đã bắt đầu vào đông, nhiệt độ cũng thấp dần, nếu tính đến thời điểm hiện tại, có lẽ thời gian Chu Tử Nha sắp sinh cũng đã đến gần

Vài ngày trước, Triệu Dương đưa ra yêu cầu muốn cậu nhập viện để đảm bảo tình hình cho cậu và con trai... Nhưng mà nhìn đi nhìn lại cứ thấy ông xã ngốc ngây ngô cười cười kè sát bên cạnh, lại sợ anh ở một không gian mới với toàn mùi thuốc sát trùng sẽ không quen.. Cho nên Chu Tử Nha từ chối, nói rằng sức khỏe vẫn tốt, đến khi nào sinh rồi đưa vào bệnh viện cũng không muộn, mọi người cũng không bắt ép cậu.. Cho nên mọi việc vẫn diễn ra như ngày thường

Nhưng từ khi chiều đến giờ, Chu Tử Nha cảm thấy bụng đã bắt đầu đau râm rĩ, nhóc con trong bụng cứ đá đá hoài.. Nhưng mà bác sĩ đã chuẩn đoán thời gian sinh còn đến một tuần nữa mới sinh, cho nên cậu liền không nghĩ nhiều, mà tiếp tục chịu đựng

Hai vợ chồng sau khi ăn cơm xong thì Thừa Vũ liền cùng cậu đi vào phòng, ôm cái bụng to tròn nhìn anh ngồi trên giường chơi siêu nhân, bản thân càng thấy không ổn

- Đau...đau quá đi mất...

Trong đầu vừa nảy lên suy nghĩ ấy thì một cơn đau dữ dội hơn khiến Chu Tử Nha nhăn mặt, tay nắm chặt chăn giường rên rĩ

- A... Hừ hừ ông xã... Anh mau lại đây

Triệu Thừa Vũ vừa nhìn thấy bà xã khuôn mặt đầy đau đớn, liền vút đồng hồ chơi sang một bên, vội vã nhích đến cạnh cậu, sốt sắn hỏi

- Vợ.. Em bị sao vậy? Là ai đã đánh em?

Cơn đau mãnh liệt cứ kéo dài, Tử Nha biết mình sắp sinh rồi, cho nên lập tức bấu chặt tay anh, cố gắng nói

- A...a.. Ngoan.. Anh đừng sợ..Con trai.. Sắp chào đời rồi...anh mau gọi cha mẹ và anh hai đi.. Hừ hừ... Đau quá

Tử Nha đau đến chảy nước mắt mà rên rĩ càng nhiều, Triệu Thừa Vũ hoảng sợ ôm chặt cậu, miệng vừa gào vừa khóc

- Cha, mẹ.. Anh hai... Ô ô... Vợ nói Tiểu Hạt Gạo muốn đi ra... Ô ô con trai hư dám đánh vợ con đau nè

Tại vì phòng chưa đóng cửa, cho nên ba người kia vừa nghe thấy tiếng gào ấy liền mặc luôn cả đồ ngủ, lập tức phóng đến chỗ Tử Nha đang nắm tóc của chồng ngốc

Thế là ngay trong đêm đó, gia đình họ Triệu liền cấp tốc phóng xe đưa cậu vào viện

____**____

- A.... A... Đau quá... Chết mất thôi

- Cố gắng lên, hít thở thật sâu vào, dùng sức một chút.. Đứa bé gần ra rồi

Hơn hai tiếng trôi qua, tiếng kêu thấu trời cùng tiếng cổ vũ của bác sĩ cứ vọng ra ngoài này, khiến những người ngoài ở trên băng ghế đều lo đến tay chân lạnh cóng

Riêng chỉ có Thừa Vũ này giờ chưa được gặp vợ, lại cộng thêm tiếng thảm thiết của ai kia khiến anh cũng không kìm nén nổi nữa, trực tiếp gào to khóc lóc

- Ô.. Ô.. Vũ không thích vợ đau, ô.. Ô con muốn gặp vợ thôi, em bé hư quá... Em bé không chịu ra... Em bé không thương vợ con... Muốn đánh nó

Ở bên trong là tiếng kêu gào, ở bên ngoài là tiếng khóc lóc khiến ba người còn lại đã rối lại càng thêm rối.. May sao, ngay tại khoảnh khắc này, tiếng khóc oa oa của con nít vang lên, khiến ba người bọn họ ngạc nhiên mà trợn mắt nhìn nhau, giọng của Tử Nha cũng không còn, chỉ có Thừa Vũ là ngưng khóc một chút nhận xét

- Ô... Giọng đứa nào khóc mà dễ thương thế.. Cơ mà không quen, lạ quá đi.. Ô ô... Vợ ơi

Sau khi khen con trai mình xong, nam nhân ngốc lại tiếp tục gào khóc đến khàn cả cổ họng. Dù gì.. Thì cũng chúc mừng Tiểu Hạt Gạo đã chào đời, Tử Nha khi trước, lúc lên chùa cầu phúc.. Chỉ hy vọng là con trai đừng chọc chồng mình khóc là được rồi

_____**_____

Ba tháng kể từ ngày sau khi Tử Nha sinh con, Triệu Thừa Vũ hôm nay nằm trên giường, nhìn con trai múp múp mềm mềm đang chảy nước dãi, hai chân cật lên đến dễ thương vô cùng.. Cha ngốc nói

- Hạt Gạo.. Ba là của cha, con mau sang phòng anh hai của cha ngủ đi.. Ai cho con ngủ chung hả?

- Bu.. Bu ~~~

- Bu cái gì mà bu.. Không được cười cha nha

- À.. Chá.. Khắc khặc

- Sao lại cười nữa rồi, con không nghe lời.. Dám cười cha hả? Cha đánh đòn con bây giờ

- Bu bu.. Pa pa.. Bư bư.. Măm măm

- Ô.. Ô con không nghe lời cha, bu bu là cái gì.. Ô ô cha méc bà xã bây giờ

- Blè blè.. Bu bu.. Nhăm nhăm nhăm

Thừa Vũ ngốc bị những hành động ngây thơ của con trai chọc giận, vừa hay lúc này Tử Nha cầm theo bình sữa đi vào, anh liền nhảy xuống giường ôm chặt lấy cậu rồi mếu máo kể lể

- Vợ... Hức hức.. Con trai không nghe lời, anh nói rằng không cho Hạt Gạo ngủ chung, thằng bé không thèm trả lời anh, mà cứ toàn kêu bu bu rồi lăm lăm đòi ăn nữa.. Hức hức, anh giận.. Anh giận thật đó

Tử Nha nhìn con trai đang nằm trên giường tự nhai ngón tay của mình. Trên mặt trắng mềm của thằng

bé đang nhìn hai người rồi cười vui vẻ.. Khiến cậu mềm lòng không thôi. Trong lòng thầm nghĩ

- Nhưng mà thật xin lỗi con trai a~~ từ tối nay con phải nằm nôi rồi.. Cha ngốc của con vẫn là cần được yêu thương hơn... Hạt Gạo thông cảm nha~~

Haizz.. Bé Hạt Gạo, mặc dù người đó là cha con, nhưng mà nam nhân ấy ngốc hơn, trẻ con hơn rất nhiều... Nên sau này con phải yêu thương cùng nhường nhịn cha con hơn nhé

_____****_____

Khép Lại Câu Chuyện

Tác giả: Mộc Nhi (Kiều Nhã)

Bút Danh: Cỏ

_____***_____

Cuối cùng cũng kết thúc rồi, tiếp tục cây truyện mới, hy vọng mọi người ủng hộ nhiệt tình như bộ này nha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoi-nham-chong-ngoc>